

Acta hygienica, epidemiologica et microbiologica

č. 4/2001

Ochrana zdraví v českých technických normách

Praha, duben 2001

Předseda redakční rady: doc. MUDr. L. Komárek, CSc.

Členové: prof. MUDr. V. Bencko, DrSc., doc. MUDr. J. Kříž, MUDr. J. Mika, RNDr.
F. Rettich, CSc., A. Svobodová

Vydává Státní zdravotní ústav v Praze

ISSN 0862-5956

OBSAH

	str.
Úvod.....	3
Třída 01 - Obecná třída	4
Třída 02 - Strojní součásti.....	14
Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu	14
Třída 04 - Slévárenství.....	16
Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů	16
Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla	19
Třída 07 - Kotle.....	23
Třída 08 - Turbíny.....	25
Třída 09 - Spalovací motory pístové.....	25
Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení.....	25
Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení.....	25
Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení	26
Třída 13 - Armatury a potrubí.....	26
Třída 14 - Chladicí technika	26
Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu	27
Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu	27
Třída 17 - Jemná mechanika	27
Třída 18 - Průmyslová automatizace	27
Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii	28
Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy	28
Třída 21 - Tvářecí stroje	28
Třída 22 - Nástroje	28
Třída 23 - Nářadí.....	28
Třída 24 - Upínací nářadí.....	28
Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje	28
Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem.....	29
Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce.....	31
Třída 28 - Kolejová vozidla	33
Třída 29 - Kolejová vozidla	33
Třída 30 - Silniční vozidla	33
Třída 31 - Letectví a kosmonautika	33

Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení	33
Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy.....	33
Třída 34 - Elektrotechnika	38
Třída 35 - Elektrotechnika	40
Třída 36 - Elektrotechnika	42
Třída 37 - Elektrotechnika – energetika.....	55
Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost	56
Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu	58
Třída 40 - Jaderná technika	58
Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí	58
Třída 42 - Hutnictví	58
Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení	58
Třída 44 - Hornictví	58
Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba nafty	59
Třída 46 - Zemědělství	59
Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje	61
Třída 48 - Lesnictví	62
Třída 49 - Průmysl dřevozpracujících	62
Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského.....	65
Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	65
Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	65
Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu	65
Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu	66
Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu	67
Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž	68
Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky	68
Třída 64 - Plasty	68
Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu.....	76
Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu.....	81
Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu.....	82
Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu.....	82
Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu.....	82
Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin.....	83
Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení	84
Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky	84

Třída 73 - Navrhování a provádění staveb.....	88
Třída 74 - Části staveb	96
Třída 75 - Vodní hospodářství	97
Třída 77 - Obaly a obalová technika.....	104
Třída 79 - Průmysl kožedělný.....	105
Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky.....	106
Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu.....	106
Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie.....	106
Třída 84 - Zdravotnictví.....	112
Třída 85 - Zdravotnictví.....	113
Třída 86 - Zdravotnictví.....	114
Třída 87 - Telekomunikace	114
Třída 88 - Průmysl polygrafický.....	114
Třída 89 - Hudební nástroje	114
Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby	114
Třída 91 - Vnitřní zařízení	114
Třída 93 - Výstrojné zboží	115
Třída 94 - Výstrojné zboží	116
Třída 96 - Výstrojné zboží	118
Třída 97 - Výměna dat	118
Třída 99 - Metrologie.....	118

OCHRANA ZDRAVÍ V ČESKÝCH TECHNICKÝCH NORMÁCH (SEDMÉ POKRAČOVÁNÍ)

ÚVOD

Toto číslo je sedmým pokračováním anotací (recenzí) českých technických norem. (Viz přílohy k AHEM č. 2/1977 a č. 8/1998, a posléze AHEM č. 1/1999, č. 7/1999, č. 4/2000 a č. 7/2000.)

V tomto stručném úvodu také pokládáme za potřebné zrekapitulovat počty až dosud uveřejněných recenzí a záznamů v sedmi, až dosud vydaných, pokračováních AHEM. Až do pátého pokračování jsme vybírali pouze ČSN EN a vybrali celkem 2309 norem. Od šestého pokračování (AHEM č. 7/2000) zařazujeme všechny normy z "nás zajímajících" tříd. V šestém pokračování bylo uvedeno 400 titulů, v tomto sedmém pokračování 428. Do konce r. 2000 jsme tedy, původně v přílohách, později v číslech AHEM, uveřejnili recenze nebo jen záznamy celkem 3137 českých technických norem.

Jak jsme zdůvodnili v obsáhlém úvodu k poslednímu souboru anotací českých technických norem (AHEM č. 7/2000), orientujeme se nyní na všechny nové a novelizované normy a řadíme je podle jejich třídicích znaků. Počínaje AHEM č. 7/2000 uveřejňujeme recenze, resp. záznamy českých technických norem, vydaných v posledních šesti měsících. V tomto (již sedmém) pokračování jsou tedy soustředěny záznamy technických norem vydaných v červenci až prosinci r. 2000.

MUDr. Alexandr Fuchs, CSc.

Eva Navrkalová

Státní zdravotní ústav

Centrum hygieny práce a nemocí z povolání

Třída 01 - Obecná třída

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 827 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 27, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 48 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 75 norem.

ČSN EN 12973 (třídící znak 01 0121) Hodnotový management. Hodnotový management - podle normy - je styl managementu zaměřený na motivaci lidí, rozvíjení dovedností a podporování součinnosti a inovací s cílem maximalizovat celkovou výkonnost organizace; hodnotový management uplatněný na úrovni vedení organizace závisí na organizační kultuře založené na hodnotě, přičemž se bere v úvahu hodnota jak pro zainteresované strany, tak pro zákazníky; na provozní úrovni (u projektově orientovaných činností) z něho kromě toho vyplývá i použití vhodných metod a nástrojů. Účelem této normy je: - stanovit obecný základ pro management, aby mohl realizovat a prakticky uplatňovat hodnotový management, - pomáhat vedoucím týmů a jejich členům prakticky uplatňovat tyto metody, - vytvořit základ pro rozvoj postupů při výcviku a certifikaci pro jednotlivé kompetence v hodnotovém managementu, - vytvořit základ pro zpracovatele smluv o hodnotovém managementu při poskytování služeb, - vytvořit základ pro certifikující společnosti a organizace, - zlepšit jakost hodnotového managementu a povzbuzovat inovaci při jeho používání, - zlepšit komunikaci používáním společného názvosloví. Norma poskytuje návod všem manažerům pro praktické uplatňování hodnotového managementu a pro zavádění tohoto vědního oboru v jejich organizaci a všem ostatním členům organizace pro pochopení a jejich efektivní účast na hodnotovém managementu. ČSN EN 12973 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN ISO 10160 (třídící znak 01 0125) Informace a dokumentace. Propojení otevřených systémů. Definice aplikační služby pro meziknihovní výpůjčky. Platí pro aplikační vrstvu v mezích propojených otevřených systémů definovaných v normě ISO 7498. (V srpnu 2000 v ČR zavedeny normy stejného čísla, ale jen jako díly 1 až 4, nelze tedy tento odkaz přesně lokalizovat.) Tato norma definuje služby meziknihovní výpůjční služby. Tyto služby jsou poskytovány protokolem MVS (Meziknihovní výpůjční služba - interlibrary loan /ILL/). Norma nespécifikuje jednotlivé implementace nebo produkty, ani nepožaduje implementaci entit a interface ve výpočetním systému. Neexistuje požadavek na přizpůsobení se této mezinárodní normě. Vyžaduje se pouze přizpůsobení specifikaci protokolu MVS. Poměrně rozsáhlá norma, cca 75 stran. ČSN ISO 10160 byla vydána v červenci 2000.

ČSN ISO 2859-1 (třídící znak 01 0261) Statistické přejímky srovnáváním. Část 1: Přejímací plány AQL pro kontrolu každé dávky v sérii. Stanovuje systém přejímacích plánů při kontrole srovnáváním. Je vyjádřen termínem přípustné meze jakosti (AQL = Acceptance Quality Limit). Jeho účelem je působit na dodavatele pomocí ekonomického a psychologického nátlaku vyvolaného nepřijetím dávky tak, aby udržoval průměr procesu na úrovni alespoň shodné s předepsanou přípustnou mezí jakosti při současném stanovení horní meze rizika odběratele, že bude přijata

případná špatná dávka. Rozsáhlá norma, cca 89 stran. ČSN ISO 2859-1 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN ISO 2859-1 z 10. 5. 1991.

ČSN ISO 2859-4 (třídící znak 01 0261) Statistické přejímky srovnáním. Část 4: Postupy pro posouzení stanovených úrovní jakosti. Vydána prosinci 2000.

ČSN ISO/TR 10017 (třídící znak 01 0336) Návod k aplikaci metod v ISO 9001:1994. Je návodem pro volbu vhodných statistických metod, které mohou být užitečné organizaci při vývoji, zavádění nebo udržování jakosti v souladu s ISO 9001. K tomu se dospěje přezkoumáním požadavků ISO 9001, které zahrnuje použití kvantitativních údajů, a poté identifikací a popisem těch statistických metod, které mohou být užitečné při aplikaci pro takové údaje. **Tato technická zpráva není určena pro potřeby vypracování smluv, předpisů nebo pro účely certifikace.** ČSN ISO/TR 10017 byla vydána v červenci 2000.

ČSN IEC 60319 (třídící znak 01 0612) Prezentace a specifikace dat o bezporuchovosti elektronických součástek. Uvádí návod pro sběr a prezentaci dat nutných k pochopení charakteristik bezporuchovosti součástek. Obsahuje i návod pro uživatele součástek zaměřený na způsob, jakým mají výrobci součástek specifikovat své požadavky na bezporuchovost. V této normě se nerozlišují data o poruchách a data z provozu bez poruch či bez poruchových stavů. Takové konkrétní informace odvozené z laboratorních zkoušek mají být dostupné návrhářům obvodů a zařízení, aby mohli vyhodnotit bezporuchovost obvodů a systémů. ČSN IEC 60319 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN ISO 14021 (třídící znak 01 0921) Environmentální značky a prohlášení. Vlastní environmentální tvrzení (typ II environmentálního značení). Určuje požadavky pro vlastní vyhlášení environmentálních tvrzení, včetně prohlášení, značek a obrazců týkajících se výrobků. Popisuje rovněž vybrané termíny běžně užívané pro environmentální tvrzení a poskytuje odůvodnění pro jejich používání. Také popisuje celkovou vyhodnocovací a ověřovací metodiku vlastních vyhlášení environmentálních tvrzení a speciální vyhodnocovací a ověřovací metody pro vybraná tvrzení uvedená v této normě. Norma předem neomezuje, nedává přednost nebo jiným způsobem nemění právní požadavky na environmentální informace, tvrzení nebo značení, nebo jakékoli jiné použitelné právní požadavky. Text - jak je to v normách tohoto druhu obvyklé - je vytištěn paralelně v češtině a angličtině. ČSN ISO 14021 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN ISO 14031 (třídící znak 01 0931) Environmentální management. Hodnocení environmentálního profilu. Směrnice. Obsahuje směrnice k navržení a využití hodnocení environmentálního profilu v organizaci. Je závazná pro všechny organizace bez ohledu na jejich druh či velikost, umístění a složitost struktury. Norma nestanoví úroveň environmentálního profilu. Nemá se využívat jako specifikační norma pro účely certifikace či registrace nebo pro stanovení jakýchkoli dalších požadavků na soulad systémů environmentálního managementu. Text - jak je to v

normách tohoto druhu obvyklé - je vytištěn paralelně v češtině a angličtině. ČSN ISO 14031 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12786 (třídící znak 01 1434) Bezpečnost strojních zařízení. Návod pro tvorbu ustanovení o vibracích v bezpečnostních normách. Uvádí návod, jak formulovat ustanovení týkající se vibrací v normách typu C, pokud jsou vibrace identifikovány jako významné nebezpečí. Tímto způsobem doplňuje norma pravidla uvedená v ČSN EN 414. Přesný způsob posuzování vibrací příslušného strojního zařízení bude závislý na struktuře norem typu C a je v odpovědnosti technických komisí připravujících normy typu C. Nejdůležitější částí normy je kapitola 3 - Požadavky na tvorbu ustanovení o vibracích v normách typu C, která obsahuje tyto články: 3.1 Obecná pravidla tvorby, 3.2 Ustanovení "Vibrace jako nebezpečí", 3.3 Ustanovení "Snížení vibrací jako bezpečnostní požadavek", 3.3.1 Snížení vibrací konstrukcí zdroje, 3.3.2 Snížení vibrací pomocí ochranných zařízení, 3.4 Ustanovení "Ověření bezpečnostních požadavků a/nebo ochranných opatření", 3.4.1 Ověřování založené na hodnotách emise vibrací, 3.4.2 Ověřování snížení vibrací a 3.5 Ustanovení "Návod k použití". ČSN EN 12786 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN ISO 3741 (třídící znak 01 1607) Akustika. Určení hladin akustického výkonu zdrojů hluku pomocí akustického tlaku. Přesné metody pro dozvukové místnosti. Stanovuje přímou a srovnávací metodu určení hladiny akustického výkonu, která by byla vyzařována zdrojem provozovaným v prostředí s normálními meteorologickými podmínkami, které odpovídají vlnové impedanci $p_c=400 \text{ N.s/m}^3$ (kde p je hustota vzduchu a c je rychlost zvuku). Stanovuje požadavky na zkušební místnost, polohu zdroje a obecná pravidla podmínek jeho provozu, a konečně přístroje a postupy k získání odhadu hladin střední hodnoty kvadrátu akustického tlaku, ze kterého se vypočítávají hladiny akustického výkonu zdroje v oktávových nebo třetinooktávových pásmech s třídou přesnosti 1. Měřené veličiny jsou časově průměrované hladiny akustického tlaku v kmitočtových pásmech. Určované veličiny jsou hladiny akustického tlaku vážené funkcí A a v kmitočtových pásmech. Další veličiny, které jsou volitelné, jsou hladiny akustického výkonu s jiným kmitočtovým vážením vypočítané z hodnot změřených v kmitočtových pásmech. Tato norma neposkytuje možnost určení směrovosti a časových změn zvuku zdroje. Sledovaný kmitočtový rozsah obecně obsahuje třetinooktávová pásma se středními kmitočty od 100 Hz do 10 000 Hz. Směrnice pro použití stanovených metod v rozšířeném kmitočtovém rozsahu se zřetelem na nižší kmitočty je uvedena v příloze C. Tato norma není použitelná nad rozsah třetinooktávového pásma 10 000 Hz. Pro vyšší kmitočty se doporučuje použít metody uvedené v ISO 9295. Metoda stanovená v této mezinárodní normě je vhodná pro ustálený širokopásmový hluk, úzkopásmový hluk a pro složky s diskretními kmitočty, jak je popsáno v ČSN EN ISO 12001. Hluk mohou vyzařovat zařízení, stroje, součásti nebo podskupiny. Tato mezinárodní norma je použitelná pro zdroje hluku, jejichž objem není přednostně větší než 2 % objemu dozvukové místnosti užitě ke zkoušce. Pro zdroje s objemem větším než 2 % objemu místnosti mohou být překročeny směrodatné odchylky uvedené v tabulce 2. ČSN EN ISO 23741 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN EN 23741 a ČSN EN 23742, obě z března 1994.

ČSN ISO 6926 (třídící znak 01 1616) Akustika. Požadavky na vlastnosti a kalibraci referenčních zdrojů zvuku používaných pro určování hladin akustického výkonu. Stanovuje požadavky na akustické vlastnosti referenčního zdroje zvuku, jimiž jsou: - dlouhodobá stálost a opakovatelnost výstupního akustického výkonu, - spektrální charakteristiky, - směrový index. Tato mezinárodní norma je použitelná pro zdroje zvuku uvažované pro použití jako referenční zdroje zvuku. Zdroj zvuku může být umístěn buď přímo na podlahu, nebo může být namontován na stojan k použití v určitých výškách nad podlahou. U zdrojů montovaných na podlahu platí tato norma jen pro zdroje, jejichž maximální vertikální rozměr je menší než 0,5 m a horizontální rozměr je menší než 0,8 m. V souladu s touto normou mohou být při měření, které používá měřicí plochu, užívány pouze referenční zdroje montované na podlahu. Pro referenční zdroje používané a kalibrované v podmínkách dozvukového pole neplatí žádná rozměrová omezení. ČSN ISO 6926 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN ISO 6926 z října 1993.

ČSN ISO 9612 (třídící znak 01 1622) Akustika. Směrnice pro měření a posuzování expozice hluku v pracovním prostředí. Popisuje určování akustických veličin, a to zejména: jak se mají vybírat místa měření, jaké časové vzorkování a jaká kmitočtová analýza je potřebná a jaké speciální vlastnosti se mají uvažovat. Účelem je umožnit posouzení hluku v pracovním prostředí s ohledem na jeho různé účinky na pracovníka jako výsledku obvyklé denní expozice. Záměrem je, aby tuto mezinárodní normu používaly příslušné orgány, které jsou zodpovědné za stanovení nejvyšších přípustných hodnot hluku na pracovním místě a kontrolu jejich dodržování, a které rozhodují o potřebě programů na ochranu sluchu a opatřeních ke snížení hluku. V normě samotné nejsou stanoveny nebo doporučeny přijatelné nejvyšší přípustné hodnoty hluku. Přestože jsou v bibliografii uvedeny citace obsahující postupy využívající statistické vzorkování k charakterizování expozice skupin osob hluku, norma takové postupy neuvádí. Jsou popsány aplikace výsledků měření vzhledem k účinkům hluku na sluch, rušení komunikace a další účinky hluku. Jsou uvedeny speciální požadavky na popis expozice infrazvuku a ultrazvuku. V příloze A jsou shrnuty aplikace normy při hodnocení účinků hluku na zdraví, pracovní výkonnost, pohodlí a slyšitelnost varovných signálů. V příloze B jsou uvedeny příklady výpočtů ekvivalentní hladiny akustického tlaku A. Příloha C pojednává o výpočtu hodnotící hladiny včetně korekce na tónovost a impulznost. Příloha D stanovuje třídy přesnosti měření hluku. Všechny přílohy jsou informativní. ČSN ISO 9612 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN ISO 389-1 (třídící znak 01 1630) Akustika. Referenční nula pro kalibraci audiometrických přístrojů. Část 1: Referenční prahová hladina slyšení pro čisté tóny a náhlavní sluchátka. *Poznámka recenzenta:* Tato norma byla převzata oznámením ve Věstníku ÚNMZ k přímému používání jako ČSN; nebyla tedy samostatně vytištěna. ČSNI ve smyslu § 4 zákona č. 22/1997 Sb. oznámil, že anglická verze této normy je zařazena do soustavy ČSN. Tato norma se tedy přejímá bez vydání titulní strany ČSN tiskem. Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb Biskupský dvůr 5, 110 02 Praha 1. ČSN EN ISO 389-1 byla vydána v září 2000. Nahradila ČSN ISO 389 z května 1993.

ČSN EN ISO 1680 (třídící znak 01 1656) Akustika. Zkušební předpis pro měření hluku šířeného vzduchem, vyzařovaného točivými elektrickými stroji. Uvádí všechny informace nezbytné k účinnému určování, deklarování a ověřování charakteristik emise hluku točivých elektrických strojů za normalizovaných podmínek. Stanovuje metody měření hluku, které se mohou použít, dále provozní podmínky a též způsob upevnění, které se musí použít při zkoušce. Charakteristiky emise hluku zahrnují hladinu akustického výkonu a hladinu emisního akustického tlaku. Určování těchto veličin je nezbytné - pro porovnávání hluku vyzařovaného stroji, - aby výrobcům bylo umožněno deklarovat vyzařovaný hluk a - pro účely snižování hluku. Použití této normy jako zkušební předpisu pro hluk zajišťuje reprodukovatelnost charakteristik emise hluku ve stanovených mezích určených třídou přesnosti základní normy použité pro měření. Metody měření hluku přípustné podle této mezinárodní normy jsou laboratorní metody (třída 1), technické metody (třída 2) a provozní metody (třída 3). Preferované jsou technické metody (třída 2). Norma je použitelná pro točivé elektrické stroje s libovolnou délkou, šířkou nebo výškou. Za pozornost stojí Příloha A, která obsahuje Přehled mezinárodních norem pro určování hladin akustického výkonu strojů a zařízení. ČSN EN ISO 1680 byla vydána v září 2000. Nahradila ČSN EN 21680-1 a ČSN EN 21680-2, obě z března 1994.

ČSN ISO 6393 (třídící znak 01 1658) Akustika. Měření vnějšího hluku vyzařovaného stroji pro zemní práce. Podmínky stacionární zkoušky. Stanovuje metodu určení vnějšího hluku vyzařovaného stroji pro zemní práce pomocí ekvivalentní hladiny akustického výkonu A, když stroj nepojíždí, s motorem pracujícím se jmenovitými otáčkami bez zatížení. Norma je použitelná pro následující typy zemních strojů: - lopatová rýpadla (hydraulická nebo lanová), - dozery na kolovém a pásovém podvozku, - nakladače na kolovém a pásovém podvozku a - rýpadla-nakladače. ČSN ISO 6393 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN ISO 6394 (třídící znak 01 1659) Akustika. Měření hluku vyzařovaného stroji pro zemní práce na stanovišti obsluhy. Podmínky stacionární zkoušky. Stanovuje metodu určení hluku vyzařovaného stroji pro zemní práce měřeného na stanovišti obsluhy pomocí ekvivalentní hladiny akustického výkonu A, když stroj nepojíždí, s motorem pracujícím se jmenovitými otáčkami bez zatížení. Norma je použitelná pro následující typy zemních strojů: - lopatová rýpadla (hydraulická nebo lanová), - dozery na kolovém a pásovém podvozku, - nakladače na kolovém a pásovém podvozku a - rýpadla-nakladače. ČSN ISO 6394 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN ISO 6394 z července 1994.

ČSN ISO 6395 + Amd. 1 (třídící znak 01 1659) Akustika. Měření vnějšího hluku vyzařovaného stroji pro zemní práce. Podmínky dynamické zkoušky. Popisuje metodu určení hluku vyzařovaného do okolního prostředí stroji pro zemní práce pomocí hladiny akustického výkonu A při práci stroje za podmínek dynamické zkoušky. ČSN ISO 6395 + Amd. 1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN ISO 13473-1 (třídící znak 01 1678) Popis textury vozovky pomocí profilů povrchu. Část 1: Určení průměrné hloubky profilu. Vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO 11819-1 (třídící znak) 01 1679 Akustika. Měření vlivu povrchu vozovek na dopravní hluk. Část 1: Statistická metoda při průjezdu. Popisuje metodu porovnávání dopravního hluku na různých površích vozovek pro různé složení silniční dopravy sloužící k vyhodnocení různých typů povrchů vozovek. Určitému povrchu vozovky jsou přiřazeny hladiny akustického tlaku, reprezentující lehká nebo těžká vozidla jedoucí zvolenými rychlostmi. Metoda je použitelná pro neomezovaný dopravní proud, pohybující se konstantní rychlostí, při povolených rychlostech 50 km/h a vyšších. Pro jiné jízdní podmínky, kdy dopravní proud je omezován, např. na křižovatkách a při dopravních kongescích, je povrch vozovky méně významný. Normalizovaná metoda pro porovnávání hlukových charakteristik povrchů vozovek dává orgánům veřejné správy v oblasti komunikací a životního prostředí nástroj k zavedení běžné praxe nebo limitů pokud jde o použití povrchů splňujících určitá hluková kritéria. Předmětem ČSN ISO 11819 však není taková kritéria navrhnout. Statistická metoda při průjezdu (SPB) je určena k užívání pro dva hlavní účely. Za prvé je dovoleno ji užít při klasifikaci povrchů, v obvyklém a dobrém stavu jako typu, podle vlivu na dopravní hluk (klasifikace povrchu). Za druhé je dovoleno ji užít k vyhodnocení vlivu různých povrchů na dopravní hluk v jednotlivých místech bez ohledu na stav a stáří. Druhý typ použití může být užitečný např. tehdy, když má být povrch obnoven a pro ohodnocení změn dopravního hluku následujících po položení nového povrchu jsou požadována měření "před" a "po". Vzhledem k přísným požadavkům na akustické okolí místa se však nemůže metoda obecně užít pro schválení na žádném konkrétním místě. Obecný popis SPB metody je v kapitole 4. ČSN ISO 11819-1 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN ISO 11688-1 (třídící znak 01 1682) Akustika. Doporučené postupy pro navrhování strojů a zařízení s nízkým hlukem. Část 1: Plánování. Tato mezinárodní technická zpráva je pomocným prostředkem k porozumění základním pojmům snižování hluku strojů a zařízení. Zde uvedené doporučené postupy jsou určeny k tomu, aby pomohly konstruktérům v libovolném stupni vývoje ke snížení hluku konečného výrobku. Seznam pravidel používaných při vývoji uvedený v této technické zprávě není úplný. Ke snížení hluku během návrhu mohou být užity i jiné technické prostředky, pokud je jejich účinnost stejná nebo vyšší. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES. *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice.* ČSN EN ISO 11688-1 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN EN ISO 11688 z 1. 3. 2000.

ČSN EN ISO 6428 (třídící znak 01 3105) Technické výkresy. Požadavky pro mikrografické zpracování. Uvádí požadavky na provedení takových technických výkresů a dalších originálních dokumentů zhotovených v konstrukčních kancelářích, které budou zpracovány mikrograficky. Tyto požadavky předpokládají užití velmi kvalitních mikrofilmů, které zaručí dobré výsledky zpětného zvětšení. Užití těchto pravidel je možné i pro jiné reprodukční metody; z toho vyplývá účelnost aplikace ustanovení této normy na všechny dokumenty zhotovené v konstrukční kanceláři, i když se mikrografické zpracování nepředpokládá. ČSN EN ISO 6428 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 01 3105 ze 4. 12. 1979.

ČSN EN ISO 5456 (třídící znak 01 3123) Technické výkresy. Metody promítání. ČSN EN ISO 5456 sestává z následujících částí: Část 1: Přehled, Část 2: Pravoúhlé promítání, Část 3: Axonometrické promítání a Část 4: Středové promítání. Do prosince 2000 byly k dispozici první tři části:

ČSN EN ISO 5456-1 (třídící znak 01 3123) Technické výkresy. Metody promítání. Část 1: Přehled. Je uveden přehled metod promítání a jejich geometrické vztahy. V částech 2 až 4 jsou uvedeny podrobnosti umožňující volbu a použití různých metod promítání. ČSN EN ISO 5456-1 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 01 3121 z 13. 12. 1989.

ČSN EN ISO 5456-2 (třídící znak 01 3123) Technické výkresy. Metody promítání. Část 2: Pravoúhlé promítání. Jsou uvedena základní pravidla použití metod pravoúhlého promítání na všech druzích technických výkresů v souladu s ISO 128 (v ČR do července 2000 nezavedena), ISO 129 (v ČR zavedena jako ČSN 01 3130), ISO 3098-1 (v ČR do července 2000 nezavedena), ISO 3461-2 (v ČR do července 2000 nezavedena, nahrazena ISO 81714-1:1999) a ISO 5456-1 (v ČR zavedena jako ČSN EN ISO 5456-1:2000), která stanoví společné zásady. ČSN EN ISO 5456-2 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN ISO 5456-3 (třídící znak 01 3123) Technické výkresy. Metody promítání. Část 3: Axonometrické promítání. Jsou uvedena základní pravidla použití doporučeného axonometrického zobrazení na všech druzích technických výkresů. ČSN EN ISO 5456-3 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 01 3123 ze 17. 11. 1981.

ČSN EN ISO 5261 (třídící znak 01 3142) Technické výkresy. Zjednodušené označování tyčí a profilů. Určuje pravidla pro zjednodušené označování tyčí a profilů na výkresech sestav nebo součástí, mimo jiné pro: - kovové konstrukce složené z plechů, profilů a montované (např. mosty, příhradové konstrukce, sloupy apod.), - zdvihací a transportní zařízení, - zásobníky a tlaková zařízení, - výtahy, pohyblivá schodiště a transportní pásy. ČSN EN ISO 5261 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 01 3142-1 a ČSN 01 3142-2 - obě ze září 1993.

ČSN EN ISO 5845-1 (třídící znak 01 3152) Technické výkresy. Zjednodušené zobrazení spojení na výkresech sestavení. Část 1: Základní ustanovení. Obsahuje společná základní pravidla pro zjednodušené zobrazování děr, šroubů, nýtů atd. na technických výkresech. ČSN EN ISO 5845-1 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 01 3152 z 16. 9. 1983.

ČSN EN ISO 6284 (třídící znak 01 3405) Výkresy ve stavebnictví. Předepisování mezních odchylek. Stanovuje metody předepisování mezních odchylek ve výkresech stavebních konstrukcí. ČSN EN ISO 6284 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 8560 (třídící znak 01 3420) Výkresy pozemních staveb. Zobrazování modulových rozměrů, přímek a sítí. Stanovuje zásady zobrazování modulových rozměrů, přímek a sítí ve výkresech stavebních konstrukcí. Základním modulem **M** je 100 mm (viz ISO 1006 v ČR do října 2000 nezavedena). Modulové

rozměry se používají obecně ve výkresech projektové dokumentace (prvních stupňů). Rozměry konstrukcí a základní rozměry se používají v prováděcích (výrobních) výkresech. Modulové rozměry, čáry a sítě usnadňují vypracování návrhových studií a projektové práce. Sítě násobných modulů lze v omezené míře využít i ve výrobních a prováděcích výkresech při orientaci a umístění konstrukcí. ČSN EN ISO 8560 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 7518 (třídící znak 01 3439) Výkresy pozemních staveb. Kreslení demolic a přestaveb. Stanovuje zásady pro označování, značky a zjednodušeného zobrazování demolic a přestaveb ve výkresech stavební části projektů a ve výkresech sestav dílců. Uvedená zobrazení se týkají půdorysů. Pohledy a řezy se však mohou kreslit obdobně. ČSN EN ISO 7518 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 11091 (třídící znak 01 3448) Výkresy pozemních staveb. Kreslení zahradních úprav. Stanoví zásady grafického označování a zjednodušeného zobrazování ve výkresech zahradních úprav. Grafické označování a zjednodušená zobrazení lze považovat za značky. ČSN EN ISO 11091 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 3766 (třídící znak 01 3481) Výkresy stavebních konstrukcí. Kreslení výztuže do betonu. Stanoví zjednodušený způsob zobrazování a popisování výztuže pro železový a předpjatý beton ve výkresech stavebních konstrukcí. ČSN EN ISO 3766 byla vydána v říjnu 2000. Společně s ČSN EN ISO 4066 z října 2000 nahradila články 63 až 70, 92, 94, 99 a 100 ČSN 01 3481 z 14. 9. 1987.

ČSN EN ISO 4066 (třídící znak 01 3481) Výkresy stavebních konstrukcí. Specifikace výztuže do betonu. Stanoví systém specifikace betonářské výztuže a zahrnuje způsob označování rozměrů, systém kódů pro tvary vložek, seznam vybraných tvarů, specifikaci výztuže. Norma se týká všech druhů ocelových vložek betonářské výztuže. Netýká se ocelových sítí (mříží) a výztuže z předpínací oceli. ČSN EN ISO 4066 byla vydána v říjnu 2000. Společně s ČSN EN ISO 3766 z října 2000 nahradila články 63 až 70, 92, 94, 99 a 100 ČSN 01 3481 z 14. 9. 1987.

ČSN EN 60417-1 (třídící znak 01 3760) Grafické značky pro použití na předmětech. Část 1: Přehled a použití značek. Obsahuje značky a jejich významy (název a aplikaci). Značky obsažené v této normě jsou především určeny: a) k označení předmětu/zařízení nebo jeho části (např. ovládací prvek nebo displej; b) k naznačení funkčních stavů (např. zapnuto, vypnuto, signál poplachu; c) k vyznačení přípojných míst (např. svorek, plnicích míst pro materiály; d) k podání informace na obalu (např. označení obsahu, pokyny pro manipulaci); e) k poskytnutí pokynů k provozu zařízení (např. omezení použití). Tato část 1 podává odkazující informace jako pomoc uživatelům k nalezení příslušných grafických značek, není určena pro účely reprodukce. Značky specifikované v této normě nejsou primárně určeny pro - bezpečnostní značky; - veřejné značky; - použití na výkresech; - použití v technické dokumentaci produktů. V případě použití značek jako značek bezpečnostních platí pravidla specifikovaná v ČSN ISO 3864:1984 (01 8010). Celá norma obsahuje tabelární přehled značek a jejich popis resp. význam. Rozsáhlá

norma, cca 156 stran. Přestože se norma netýká bezpečnostních značek, jsou v kapitole 6 a 7 zvláštní články 6.9 Bezpečnost a 7.7 Bezpečnostní hlediska, pod nimiž jsou uvedeny značky, souvisící s bezpečností. V kapitole 6 a 7 jsou kromě českých názvů i názvy anglické a německé. ČSN EN 60417-1 byla vydána v říjnu 2000. Spolu s ČSN EN 60417-2 z října 2000 nahradila ČSN IEC 417 z ledna 1994.

ČSN EN 60417-2 (třídící znak 01 3760) Grafické značky pro použití na předmětech. Část 2: Originály značek. Norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice), které zní: "Evropská norma EN 690417-2:1999 byla schválena Českým normalizačním institutem k přímému používání jako česká norma ČSN EN 690417-2:1999 bez jakýchkoli modifikací. Evropská norma má status české technické normy. Uvedená evropská norma a původní mezinárodní norma je dostupná v Českém normalizačním institutu, oddělení dokumentace služeb, Praha 1, Biskupský Dvůr 5." Tato česká norma v národní příloze NA uvádí přehled dřívějších vydání značek a názvy značek v české, anglické, německé a francouzské verzi podle číselného pořadí. Navazuje na ČSN EN 60417-1, obsahující znázornění značek s odpovídajícími popisy v číselném sledu, včetně abecedního rejstříku a grafického (tabelárního) přehledu značek. Tato národní Příloha má cca 40 stran. Anglický text převzaté normy tedy v komerčně dostupném výtisku není. ČSN EN 60417-2 byla vydána v říjnu 2000. Spolu s ČSN EN 60417-1 z října 2000 nahradila ČSN IEC 417 z ledna 1994.

ČSN ISO 68-1 (třídící znak 01 4007) Závit ISO pro všeobecné použití. Základní profil. Část 1: Metrické závit. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 01 4007 z 12. 7. 1976.

ČSN ISO 68-2 (třídící znak 01 4007) Závit ISO pro všeobecné použití. Základní profil. Část 2: Palcové závit. Vydána v srpnu 2000.

ČSN ISO 261 (třídící znak 01 4008) Metrické závit ISO pro všeobecné použití. Přehled. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 01 4008 z 12. 7. 1976.

ČSN ISO 262 (třídící znak 01 4010) Metrické závit ISO pro všeobecné použití. Výběr rozměrů pro šrouby a matice. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 01 4010 z 2. 11. 1966.

ČSN EN ISO 1478 (třídící znak 01 4068) Závit šroubů do plechu. Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN EN ISO 1478 z června 1996.

ČSN EN ISO 14660-1 (třídící znak 01 4121) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Geometrické prvky. Část 1: Všeobecné termíny a definice. Definuje všeobecné termíny pro geometrické prvky strojních součástí. ČSN EN ISO 14660-1 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14660-2 (třídící znak 01 4121) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Geometrické prvky. Část 2: Zjištěná střední čára válce a kužele, zjištěná střední plocha, místní rozměr zjištěného prvku. Definuje některé zjištěné prvky

výrobků. Stanoví podmínky pro konvenční definice, tj. pokud nejsou na výkrese předepsány další údaje vymezující rozšířené označení prvku. Tato část neobsahuje žádné další definice takových zjištěných prvků, které by vyžadovaly rozšířené označení na výkrese. ČSN EN ISO 14660-2 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO 965-1 (třídící znak 01 4314) Metrické závity ISO pro všeobecné použití. Tolerance. Část 1: Základní pravidla a údaje. Vydána v srpnu 2000. Touto normou spolu s ČSN ISO 965-2 a ČSN ISO 965-3 se nahrazuje ČSN 01 4314 z 31. 1. 1979.

ČSN ISO 965-2 (třídící znak 01 4314) Metrické závity ISO pro všeobecné použití. Tolerance. Část 2: Mezní rozměry vnějších a vnitřních závitů pro všeobecné použití. Střední jakost tolerance. Vydána v srpnu 2000. Touto normou spolu s ČSN ISO 965-1 a ČSN ISO 965-3 se nahrazuje ČSN 01 4314 z 31. 1. 1979.

ČSN ISO 965-3 (třídící znak 01 4314) Metrické závity ISO pro všeobecné použití. Tolerance. Část 3: Úchyly závitů. Vydána v srpnu 2000. Touto normou spolu s ČSN ISO 965-1 a ČSN ISO 965-2 se nahrazuje ČSN 01 4314 z 31. 1. 1979.

ČSN ISO 965-4 (třídící znak 01 4314) Metrické závity ISO pro všeobecné použití. Tolerance. Část 4: Mezní rozměry vnějších závitů, určených pro žárové pokovení ponorem, které jsou po pokovení slícovány s vnitřními závity s polohou tolerančního pole H nebo G. Vydána v srpnu 2000.

ČSN ISO 965-5 (třídící znak 01 4314) Metrické závity ISO pro všeobecné použití. Tolerance Část 5: Mezní rozměry vnitřních závitů, určených pro slícování s vnějšími závity žárově pokovenými ponorem, s polohou tolerančního pole h před pokovováním. Vydána v srpnu 2000.

ČSN EN ISO 8785 (třídící znak 01 4456) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Nedokonalosti povrchu. Termíny, definice a parametry. Definuje termíny pro nedokonalosti povrchu k sestavení všeobecného slovníku, určeného k používání v technických dokumentech, technických výkresech, vědeckých publikacích apod. Udává do jaké míry jsou dovoleny nedokonalosti povrchu a pomáhá v určování jejich měřicích metod. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno (a doplněno nákresy) cca 47 hesel. ČSN EN ISO 8785 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN ISO 5579 (třídící znak 01 5011) Nedestruktivní zkoušení. Radiografické zkoušení kovových materiálů rentgenovým zářením a zářením gama. Základní pravidla. Určuje základní pravidla pro průmyslovou radiografii využívající rentgenové záření a záření gama pro zjištění vad technikou zobrazením na film, používanou pro zkoušení kovových výrobků a materiálů. Za pozornost stojí v kapitole 5 - Všeobecně - zvláštní článek 5.1, který obsahuje toto: **UPOZORNĚNÍ - Expozice jakékoli části lidského těla rentgenovým zářením nebo zářením gama může nebezpečně poškodit zdraví. Jestliže se používá rentgenové záření nebo radioaktivní zdroje, musí být dodržována zákonná opatření. Při používání ionizujícího záření musí být přísně dodržovány zákonná nebo národní nebo mezinárodní bezpečnostní opatření.** ČSN ISO 5579 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN ISO 5579 z ledna 1994.

ČSN EN 1779 (třídící znak 01 5059) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení těsnosti. Kritéria pro volbu metod a postupů. Uvádí kritéria pro volbu nejvhodnější metody a postupu pro posouzení těsnosti na základě zjištění nebo měření úniku plynů. Příloha A, která je normativní, uvádí porovnání standardních zkušebních metod. Do tohoto dokumentu nejsou zahrnuty způsoby detekce úniku používající hydrostatické zkoušky a ultrazvukové nebo elektromagnetické metody. Norma je použitelná pro zařízení, které se mohou evakuovat nebo natlakovat. Za pozornost stojí čl. 8.5 - Požadavky na bezpečnost, který poměrně podrobně rozvádí možná rizika způsobená rozdílem tlaků, nebezpečnými materiály a elektrickým proudem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 97/23/EHS ze dne 29. 5. 1997 pro tlaková zařízení. ČSN EN 1779 byla vydána v září 2000.

Třída 02 - Strojní součásti

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 663 položek), zahrnující nejrůznější strojní součástky, např. šrouby a matice, vruty, čepy, kolíky, nýty, ložiska, lana, štítky, rukojeti, držadla, pružiny, ohebné hadice, těsnění apod., se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována. Protože recenzujeme všechny názvoslovné normy, byla do archivu SZÚ pořízena i tento titul:

ČSN ISO 5593 (třídící znak 02 4601) Valivá ložiska. Slovník. Zavádí slovník termínů a jejich definic užívaných v oboru valivých ložisek a jejich technologií. Poměrně rozsáhlá norma, cca 139 stran obsahuje české, anglické, francouzské, ruské a německé názvosloví a české a anglické definice cca 360 hesel. ČSN ISO 5593 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 02 4601 z 14. 3. 1991.

Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 264 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 12, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 5 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 12 norem.

ČSN EN 12508 (třídící znak 03 8006) Ochrana kovů a slitin proti korozi. Povrchová úprava, kovové a jiné anorganické povlaky. Slovník. Stanovuje všeobecné termíny týkající se různých povrchových úprav. Výčet není kompletní, zahrnuje pouze termíny, které jsou nezbytné pro vyjasnění těchto procesů. Norma zahrnuje také výkladový slovník pro elektrolytické pokovování a obdobné procesy. Norma nezahrnuje výkladový slovník pro některé druhy povlaků (např. smalty), pro které již existují nebo se připravují samostatné dokumenty. Definuje např. pojmy jako **Metalizace, Žárové stříkání kovu, Žárové stříkání, Tryskání** apod. Poměrně rozsáhlá norma, cca 68 stran. ČSN EN 12508 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN ISO 2080 a ČSN ISO 2079, obě z března 1994.

ČSN EN ISO 2064 (třídící znak 03 8155) Kovové a jiné anorganické povlaky. Definice a dohody týkající se měření tloušťky. Vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN ISO 2064 z června 1992

ČSN EN 12330 (trídící znak 03 8509) Protikorozní ochrana kovů. Elektrolyticky vyloučené povlaky kadmia na železe nebo oceli. Stanovuje požadavky na elektrolyticky vyloučené povlaky kadmia na železe nebo oceli bez dodatečné úpravy nebo s dodatečnou úpravou. Norma nespecifikuje chromátové povlaky, které jsou určeny pouze pro zvýšení přilnavosti nátěrů. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA - Používání kadmia je na evropské i národní úrovni upraveno právními předpisy na ochranu zdraví, bezpečnosti a životního prostředí, kterými je nutno se řídit.** Dále v Příloze D, která se týká měření průměrné tloušťky povlaku na výrobcích malých rozměrů, stojí za pozornost tři výstrahy a to v čl. D. 1 - Materiály: **VÝSTRAHA - Oxid antimonitý (Sb_2O_3) rozpuštěný v kyselině chlorovodíkové a chlorid antimonitý ($SbCl_3$) jsou toxické. Je nutno zabránit zasažení kůže. Při použití snímacího roztoku A nebo B se během snímání může uvolňovat stibin (SbH_3), což je velmi toxický plyn. Je zapotřebí dodržet přísná opatření, aby se zabránilo jeho vdechnutí. Snímání se provádí v digestoři. A tamtéž na konci: **VÝSTRAHA - Části, ze kterých již byl snímán povlak podle přílohy D, se nesmějí znovu použít.** A konečně v čl. D. 2 - Postup: **VÝSTRAHA - Použití snímacích roztoků je spojeno s nebezpečím, a proto je zapotřebí pečlivě dodržovat opatření uvedená v D. 1.** ČSN EN 12330 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN ISO 2082 z dubna 1994.**

ČSN EN 12329 (trídící znak 03 8511) Protikorozní ochrana kovů. Elektrolyticky vyloučené povlaky zinku s dodatečnou úpravou na železe a oceli. Stanovuje požadavky na elektrolyticky vyloučené povlaky zinku na železe nebo oceli bez dodatečné úpravy nebo s dodatečnou úpravou. Norma nespecifikuje chromátové povlaky, které jsou určeny pouze pro zvýšení přilnavosti nátěrů. V Příloze D, která se týká měření průměrné tloušťky povlaku na výrobcích malých rozměrů, stojí za pozornost tři výstrahy a to v čl. D. 1 - Materiály: **VÝSTRAHA - Oxid antimonitý (Sb_2O_3) rozpuštěný v kyselině chlorovodíkové a chlorid antimonitý ($SbCl_3$) jsou toxické. Je nutno zabránit zasažení kůže. Při použití snímacího roztoku A nebo B se během snímání může uvolňovat stibin (SbH_3), což je velmi toxický plyn. Je zapotřebí dodržet přísná opatření, aby se zabránilo jeho vdechnutí. Snímání se provádí v digestoři. Roztok formaldehydu je toxický, dráždivý a způsobuje popáleniny. Je nutno zabránit vdechnutí par, zasažení kůže a očí. A tamtéž na konci: **VÝSTRAHA - Části, ze kterých již byl snímán povlak podle přílohy D, se nesmějí znovu použít.** A konečně v čl. D. 2 - Postup: **VÝSTRAHA - Použití snímacích roztoků je spojeno s nebezpečím, a proto je zapotřebí pečlivě dodržovat opatření uvedená v D. 1.** ČSN EN 12329 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN ISO 2081 z dubna 1994.**

ČSN EN 12476 (trídící znak 03 8640) Fosfátové konverzní povlaky na kovech. Způsob specifikace požadavků. Vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN ISO 9717 z března 1995.

Třída 04 - Slévárenství

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 pouze 49 většinou starších norem. V prvním pololetí r. 2000 do ní byla doplněna jen jedna nová norma. V druhém pololetí r. 2000 žádná.

Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 311 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 6, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 15 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 21 norem.

ČSN EN ISO 6520-1 (třídící znak 05 0005) Svařování a příbuzné procesy. Klasifikace geometrických vad kovových materiálů. Část 1: Tavné svařování.

Tato první část normy slouží jako podklad pro přesnou klasifikaci a popis vad ve svarech. Typy vad jsou definovány společně s vysvětleními a v nutných případech i s vyobrazeními, aby se zabránilo jakémukoliv nedorozumění. Metalurgické vady zde nejsou zahrnuty. ČSN EN ISO 6520-1 byla vydána v září 2000. Nahradila ČSN ISO 6520 z října 1992.

ČSN EN ISO 9692-2 (třídící znak 05 0025) Svařování a příbuzné procesy. Příprava svarových ploch. Část 2: Svařování ocelí pod tavidlem.

Vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 05 0028 z 22. 6. 1987.

ČSN EN 1708-1 (třídící znak 05 0026) Svařování. Detaily základních svarových spojů na oceli. Část 1: Tlakové součásti. Uvádí příklady běžně uznávaných a používaných svarových spojů na tlakových částech. Záměrem normy není normalizování spojů, které by mohlo být považováno za závazné, nebo omezující. Vhodnost svarových spojů pro zvláštní provozní podmínky, např. korozi, tečení, nízkou teplotu a únavu, není speciálně zohledněna. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 97/23/EHS, která se týká tlakových zařízení.** ČSN EN 1708-1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 288-9 (třídící znak 05 0319) Stanovení a schvalování postupů svařování kovových materiálů. Část 9: Zkouška postupu svařování tupých montážních svarů dálkových potrubí na pevnině i mimo pevninu. Stanoví způsob schvalování postupu svařování zkouškami postupu svařování tupých montážních svarů dálkových potrubí na pevnině i mimo pevninu za normálních atmosférických podmínek. Určuje podmínky schvalovacího postupu svařování a hranice platnosti tohoto schválení pro všechny svářečské operace, prováděné v rozsahu základních svářečských proměnných, uvedených v kapitole 8. Používá se pro obloukové svařování ocelí skupin 1, 2 a 3. Základní principy této normy mohou být použity, po dohodě smluvních stran, také pro jiné metody tavného svařování. ČSN EN 288-9 byla vydána v září 2000.

ČSN CR 13576 (třídící znak 05 0331) Zavádění EN 729 pro požadavky na jakost při tavném svařování kovových materiálů. Záměrem této normy je poskytnout výrobcům návod, jak přistupovat k používání a zavádění některých částí a článků ČSN EN 729-1, ČSN EN 729-2, ČSN EN 729-3 a ČSN EN 729-4. Předpokládá se, že tito výrobci prostudují normu před čtením této zprávy. Poznámka recenzenta k neobvyklému označení normy: "CR" je zkratka "CEN report", tedy "zpráva CEN", přesněji "technická zpráva CEN". Do soustavy ČSN byla tedy v tomto případě převzata technická zpráva evropské normalizační organizace. ČSN CR 13576 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN ISO 9606-3 (třídící znak 05 0713) Zkoušky svářečů. Tavné svařování. Část 3: Měď a slitiny mědi. Stanovuje základní požadavky, rozsah platnosti, podmínky zkoušek, požadavky vyhodnocení a vydání osvědčení (certifikátu) o vykonaných zkouškách pro svářeče pro svařování mědi. Norma stanovuje zkoušky svářečů pro tavné svařování mědi, stanovuje základ pro vzájemné uznávání způsobilosti svářečů zkušebními organizacemi v rozdílných oblastech jejich uplatnění. Zkoušky se vykonávají v souladu s touto normou, s výjimkou případů, kdy jsou jinou normou předepsány obtížnější zkoušky. Při zkoušce by měl svářeč prokázat, že má přiměřené praktické dovednosti a odborné znalosti (zkouška z odborných znalostí není povinná) o způsobu svařování, materiálu a bezpečnostních ustanoveních, na které má mít oprávnění. (Rozsah požadavků na odborné znalosti je v Příloze A.) Osvědčení o zkoušce svářeče se vystavuje na základě výhradní odpovědnosti zkušebnímu orgánu nebo zkušební organizace. ČSN EN ISO 9606-3 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila v ČSN 05 0710 z 18. 7. 1975 ustanovení týkající se zkoušek svářečů mědi a měděných slitin.

ČSN EN ISO 9604-4 (třídící znak 05 0714) Zkoušky svářečů. Tavné svařování. Část 4: Nikl a slitiny niklu. Stanovuje základní požadavky, rozsah platnosti, podmínky zkoušek, požadavky vyhodnocení a vydání osvědčení (certifikátu) o vykonaných zkouškách pro svářeče niklu. Stanovuje zkoušky svářečů pro tavné svařování niklu. Stanovuje základ pro vzájemné uznávání způsobilosti svářečů zkušebními organizacemi v rozdílných oblastech jejich uplatnění. Zkoušky se vykonávají v souladu s touto normou, s výjimkou případů, kdy jsou jinou normou předepsány obtížnější zkoušky. Při zkoušce by měl svářeč prokázat, že má přiměřené praktické dovednosti a odborné znalosti (zkouška z odborných znalostí není povinná) způsobů svařování, materiálu a bezpečnostních ustanovení, pro které má mít oprávnění. (Rozsah požadavků na odborné znalosti jsou v Příloze A.) Osvědčení o zkoušce svářeče se vystavuje na základě výhradní odpovědnosti zkušebnímu orgánu nebo zkušební organizace. ČSN EN ISO 9604-4 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila v ČSN 05 0710 z 18. 7. 1975 ustanovení týkající se zkoušek svářečů niklu a niklových slitin.

ČSN EN ISO 14114 (třídící znak 05 2122) Zařízení pro plamenové svařování. Acetylenové rozvodové systémy pro svařování, řezání a příbuzné procesy. Všeobecné požadavky. Používá se pro acetylenové systémy, do nichž jsou zahrnuta všechna zařízení od výstupního připojení lahvového uzavíracího ventilu nebo od výstupního připojení svazku lahví až do výstupního připojení pojistky se zhášecem plamene. Specifikuje požadavky na konstrukci, materiály a zkoušení lahvových rozvodových systémů pro dodávky acetylenu, používaných ve svařování, řezání a

příbuzných procesech. Norma se používá pro acetylenové lahvové rozvodové systémy, ve kterých je použito maximálně 16 lahví nebo dva propojené svazky acetylenových lahví pro společný odběr plynu. ČSN EN ISO 14114 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 60974-1 (třídící znak 05 2205) Zařízení pro obloukové svařování. Část 1: Zdroje svařovacího proudu. Platí pro zdroje proudu pro obloukové svařování a příbuzné procesy, určené pro průmyslové a profesionální použití a napájené napětím nepřesahujícím hodnoty uvedené v tab. 1 ČSN EN 38, nebo poháněné mechanickými prostředky. Stanoví bezpečnostní požadavky na konstrukci a technické požadavky na zdroje svařovacího proudu. V normě jsou některé významné definice z hlediska ochrany zdraví, např.: **odborník (osoba odborně způsobilá, osoba kvalifikovaná), osoba poučená, prostředí se zvýšeným nebezpečím úrazu elektrickým proudem** a další. ČSN EN 60974-1 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN EN 60974-1 z října 1995.

ČSN EN 1011-1 (třídící znak 05 2210) Svařování. Doporučení pro svařování kovových materiálů. Část 1: Všeobecné směrnice pro obloukové svařování. Uvádí všeobecné doporučení pro tavné svařování kovových materiálů, a to pro všechny typy výrobků (např. odlitky, vývalky, tažené profily, výkovky). Svařovací postupy a metody uvedené v této části nemusí být vždy vhodné pro všechny materiály. Pro specifické materiály jsou uvedeny doplňkové údaje v (dalších) odpovídajících částech této normy. Otázky ochrany zdraví norma přímo neřeší. ČSN EN 1011-1 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 13918 (třídící znak 05 2420) Svařování. Svorníky a keramické kroužky pro obloukové přivařování svorníků. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12070 (třídící znak 05 5313) Svařovací materiály. Drátové elektrody, dráty a tyčinky pro obloukové svařování žárovečných ocelí. Klasifikace. Stanovuje požadavky na klasifikaci drátových elektrod, drátů a tyčinek pro obloukové svařování wolframovou elektrodou v inertním plynu, pro obloukové svařování tavící se elektrodou v ochranném plynu a svařování pod tavidlem žárovečných a nízkolegovaných ocelí pro zvýšené teploty. Klasifikace drátových elektrod, drátů a tyčinek je založena na jejich chemickém složení, které je uvedeno v tabulce 1. ČSN EN 12070 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 05 5380, ČSN 05 5381, ČSN 05 5391 a ČSN 05 5397 z 28. 9. 1987.

ČSN EN 12072 (třídící znak 05 5314) Svařovací materiály. Drátové elektrody, dráty a tyčinky pro obloukové svařování korozivzdorných a žáruvzdorných ocelí. Klasifikace. Stanovuje požadavky na klasifikaci drátových elektrod, drátů a tyčinek pro obloukové svařování tavící se elektrodou v ochranném plynu, obloukové svařování wolframovou elektrodou, obloukové svařování plasmou a obloukové svařování pod tavidlem korozivzdorných a žáruvzdorných ocelí. Klasifikace drátových elektrod, drátů a tyčinek je založena na jejich chemickém složení, které je uvedeno v tabulce 1. ČSN EN 12072 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN

05 5383 a ČSN 05 5384 z 24. 10. 1981, ČSN 05 5385, ČSN 05 5386 a ČSN 05 5387 z 24. 11. 1981 a ČSN 05 5388 z 28. 9. 1987.

ČSN EN 12534 (třídící znak 05 5315) Svařovací materiály. Drátové elektrody, dráty a tyčinky pro obloukové svařování vysokopevnostních ocelí tavící se elektrodou v ochranném plynu a jejich svarové kovy. Klasifikace. Specifikuje požadavky na klasifikaci drátových elektrod, drátů, tyčinek a svarových kovů ve stavu po svařování anebo po zpracování na snížení pnutí, pro obloukové svařování tavící se elektrodou v ochranném plynu a pro obloukové svařování wolframovou elektrodou v inertním plynu oceli s minimální mezí kluzu nad 500 MPa. Klasifikace drátových elektrod, drátů a tyčinek je založena na jejich chemickém složení. (Toto chemické složení je pak dále uvedeno v tabulce č. 3.) ČSN EN 12534 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12071 (třídící znak 05 5502) Svařovací materiály. Plněné elektrody pro obloukové svařování žárovevných ocelí v ochranném plynu. Klasifikace. Stanovuje požadavky na klasifikaci plněných elektrod používaných pro obloukové svařování tavící se elektrodou v ochranném plynu žárovevných a nízkolegovaných ocelí. Klasifikace je založena na chemickém složení čistého svarového kovu. Je známo, že svařovací vlastnosti plněných elektrod mohou být měněny použitím pulzního proudu, ale v této normě se pulzní proud pro klasifikaci elektrod nepoužívá. Za pozornost stojí tabulka 1, která obsahuje označení chemického složení čistého svarového kovu a tabulka 3, která obsahuje označení typu náplně elektrody. ČSN EN 12071 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12073 (třídící znak 05 5503) Svařovací materiály. Plněné elektrody pro obloukové svařování korozivzdorných a žáruvzdorných ocelí s přívodem nebo bez přívodu ochranného plynu. Klasifikace. Stanovuje požadavky na klasifikaci plněných elektrod používaných pro obloukové svařování tavící s přívodem nebo bez přívodu ochranného plynu korozivzdorných a žáruvzdorných ocelí. Klasifikace je založena na chemickém složení čistého svarového kovu. Je známo, že svařovací vlastnosti plněných elektrod mohou být měněny použitím pulzního proudu, ale v této normě se pulzní proud pro klasifikaci elektrod nepoužívá. Za pozornost stojí tabulka 1, která obsahuje označení chemického složení čistého svarového kovu a tabulka 3, která obsahuje označení typu náplně elektrody. ČSN EN 12073 byla vydána v listopadu 2000.

Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 108 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 9, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 9 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 18 norem.

ČSN EN 777 (třídící znak 06 0216) Sestavy závěsných tmavých trubkových zářičů s hořáky na plynná paliva s ventilátorem, pro všeobecné použití vyjma domácností. ČSN EN 777 se skládá z těchto částí: Část 1: Sestava D, požadavky na bezpečnost, Část 2: Sestava E, požadavky na bezpečnost, Část 3: Sestava F,

požadavky na bezpečnost a Část 4: Sestava H, požadavky na bezpečnost. Část 1 a 2 byla recenzována v AHEM 7/2000, str. 16 a Část 4 v AHEM 4/2000, str. 11. Zbylou (třetí) Část recenzujeme nyní:

ČSN EN 777-3 (třídící znak 06 0216) Sestavy závěsných tmavých trubkových zářičů s hořáky na plynná paliva s ventilátorem, pro všeobecné použití vyjma domácností. Část 3: Sestava F, požadavky na bezpečnost. Tato třetí část evropské normy stanoví zkušební metody a požadavky na konstrukční provedení, bezpečnost, třídění a značení sestav závěsných tmavých trubkových zářičů na plynná paliva s ventilátorem, pro všeobecné použití vyjma domácností, sestávajících z několika hořákových jednotek, přičemž každý hořák je řízen automatikou hořáku. Tato norma platí pro sestavy provedení B_{22x} a B_{23x} určené k použití v jiných než obytných prostorech, u nichž je přivádění spalovacího vzduchu a/nebo odvádění spalin prováděno mechanickými prostředky. Tato norma neplatí pro: - sestavy určené k použití v obytných prostorech, - sestavy určené k použití ve venkovním prostředí, - sestavy, u nichž tepelný příkon jednotlivých hořákových jednotek převyšuje 120 kW (vztaheno k výhřevnosti příslušného základního zkušebního plynu), - sestavy s přerušovačem tahu, zabudovaným mezi odtahovým ventilátorem a kouřovodem, - sestavy s hořáky s úplným předmísením paliva a vzduchu, u nichž: - buď palivo s potřebným spalovacím vzduchem je smíšeno bezprostředně před spalovacím prostorem, - nebo palivo a potřebný spalovací vzduch je smíšeno v části hořáku před spalovacím prostorem. Rozsáhlá norma, cca 72 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plyných paliv.** ČSN EN 777-3 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 89 + A1 (třídící znak 06 1414) Zásobníkové ohříváče vody na plynná paliva k přípravě teplé pitné (užitkové) vody. Uvádí požadavky a metody zkoušení týkající se konstrukce, bezpečnosti, hospodárného využití energie, vhodnosti pro daný účel, životního prostředí, třídění a značení zásobníkových ohříváčů vody na plynná paliva, určených k přípravě teplé pitné (užitkové) vody (dále jen "ohříváč".) Platí pro ohříváče: - provedení B₁₁, B_{11BS}, C₁₁, C₂₁ a C₃₁; - vybavené atmosférickými hořáky; - spalujících jeden nebo více druhů topných plynů odpovídajících třem třídám plyného paliva při přetlaciích podle EN 437 (v ČR ČSN EN 437 (06 1001)); - o jmenovitém tepelném příkonu nejvýše 150 kW; - využívající nebo nevyužívající teplo vzniklé kondenzací vody ve spalinách; - které jsou vystaveny přetlaku vody z rozvodné sítě, nebo pro ohříváče s otevřeným okruhem. V této normě nejsou zahrnuty veškeré nutné požadavky na ohříváče: - vybavené ventilátorem ve spalovacím okruhu; - určené pro připojení k mechanickým prostředkům na odvádění spalin; - pro kombinovaný provoz, vytápění a přípravu teplé pitné (užitkové) vody; - vybavené pojistkou zpětného toku spalin; - vybavené samočinnou uzavírací klapkou spalin, umístěnou za výměníkem tepla, která je vhodná pro ohříváče provedení B a která se zkouší jako nedílná součást ohříváče. Velmi rozsáhlá norma, cca 100 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plyných paliv.** ČSN EN 89 + A1 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12752-1 (třídící znak 06 1419) Bubnové sušiče prádla s ohřívacím systémem na plynná paliva provedení B, se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 29 kW. Část 1: Bezpečnost. Stanoví požadavky a zkušební metody týkající se konstrukce, provozní bezpečnosti a značení bubnových sušičů prádla s ohřívacím systémem na plynná paliva provedení B, se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 20 kW a s objemem bubnu nejvýše 350 l (dále jen spotřebiče). Tato evropská norma platí pro spotřebiče provedení B₂₂ a B₂₃ s přímým ohřívacím systémem na plynná paliva a pro spotřebiče provedení B₁₁ a B_{11BS} s nepřímým ohřívacím systémem na plynná paliva. Tato norma neplatí pro a) spotřebiče s katalytickým spalováním; b) spotřebiče, u nichž se předpokládá, že budou používány v prostorech, kde převládají zvláštní podmínky, jako je např. korozivní nebo výbušné prostředí; c) kondenzační spotřebiče, u nichž ohřátý vzduch a spaliny používané k procesu vysoušení jsou odvlhčovány chlazením pomocí vody nebo vzduchu; d) spotřebiče, u nichž se předpokládá, že budou používány ve vozidlech (pozemních nebo kolejových) nebo na palubě buď lodí, nebo letadel; e) spotřebiče provedení B_{22D} a B_{23D}. Tato norma se týká pouze zkoušení typu. Rozsáhlá norma, cca 79 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plyných paliv. ČSN EN 12752-1 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12752-2 (třídící znak 06 1419) Bubnové sušiče prádla s ohřívacím systémem na plynná paliva provedení B, se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 20 kW. Část 2: Racionální využití energie. Stanoví požadavky a zkušební metody týkající se racionálního využití energie bubnových sušičů prádla s ohřívacím systémem na plynná paliva provedení B, se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 20 kW a s objemem bubnu nejvýše 350 l. Ostatní údaje jsou stejné, resp. obdobné, jako v části 1. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plyných paliv. ČSN EN 12752-2 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 1458-1 (třídící znak 06 1420) Bubnové sušiče prádla s přímým ohřívacím systémem na plynná paliva pro domácnost, provedení B_{22D} a B_{23D}, se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 6 kW. Část 1: Bezpečnost. Stanoví požadavky a zkušební metody týkající se konstrukce, bezpečnosti a značení bubnových sušičů prádla s přímým ohřívacím systémem na plynná paliva pro domácnost, navržených jako spotřebiče provedení B_{22D} a B_{23D}, s největším jmenovitým tepelným příkonem 6 kW. Norma neplatí pro: a) spotřebiče s katalytickým spalováním, b) spotřebiče konstruované výlučně pro průmyslové účely, c) spotřebiče, u nichž se předpokládá, že budou používány v prostorech, kde převládají zvláštní podmínky, jako např. korozivní nebo výbušné prostředí, d) kondenzační spotřebiče, u nichž ohřátý vzduch a spaliny používané k procesu sušení jsou vysoušeny chlazením vodou nebo vzduchem, e) spotřebiče, u nichž se předpokládá, že budou používány ve vozidlech nebo na palubě buď lodí, nebo letadel. Tato norma se týká pouze zkoušení typu. Postup při provádění normalizovaných zkoušek je popsán. Rozsáhlá norma, cca 80 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plyných paliv. ČSN EN 1458-1 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 509 (třídící znak 06 1460) Dekorační krby na plynná paliva pro tepelnou pohodu. Stanoví požadavky a zkušební metody týkající se konstrukce, bezpečnosti a značení dekoračních krbů na plynná paliva vytvářejících tepelnou pohodu, u nichž jmenovitý tepelný příkon nepřevyšuje 20 kW (stanovený z výhřevnosti plynného paliva), dále jen "krb". Tato norma platí pro krby, které jsou navrženy tak, že napodobují hořící pevné palivo a mají zabudován atmosférický hořák, a to buď se zapalovacím hořákem, nebo bez zapalovacího hořáku. Tyto krby slouží pouze pro dekorační účely, nejedná se o tepelné zařízení. Tato norma neplatí pro: krby s katalytickým spalováním a krby s nuceným přiváděním spalovacího vzduchu a/nebo odváděním spalin. Tato norma platí pouze pro krby, které jsou určeny ke zkoušení typu. Norma se nezabývá záležitostmi týkajícími se systémů zabezpečování jakosti, zkoušek v průběhu výroby a certifikátů shody pomocných přístrojů. Rozsáhlá norma, cca 86 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plyných paliv. ČSN EN 509 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12309-2 (třídící znak 06 1520) Absorpční a adsorpční klimatizační zařízení a/nebo zařízení s tepelným čerpadlem s vestavěnými zdroji tepla na plynná paliva, se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 70 kW. Část 2: Hospodárné využití energie. Stanoví požadavky a zkušební metody týkající se hospodárného využití energie absorpčních a adsorpčních klimatizačních zařízení a/nebo zařízení s tepelným čerpadlem s vestavěnými zdroji tepla na plynná paliva se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 70 kW, dále jen jako "tepelná zařízení". Tato norma platí pro tepelná zařízení se soustavou k odvádění spalin v provedení B₁₂, B₁₂BS, B₁₃, B₁₃BS, B₁₄, B₂₂, B₂₃, C₁₂, C₁₃, C₃₂ a C₃₃ a pro tepelná zařízení navržená k instalaci ve venkovním prostředí. Tato norma platí pouze pro tepelná zařízení, která mají: - zabudované hořáky plně řízené automatikou hoření; - uzavřenou soustavu chladicích okruhů, v nichž chladicí látka nepřichází přímo do styku s vodou nebo se vzduchem, které mají být ochlazovány nebo ohřívány; - přivádění spalovacího vzduchu a/nebo odvádění spalin podporované mechanickými prostředky. Norma neplatí pro tepelná zařízení vybavená více než jedním spalovacím hrdlem. Tato norma je použitelná pro tepelná zařízení, která jsou určena ke zkoušení typu. Požadavky na tepelná zařízení, u nichž se neprovádí zkoušení typu, by bylo zapotřebí podrobit dalším úvahám. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plyných paliv. ČSN EN 12309-2 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 746-4 (třídící znak 06 5011) Průmyslová tepelná zařízení. Část 4: Zvláštní bezpečnostní požadavky na galvanizační tepelná zařízení. Stanovuje nebezpečí a bezpečnostní požadavky, které musí být zajištěny výrobcem galvanizačních tepelných zařízení s přetržitým i kontinuálním provozem, ať už jsou použity jako samostatné jednotky nebo integrovaná součást provozu (zařízení). *Poznámka recenzenta: Galvanizačním zařízením (batch process) podle této normy se rozumí zařízení, které taví nebo obsahuje zinek nebo slitinu zinku, do které jsou namáčeny nebo ponořovány kovové součásti na určený časový interval, za účelem částečného nebo úplného pokrytí zinkem nebo slitinou zinku.* ČSN EN 746-4

nevymezuje rizika vznikající ze součástí manipulačního zařízení pro máčecí proces nebo pro vedlejší ochranná opatření. Nezahrnuje manipulaci, skladování, dopravu, zneškodnění, přepravu nebo regeneraci zinku a zpracovaného materiálu mimo zařízení. Norma platí nejenom pro běžný provoz zařízení, ale také pro bezpečnost obsluhy (osob) a majetku v případě mimořádného provozu, a jestliže dojde k předvídatelným poruchám. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES.**

Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice - v tomto případě je citována směrnice nová. ČSN EN 746-4 byla vydána v listopadu 2000.

Třída 07 - Kotle

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 116 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 5, v druhém pololetí r. 2000 pak další 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 9 norem.

ČSN EN 303 (třídící znak 07 5303) Kotle pro ústřední vytápění. *Tato evropská norma sestává z šesti částí: Část 1: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Terminologie, všeobecné požadavky, zkoušení a značení, Část 2: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Zvláštní požadavky na kotle s rozprašovacími hořáky na kapalná paliva, Část 3: Kotle pro ústřední vytápění na plynná paliva. Sestava kotlového tělesa a hořáku s ventilátorem, Část 4: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Zvláštní požadavky na kotle s hořáky s ventilátorem na kapalná paliva, o tepelném výkonu nejvýše 70 kW a o největším provozním přetlaku 3 bar. Terminologie, zvláštní požadavky, zkoušení, značení, Část 5: Kotle pro ústřední vytápění na pevná paliva, s ručním samočinným řízením, o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 300 kW. Terminologie, požadavky, zkoušení a značení a Část 6: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Zvláštní požadavky na kombinované kotle na kapalná paliva pro domácnost o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 70 kW. Části 1, 3 a 4 byly recenzovány v AHEM 4/2000, str. 4 - 5. Pátá část byla recenzována v AHEM 7/2000, str. 18 - 19. Dále recenzujeme šestou část:*

ČSN EN 303-6 (třídící znak 07 5303) Kotle pro ústřední vytápění. Část 6: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Zvláštní požadavky na kotle s kombinovaným provozem pro vytápění a ohřev pitné (užitkové) vody s rozprašovacími hořáky na kapalná paliva o jmenovitém tepelném příkonu nejvýše 70 kW. Tato šestá část evropské normy doplňuje ČSN EN 303-1, ČSN EN 303-2, ČSN EN 303-4 a ČSN EN 304/A1. Stanoví doplňující požadavky a zkoušky týkající se konstrukce, bezpečnosti, hospodárného využití energie, vhodnosti pro daný účel, třídění a značení kotlů s kombinovaným provozem o jmenovitém tepelném příkonu nejvýše 70 kW, určených k vytápění a ohřevu pitné (užitkové) vody. Ohřev vody je prováděn průtokově nebo zabudovaným zásobníkem vody nebo sestavou kotle a zásobníku vody, přičemž tato sestava se dodává jako jednotka. Norma neplatí pro spotřebiče, které jsou provozovány nezávisle jeden na druhém - kotel a tepelný zásobník - i když mají společný kouřovod. Neplatí rovněž pro kotel a zásobník vody, které nejsou zabudovány v jednom plášti. Tato norma se týká pouze zkoušení typu. ČSN EN 303-6 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 483 (třídící znak 07 5323) Kotle na plynná paliva pro ústřední vytápění. Kotle provedení C se jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 70 kW. Stanoví požadavky a zkušební metody týkající zejména konstrukce, bezpečnosti, vhodnosti pro daný účel a hospodárného využití energie a rovněž třídění a značení kotlů pro ústřední vytápění, které jsou vybaveny atmosférickými hořáky, hořáky s ventilátorem nebo hořáky s předmísením. Tato evropská norma platí pro kotle C. Norma neobsahuje všechny požadavky, které jsou nezbytné pro: - kotle provedení C41, C51, C61, C71 a C81, - kotle určené k instalaci ve venkovním prostředí, - kondenzační kotle, - kombinované kotle (pro ústřední vytápění a přípravu teplé užitkové vody pro domácnost). Tato norma se týká pouze zkoušení typu. Rozsáhlá norma, cca 136 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plynných paliv.** ČSN EN 483 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 656 (třídící znak 07 5327) Kotle na plynná paliva pro ústřední vytápění. Kotle provedení B se jmenovitým tepelným příkonem nad 70 kW, nejvýše však 300 kW. Stanoví požadavky a zkušební metody týkající zejména konstrukce, bezpečnosti, vhodnosti pro daný účel, hospodárného využívání energie a třídění a označování kotlů na plynná paliva pro ústřední vytápění, které jsou vybaveny atmosférickými hořáky, hořáky s ventilátorem nebo hořáky s úplným předmísením. Tato norma platí pro kotle provedení B podle 4.2: - které využívají jedno nebo několik paliv tří tříd při přetlacích uvedených v tabulce 14 a 15, - které mají jmenovitý tepelný příkon (vztažený k výhřevnosti) vyšší než 70 kW, nejvýše však 300 kW, včetně sestavných kotlů, - u nichž teplota teplotonosné látky při běžném provozu nepřekročí 105 °C, - u nichž maximální provozní přetlak v topném okruhu nepřekročí 6 bar. Rozsáhlá norma, cca 110 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS, která se vztahuje na spotřebiče plynných paliv a ke směrnici EU 92/42/EHS, která se týká požadavků na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva.** ČSN EN 656 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 720-1 (třídící znak 07 8310) Lahve na přepravu plynů. Plyny a plynné směsi. Část 1: Vlastnosti čistých plynů. Účelem normy je definovat vlastnosti plynů čtyřmi základními fyzikálně-chemickými kritérii tj. požárním potenciálem, toxicitou, stavem plynu a žíravostí pro účely výběru vhodných výstupních ventilových připojení. Za pozornost stojí kapitola 5 - Číselný kód, kde se uvádí: Vlastnosti plynů je možné určit podle daného číselného kódu (FTSC). Tento číselný kód je přidělen každému plynu podle následujících čtyř fyzikálně chemických kritérií:

Kategorie I: požární potenciál, schopnost hoření plynů. **Kategorie II:** toxicita definovaná podle CL₅₀. **Kategorie III:** stav plynu, definovaný fyzikálním stavem lahve při 15 °C a daném tlakovém rozsahu. **Kategorie IV:** žíravost. Každá kategorie se skládá z několika podskupin, z nichž každá je označena odlišnou arabskou číslicí. Stav plynu je v tomto směru charakterizován řadou čtyř číslic (jedno číslo pro kategorii). (V příloze k normě je pak rozsáhlý seznam plynů s uvedeným čtyřčíslíkovým kódem - označením.) Dále ještě v této kapitole stojí za pozornost článek **5.5 - Určující kód**, kde se uvádí, že tento kód je nazýván FTSC kód, a to takto: **F:** pro požární potenciál, definující chování plynu se zřetelem na hořlavost, **T:**

pro toxicitu, **S**: pro stav plynu, definovaný fyzikálním stavem obsahu lahve při 15 °C a daném rozsahu tlaku, **C**: pro žravost. ČSN EN 720-1 byla vydána v říjnu 2000.

Třída 08 - Turbíny

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 pouze 36 většinou starších norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 09 - Spalovací motory pístové

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 pouze 46 většinou starších norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 pouze 75 většinou starších norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 144 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 3, v druhém pololetí r. 2000 pak další 2 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 5 norem.

ČSN EN ISO 9906 (třídící znak 11 0033) Hydrodynamická čerpadla. Přejímací zkoušky hydraulických výkonových parametrů. Stupně přesnosti 1 a 2. Vydána v listopadu 2000. Nahradila část 1 ČSN 11 0033 z 15. 7. 1977.

ČSN EN 12639 (třídící znak 11 0040) Kapalinová čerpadla a čerpací soustrojí. Zkušební předpis pro hluk. Třídy přesnosti 2 a 3. Uvádí veškeré potřebné údaje pro provedení účelného a normalizovaným podmínkám odpovídajícího určení, deklarování a ověření hluku šířeného vzduchem a vyzařovaného kapalinovými čerpadly a čerpacími soustrojími. Stanovuje metody měření hluku, pracovní podmínky a podmínky pro instalaci, které musí být při těchto zkouškách použity. Charakteristiky vyzařování hluku zahrnují hladiny emisního akustického tlaku ve stanovených místech a hladiny akustického výkonu. Určení těchto veličin je nezbytné pro deklarování hodnot emise hluku a pro snížení hluku zdroje v etapě konstrukčního návrhu. Uplatnění této evropské normy zajišťuje reprodukovatelnost v určování charakteristik hluku šířeného vzduchem, a to v rozsahu mezních hodnot určených třídou přesnosti použité základní metody pro měření tohoto hluku. Metodami měření hluku podle této evropské normy jsou technická metoda a provozní metoda. Norma se nezabývá charakteristikami hluku šířeného kapalinou a hluku šířeného konstrukcí čerpadel. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES. Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS. Tyto "starší" evropské směrnice jsou dosud v některých normách (včetně této ČSN EN 12639) uváděny místo dnes platné (výše citované) směrnice.** ČSN EN 12639 byla vydána v prosinci 2000.

Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 pouze jen 39 většinou starších norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme nexcerpovali žádnou, v druhém pololetí r. 2000 pak pouze jedinou, dále recenzovanou normu. V r. 2000 byla tedy v této třídě nově vydána jediná norma. (Přesněji: bylo jen zveřejněno oznámení o tom, že platí anglická verze evropské normy.)

ČSN EN ISO 14644-1 (třídící znak 12 5301) Čisté prostory a příslušné řízení prostředí. Část 1: Klasifikace čistoty vzduchu. *Poznámka recenzenta: Tato norma byla převzata oznámením ve Věstníku ÚNMZ č. 11/2000 k přímému používání jako ČSN; nebyla tedy samostatně vytištěna v češtině. (ČSNI ve smyslu § 4 zákona č. 22/1997 Sb. oznámil, že anglická verze této normy je zařazena do soustavy ČSN. Tato norma se tedy přejímá bez vydání titulní strany ČSN tiskem.) Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb Biskupský dvůr 5, 110 02 Praha 1. ČSN EN ISO 14644-1 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 12 5310 z 31. 10. 1984.*

Třída 13 - Armatury a potrubí

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 479 položek), zahrnující armatury, potrubí a jejich součásti, např. hrdla, příruby, tvarovky, ventily, šoupátka, šroubení a součásti šroubení, fitinky apod. z nejrůznějších materiálů se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 14 - Chladicí technika

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 pouze 48 většinou starších norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme nexcerpovali žádnou, v druhém pololetí r. 2000 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 byly tedy v této třídě nově vydány (resp. jen novelizovány) 4 normy.

ČSN EN 378 (třídící znak 14 0647) Chladicí zařízení a tepelná čerpadla. Bezpečnostní a environmentální požadavky. *ČSN EN 378 má následující části: Část 1: Základní požadavky, definice, třídění a kritéria volby, Část 2: Konstrukce, výroba, zkoušení, značení a dokumentace, Část 3: Instalační místo a ochrana osob, Část 4: Provoz, údržba, oprava a rekuperace. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že všechny tři dále recenzované části jsou evropskou harmonizovanou normou, a to k Směrnici 97/23/EHS ze dne 29. 5. 1997 pro tlaková zařízení. Do prosince 2000 byly k dispozici tyto tři části:*

ČSN EN 378-2 (třídící znak 14 0647) Chladicí zařízení a tepelná čerpadla. Bezpečnostní a environmentální požadavky. Část 2: Konstrukce, výroba, zkoušení, značení a dokumentace. Platí pro konstrukci a výrobu chladicích zařízení a jejich komponent a pro použité materiály včetně potrubí. Specifikuje také požadavky na zkoušení, uvedení do provozu, značení a dokumentaci. Některé kapitoly a články této části 2 neplatí pro v normě přesně specifikovaná zařízení. ČSN EN 378-2 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 378-3 (třídící znak 14 0647) Chladicí zařízení a tepelná čerpadla. Bezpečnostní a environmentální požadavky. Část 3: Instalační místo a ochrana

osob. Vztahuje se na místa instalace (návrh prostorového uspořádání zařízení a služeb) a na osobní ochranné (pracovní) prostředky. Neplatí pro v normě přesně specifikovaná zařízení. ČSN EN 378-3 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 378-4 (třídící znak 14 0647) Chladicí zařízení a tepelná čerpadla. Bezpečnostní a environmentální požadavky. Část 4: Provoz, údržba, oprava a rekuperace. Specifikuje požadavky pro bezpečnostní a environmentální aspekty ve vztahu k provozu, údržbě a opravám chladicích zařízení, a ve vztahu k rekuperaci, opětovnému použití a likvidaci všech typů chladiv. Tyto požadavky jsou určeny k minimalizaci rizik zranění osob a poškození majetku a životního prostředí, vyplývající z nesprávné manipulace s chladivou nebo ze znečišťujících látek, jejichž následkem je porucha chladicího zařízení a následná emise chladiva. Opět - jako v předchozích částech - jsou specifikována zařízení, pro něž tato norma neplatí. ČSN EN 378-4 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 1736 (třídící znak 14 5109) Chladicí zařízení a tepelná čerpadla. Pružné potrubní prvky, tlumiče vibrací a kompenzátory. Požadavky, konstrukce a montáž. Popisuje požadavky, konstrukci a montáž pružných potrubních prvků, které jsou použity v chladivových okruzích chladicích zařízení a tepelných čerpadel. Nevztahuje se na pružná potrubí, která jsou namáhána za mez pružnosti jen příležitostně, např. během opravářských prací, nebo na spoje, které se mohou volně otáčet nebo vykyvovat v kloubovém závěsu. ČSN EN 1736 byla vydána v listopadu 2000.

Třída 15 a 16 - Výrobky z plechu a drátu

V těchto třídách (k 1. lednu 2000 cca 26 a 43 položek), zahrnujících nejrůznější výrobky z plechu a drátů, např. kovová pletiva, nejrůznější kovové obaly, kanystry, víčka na obaly, zámky, stavební, okenní, dveřní a nábytkové kování apod. se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto nejsou systematicky sledovány.

Třída 17 - Jemná mechanika

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 19 položek), zahrnující např. váhy, závaží, technické kameny, psací a kalkulační stroje apod. se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 18 - Průmyslová automatizace

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 101 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 5, v druhém pololetí r. 2000 pak jediná dále recenzovaná norma. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 6 norem.

ČSN EN 61512-1 (třídící znak 18 2001) Dávkové řízení. Část 1: Modely a terminologie. Definiuje referenční modely dávkového řízení používané v průmyslových procesech a terminologii usnadňující vysvětlení vzájemných vztahů mezi těmito modely a příslušnými termíny. Tato norma nemusí být použitelná pro

všechny aplikace řízení výroby dávek. Poměrně rozsáhlá norma, cca 75 stran. ČSN EN 61512-1 byla vydána v říjnu 2000.

Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 111 položek), zahrnující nejrůznější přístroje a zařízení, např. dalekohledy, oční optiku, fotografické zvětšovací a reprografické přístroje, kinematografické snímací a promítací přístroje, diaprojektory apod. se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 141 většinou starších norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 21 - Tvářecí stroje

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 72 většinou starších norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 22 - Nástroje

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 760 položek), zahrnující nejrůznější nástroje, např. výhrubníky a výstružníky, frézy a nástroje pro ně, závitové nástroje, soustružnické nože, brousící tělíska, pilky, vrtáky, lisovací nástroje, razidla, ruční nástroje a nářadí apod. se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 23 - Nářadí

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 152 položek), zahrnující nejrůznější nástroje, např. kladiva, kleště, hasáky, klíče, šroubováky, sekáče, kartáčnické výrobky, násady, lopaty, motyky, různé zemědělské a zednické nářadí apod. se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 24 - Upínací nářadí

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 267 položek), zahrnující nejrůznější nářadí, např. držáky, upínací nářadí na soustruhy, frézky, vyvrtávačky, svěráky, upínací desky, prvky upínacích přístrojů apod. se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 551 položek), zahrnující měřicí a kontrolní nářadí, např. délková měřidla, mikrometrická měřidla, úhelníky, kalibry, šablony rýsovací

nářadí, tlakoměry, viskozimetry, teploměry, defektoskopy apod. se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 243 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 5, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 9 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 14 norem.

ČSN EN 741 (třídící znak 26 0081) Zařízení a systémy pro kontinuální dopravu. Bezpečnostní požadavky na systémy a jejich součásti pro pneumatickou dopravu sypkých materiálů. Specifikuje zvláštní bezpečnostní požadavky na typy pneumatických manipulačních systémů a komponent, které jsou určeny pro dopravu sypkých materiálů kontinuálním nebo přetržitým způsobem (po dávkách) z místa nakládky do místa vykládky. Zabývá se technickými požadavky na minimalizaci nebezpečí, která mohou vzniknout při provozu a údržbě pneumatického dopravního systému, pokud jsou prováděny podle specifikací udaných výrobcem nebo autorizovaným zástupcem. Příloha A uvádí seznam nebezpečí podle ČSN EN 292-1. Norma je použitelná pro návrh, montáž na místě a uvádění do provozu, je rovněž použitelná na vestavěné ovladače a díly systémů, které ovládají komponenty. Tato norma nspecifikuje požadavky na jakékoliv prvky použité ke spojení mezi pevnými částmi systému a jakoukoliv jinou částí namontovanou na pohyblivé nebo přemístitelné podpoře (např. loď, vykladače, atd.). Norma neřeší rizika popálení a opaření způsobená tepelným zářením horkých povrchů nebo způsobená kontaktem s horkými plyny, neřeší riziko vznikající ionizujícími materiály použitými u měřicích zařízení (např. snímače výšky hladiny), nspecifikuje požadavky na manipulaci zvláštních nebezpečných materiálů, jako jsou radioaktivní materiály, výbušniny, výbušné plyny, atd. Norma rovněž nspecifikuje požadavky na nebezpečí způsobená elektrostatickými náboji potrubí a zařízení vyrobených z nekovových materiálů. V této normě nejsou zahrnuty bezpečnostní požadavky na přepravu včetně nakládky a vykládky komponent. Norma není použitelná pro pneumatické dopravní systémy použité pod zemí, v dolech a ve veřejných prostorách. Tato evropská norma nestanovuje další požadavky na: mrazírenské aplikace, vysoké teploty, korozivní prostředí, silná magnetická pole, prostředí s nebezpečím výbuchu, radioaktivní prostředí, provoz na lodích a účinky zemětřesení, nebezpečí při likvidaci. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES a Směrnici o nízkém napětí 73/23/EHS. Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice.** ČSN EN 741 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 415 (třídící znak 26 7600) Bezpečnost balicích strojů. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Terminologie a klasifikace balicích strojů a připojených zařízení, Část 2: Balicí stroje na předem zhotovené tuhé obaly, Část 3: Tvarovací, plnicí a uzavírací stroje, Část 4: Paletizátory a depaletizátory. Část 5: Přebalovací stroje, Část 6: Stroje na fixaci manipulačních jednotek a Část 7: Skupinové balicí stroje.

Část 4 byla recenzována v AHEM 1998 č. 4, s. 7. Části 5 - 7 nebyly do prosince 2000 k dispozici. Ve všech dále recenzovaných částech 1 až 3 stojí za pozornost příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES. *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice. Navíc je v této sadě norem chybně vytištěno číslo Směrnice: Místo 98/37/ES je vytištěno 97/37/ES.*

ČSN EN 415-1 (třídící znak 26 7600) Bezpečnost balicích strojů. Část 1: Terminologie a klasifikace balicích strojů a souvisejících zařízení. Definuje podrobně tyto balicí stroje: - plnicí a dávkovací stroje, - uzavírací stroje, - etiketovací, dekorační a označovací stroje, - stroje na čištění, sterilizaci, chlazení a sušení, - plnicí a uzavírací stroje, - kontrolní stroje, - stroje na manipulaci s obaly a jejich částmi, - tvarovací, plnicí a uzavírací stroje, - kartonovací stroje, - přebalovací stroje, - stroje na skupinové nebo přepravní balení, - stroje na vytváření, rozdělování a fixaci paletových a ložených jednotek. Typická názvoslovná norma, uvádějící české definice a české i anglické názvosloví cca 320 hesel. V jedné z příloh je uvedena i francouzská a německá terminologie. ČSN EN 415-1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 415-2 (třídící znak 26 7600) Bezpečnost balicích strojů.

Část 2: Balicí stroje pro předem zhotovené tuhé obaly. Specifikuje bezpečnostní požadavky na návrh a výrobu balicích strojů pro předem zhotovené tuhé obaly a informace, které musí být dostupné uživateli těchto strojů. Všechna významná nebezpečí (viz kapitola 4) vznikající u strojů zahrnutých v této části normy jsou pokryta, s výjimkou nebezpečí souvisejících s přidruženými zařízeními pro evakuaci plynů, chladicími a mrazicími zařízeními připojenými k balicím strojům, zařízením pro dodávku páry k balicím strojům, plněními látkami (viz příloha C jako návod), hygienickými zásadami (viz příloha D jako návod) a látkami pro čištění a sterilizaci (viz příloha E jako návod). Norma dále uvádí soupis strojů, na něž se vztahuje a soupis strojů, na něž se nevztahuje. Nicméně zdůrazňuje, že před použitím této normy musí být provedena identifikace nebezpečí a posouzení rizik pro kontrolu, že nebezpečí u navrhovaného stroje jsou shodná s nebezpečími uvedenými v této normě. (Viz výše a kapitola 4.) Poměrně rozsáhlá norma, cca 62 stran. ČSN EN 415-2 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 415-3 (třídící znak 26 7600) Bezpečnost balicích strojů. Část 3: Tvarovací, plnicí a uzavírací stroje. Stanovuje bezpečnostní požadavky na tvarovací, plnicí a uzavírací balicí stroje a plnicí stroje, které jsou k nim obvykle připojeny. Zahrnuje následující široké skupiny strojů: - horizontální tvarovací, plnicí a uzavírací stroje, - vertikální tvarovací, plnicí a uzavírací stroje, - stroje na plnění a uzavírání předem zhotovených sáčků, - stroje na tvarování měkkých obalů nebo krabic na trnu, jejich plnění a uzavírání, - stroje na skládání, plnění a uzavírání krabic, - stroje pro tvarování za tepla, plnění a uzavírání. Plnicí stroje instalované na tvarovacích, plnicích a uzavíracích strojích zahrnujících: - šnekové dávkovače, - objemové talířové dávkovače, - objemové pístové dávkovače, - plnicí stroje dávající podle počtu kusů, - dávkovací váhy. Tato norma zahrnuje bezpečnostní požadavky pro návrh stroje, jeho konstrukci, instalaci, prohlídku, provoz, seřízení, údržbu a čištění. Tato třetí část se vztahuje přednostně pro stroje vyrobené po datu vydání této normy. Norma nezahrnuje podrobně bezpečnost nebo hygienická nebezpečí související s produktem zpracovávaným na tvarovacích, plnicích a uzavíracích

strojích, ale uvádí všeobecná doporučení. Poměrně rozsáhlá norma, cca 79 stran. ČSN EN 415-3 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN 26 8805 Manipulační vozíky s vlastním pohonem. Provoz, údržba, opravy a technické kontroly. Stanovuje zásady provozu manipulačních vozíků s vlastním pohonem. Tato norma se značně liší od normy téhož čísla z r. 1997, již nahrazuje. Je zcela přepracována a výrazně zestručněna. Byly z ní vypuštěny kvalifikační požadavky na obsluhu (tj. na řidiče motorových vozíků); také požadavky na odbornou způsobilost zkušebních a opravárenských míst. Stručná norma, cca 2,5 strany vlastního textu. ČSN 26 8805 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 26 8800 z 16. 1. 1974 a ČSN 26 8805 z prosince 1997.

ČSN ISO 830 (třídící znak 26 9339) Kontejnery. Slovník. Uvádí definice termínů vztahujících se ke kontejnerům. Česky i anglicky je uvedeno názvosloví a definováno cca 121 hesel. ČSN ISO 830 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN ISO 830 z prosince 1993.

ČSN EN 12406 (třídící znak 26 9377) Výměnné nástavby. Termické výměnné nástavby třídy C. Rozměry a všeobecné požadavky. Stanoví rozměry a základní požadavky pro termické výměnné nástavby třídy C. Tyto výměnné nástavby jsou vhodné pro mezinárodní výměnu a pro přepravu po silnici a železnici, včetně záměny mezi těmito druhy dopravy. *Poznámka - "Třída C" znamená, že všechny výměnné nástavby mající toto označení jsou vybaveny dolními vloženými prvky.* ČSN EN 12406 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12410 (třídící znak 26 9378) Výměnné nástavby. Termické výměnné nástavby třídy A. Rozměry a všeobecné požadavky. Stanoví rozměry a základní požadavky pro termické výměnné nástavby třídy A. Tyto výměnné nástavby jsou vhodné pro mezinárodní výměnu a pro přepravu po silnici a železnici, včetně záměny mezi těmito druhy dopravy. *Poznámka - "Třída A" znamená, že všechny výměnné nástavby mající toto označení jsou vybaveny dolními vloženými prvky.* ČSN EN 12410 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12507 (třídící znak 26 9386) Dopravní služby. Návod na aplikaci EN ISO 9002 v oblasti silniční dopravy, skladování a distribuce. Poskytuje návod pro aplikaci EN ISO 9002 v oblasti silniční dopravy, skladování a distribuce. ČSN EN 12507 byla vydána v říjnu 2000.

Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 312 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 7, v druhém pololetí r. 2000 pak další 3 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 10 norem.

ČSN EN 818 (třídící znak 27 0083) Krátkočlánkové řetězy pro účely zdvihání. Bezpečnost. Třída 4. ČSN EN 818 má tyto části: Část 1: Všeobecné přejímací podmínky. Část 2: Řetězy střední tolerance pro řetězové vázací prostředky - Třída 8. Část 3: Řetězy střední tolerance pro řetězové vázací prostředky - Třída 4. Část 4: Vázací řetězy - Třída 8. Část 5: Vázací řetězy - Třída 4. Část 6: Řetězové vázací prostředky - pokyny pro použití a údržbu. Část 7: Řetězy s přesnou tolerancí pro řetězová zdvihadla a jiná zdvihací zařízení. Třída T (typy T, DAT, DT). Část 1 byla recenzována v příloze k AHEM č. 8/1998, s. 20 - 21 a Část 2 a 4 v AHEM č. 1/1999, s. 18. Nově byly doplněny části 3 a 5:

ČSN EN 818-3 (třídící znak 27 0083) Krátkočlánkové řetězy pro účely zdvihání. Bezpečnost. Část 3: Řetězy střední tolerance pro řetězové vázací prostředky. Třída 4. Stanovuje bezpečnostní požadavky, pro krátkočlánkové řetězy střední tolerance třídy 4, určené pro použití ve vázacích řetězech a pro obecné účely zdvihání. Norma je vhodná pro elektricky svařované ocelové krátkočlánkové řetězy v souladu s ČSN EN 818-1, která je schválena pro zdvihání předmětů, materiálů a zboží. Rizika zahrnutá v této části ČSN EN 818 jsou uvedena v kapitole 4. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES.** *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice.* ČSN EN 818-3 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 818-5 (třídící znak 27 0083) Krátkočlánkové řetězy pro účely zdvihání. Bezpečnost. Část 5: Vázací řetězy. Třída 4. Stanovuje bezpečnostní požadavky, metody hodnocení a zkoušení jednopramenných, dvou-, tří-, čtyřpramenných a nekonečných vázacích řetězů sestavených svařováním. Tyto vázací řetězy jsou určeny pro zdvihání břemen, materiálu nebo zboží. Rizika zahrnutá v této části ČSN EN 818 jsou uvedena v kapitole 4. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES.** *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice.* ČSN EN 818-5 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN ISO 4778 z května 1994.

ČSN EN 13510 (třídící znak 27 7535) Stroje pro zemní práce. Ochranné konstrukce chránící při převrácení. Požadavky na laboratorní zkoušky a provedení. Stanoví shodné a reprodukovatelné způsoby hodnocení charakteristik přenosu zatížení u ochranných konstrukcí chránících při převrácení (ROPS) při statickém zatížení a předepisuje požadavky na provedení reprezentativního zkušební vzorku pro takové zatížení. Tato evropská norma platí pro následující stroje ovládané sedící obsluhou, jak jsou definovány v ISO 6165: dozery (na pásovém a kolovém podvozku); grejdry; nakladače (na pásovém a kolovém podvozku); kompaktní zemin a odpadu; nakladače řízené prokluzem kol a rypadlo-nakladače; tahačová část (přední pohonná část) skrejprů a damprů s kloubovým rámem; válce; dampry s tuhým rámem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES.** *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v*

některých normách uváděny místo dnes platné směrnice. ČSN EN 13510 byla vydána v listopadu 2000.

Třída 28 - Kolejová vozidla

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 pouze 37 většinou starších norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 29 - Kolejová vozidla

V této malé třídě (pouze 26 norem k 1. lednu 2000), zahrnující části kolejových vozidel, např. podvozky, brzdová soustava, osvětlení, vytápění, klimatizace, ale také cisternové vozy, průmyslové lokomotivy, vozidla městské dopravy apod. se jen velmi málokdy vyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 30 - Silniční vozidla

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 309 norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 31 - Letectví a kosmonautika

V této velmi rozsáhlé třídě (k 1. lednu 2000 cca 550 položek), zahrnující např. výkresy letadel, kovy a jejich slitiny pro výrobu součástí letadel, spojovací části, šrouby a matice, ložiska, plasty, lepidla, mazadla a pozemní zabezpečovací zařízení apod. se jen velmi málokdy vyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 60 položek), zahrnující lodě a jejich součásti, např. lodní výstroj, zábradlí, palubní zařízení, potrubní soustavy slaboproudé i silnoproudé rozvody, inventář i záchranné prostředky apod. se jen velmi málokdy vyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 359 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 16, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 23 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 39 norem.

ČSN IEC 60050-551 (třídící znak 33 0050) Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 551: Výkonová elektrotechnika. *Poznámka recenzenta: Tato norma byla převzata oznámením ve Věstníku ÚNMZ č. 11/2000 k přímému používání jako ČSN, a to převzetím originálu; nebyla tedy samostatně vytištěna v češtině. (ČSNI ve smyslu § 4 zákona č. 22/1997 Sb. oznámil, že anglická verze této normy je zařazena*

do soustavy ČSN.) Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb Biskupský dvůr 5, 110 02 Praha 1. ČSN IEC 60050-551 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 34 5175 z 16. 7. 1979.

ČSN EN 60059 (třídící znak 33 0125) Normalizované hodnoty proudů IEC.

Specifikuje normalizované hodnoty proudů pro elektrické předměty, přístroje, spotřebiče a zařízení. Měla by být používána pro navrhování systémů nebo zařízení určených uživatelům a pro provozní charakteristiky. Norma neplatí pro hodnoty proudů součástek a částí používaných uvnitř elektrických předmětů nebo elektrických dílů zařízení. ČSN EN 60059 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 33 0125 z 31. 8. 1979.

ČSN EN 60446 (třídící znak 33 0165) Základní a bezpečnostní zásady při obsluze strojních zařízení. Značení vodičů barvami nebo číslicemi. Poskytuje všeobecné zásady pro použití určitých barev nebo číselného značení k identifikaci vodičů s cílem vyhnout se nejasnostem a zajistit bezpečný provoz. Tyto vodiče mohou být použity v kabelech nebo žilách, přípojnicích, v elektrickém zařízení a instalacích. Vychází se ze zásad uvedených v Pokynu 104 IEC (do prosince 2000 do soustavy ČSN nezaveden) a v Pokynu 51 ISO/IEC (do prosince 2000 do soustavy ČSN nezaveden). Tato norma nespecifikuje meze ani kvalitu barev. Podle čl. 3.1 jsou pro značení vodičů dovoleny následující barvy: černá, hnědá, červená, oranžová, žlutá, zelená, modrá, fialová, šedá, bílá, růžová, tyrkysová. Světle modrá barva je určena pro neutrální nebo střední vodič. ČSN EN 60446 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN IEC 446 z října 1992 a ČSN IEC 446 ze srpna 1997.

ČSN EN 60071-1 (třídící znak 33 0419) Elektrotechnické předpisy. Koordinace izolace. Část 1.: Definice, principy a pravidla. Platí pro trojfázové soustavy střídavého proudu s nejvyšším napětím pro zařízení nad 1 kV. Určuje postup pro výběr normalizovaných výdržných napětí pro izolaci fáze-země, fáze-fáze a podélnou izolaci zařízení a instalací v těchto soustavách. Rovněž zahrnuje přehled normalizovaných hodnot, ze kterých mohou být vybrána normalizovaná výdržná napětí. Tato část normy doporučuje možnost přiřadit vybraná výdržná napětí k nejvyššímu napětí pro zařízení. Toto přiřazení je pouze pro účely koordinace izolace. Požadavky z hlediska bezpečnosti osob nejsou předmětem této normy. ČSN EN 60071-1 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 60071-2 (třídící znak 33 0419) Elektrotechnické předpisy. Koordinace izolace. Část 2.: Pravidla pro použití. Obsahuje prováděcí pokyn a pojednává o výběru izolačních hladin zařízení nebo instalací pro trojfázové elektrické sítě. Jejím záměrem je dát vodítko ke stanovení jmenovitých výdržných napětí pro rozsahy I a II v ČSN EN 60071-1 a zajistit přiřazení těchto jmenovitých hodnot k normalizovaným nejvyšším napětím pro zařízení. Toto přiřazení platí jen pro koordinaci izolace. Požadavky na bezpečnost osob nejsou v tomto pokynu obsaženy. Platí pro trojfázové sítě se jmenovitým napětím vyšším než 1 kV. Hodnoty odvozené nebo navržené v tomto dokumentu jsou obecně použitelné jen pro tyto sítě. Avšak navrhované zásady jsou platné také pro dvoj- a jednofázové sítě. Vztahuje se na izolaci fáze-zem, fáze-fáze a na podélnou izolaci. Pokyn zdůrazňuje nutnost uvažovat již v samém začátku všechny zdroje, všechny třídy a všechny typy napěťového namáhání v provozu bez

ohledu na rozsah nejvyššího napětí pro zařízení. Přílohy obsahují příklady a podrobné informace, které vysvětlují a podporují zásady popsané v hlavním textu a použité základní analytické techniky. Rozsáhlá norma, cca 109 stran. ČSN EN 60071-2 byla vydána v prosinci 2000. Spolu s ČSN EN 60071-1 ze září 2000 nahradila ČSN 33 0400 z 10. 9. 1979.

ČSN EN 61310-3 (třídící znak 33 2205) Bezpečnost strojních zařízení. Indikace, značení a uvedení do činnosti. Část 3: Požadavky na umístění a funkci ovládačů. Stanovuje bezpečnostní požadavky na ovládače ovládané rukou nebo jinými částmi lidského těla ve vztahu člověk stroj. Tato norma stanovuje všeobecné požadavky na normalizovaný směr pohybu ovládačů, dále na uspořádání ovládače ve vztahu k ostatním ovládačům a konečně na vztah mezi akcí a jejími výslednými účinky. ČSN EN 61310-3 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 61496-1 (třídící znak 33 2206) Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická snímací ochranná zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky a zkoušky. Stanovuje všeobecné požadavky na konstrukci, výrobu a zkoušení elektrického snímacího ochranného zařízení (ESPE) pro zajištění bezpečnosti strojního zařízení. Zvláštní pozornost je věnována funkčním a konstrukčním požadavkům, které zajišťují vhodnou úroveň výkonnosti vztahující se k bezpečnosti. ESPE může zahrnovat volitelné bezpečnostní funkce; požadavky na tyto funkce jsou uvedeny v příloze A. Tato norma nestanovuje ani rozměry nebo uspořádání zóny detekce a její vztah k nebezpečím pro konkrétní aplikaci, ani příčiny nebezpečného stavu stroje. Platnost této normy je omezena na funkce ESPE a na rozhraní se strojem. Jednotlivé požadavky na konkrétní typy snímacích funkcí budou zahrnuty v dalších částech této normy. Požadavky na ESPE využívající aktivní ochranné optoelektické přístroje, jako jsou např. světelné clony, jsou zahrnuty v části 2. *Poznámka recenzenta: Do prosince 2000 nebyly známy ani názvy dalších částí, v každém případě do tohoto data nebyla vydána žádná jiná část této normy, ani předpokládaná a výše citovaná část 2. Bohužel - v rozporu s tím, jak je to u norem, skládajících se z více částí obvyklé - není v této normě uveřejněn ani seznam názvů předpokládaných částí.* Tato část normy pojednává o vhodnosti elektrických snímacích ochranných zařízení z technického hlediska. Jejich aplikace může vyžadovat použití látek a/nebo zkušebních postupů, které (pokud nejsou zajištěna odpovídající opatření) mohou být zdraví škodlivé. Použití této normy v žádném případě nezbavuje ani dodavatele, ani uživatele povinnosti dodržovat stanovené zákony, vztahující se k bezpečnosti práce a ochraně zdraví osob při používání zařízení, na které se vztahuje tato norma. Neobvykle je už v předmluvě (nikoliv formou přílohy) k této normě potvrzeno **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/336/EHS, která se týká elektromagnetické kompatibility a ke Strojírenské směrnici 98/37/ES.** *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice.* ČSN EN 61496-1 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 83 2044 z 30. srpna 1984.

ČSN EN 61000 (třídící znak 33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). ČSN EN 61000 má následující strukturu: Část 1: Všeobecně, Část 2: Prostředí, Část 3: Meze, Část 4: Zkušební a měřicí technika, Část 5: Směrnice o instalacích a zmírňování vlivů, Část 6: Kmenové normy a Část 9: Různé. Každá část je rozdělena do několika částí, které jsou vydávány samostatně, zpravidla s číslem části, za kterým následuje pomlčka a druhé číslo označující další dělení. V druhé polovině r. 2000 byly k dispozici:

ČSN EN 61000-4-17 (třídící znak 33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 4-17: Zkušební a měřicí technika. Zvlnění na stejnosměrném napájecím vstupu. Zkouška odolnosti. Tato sedmnáctá část (sedmnáctý díl) čtvrté části ČSN EN 61000 definuje zkušební metody pro odolnost proti zvlnění na stejnosměrném napájecím vstupu elektrického nebo elektronického zařízení. Předmětem této normy je vytvoření všeobecné a reprodukovatelné základny pro zkoušení elektrického nebo elektronického zařízení v laboratoři, je-li toto zařízení vystaveno zvlněným napětím jako jsou napětí generovaná usměrňovacími systémy a/nebo pomocnými nabíječkami baterií připojenými k stejnosměrným napájecím zdrojům. Tato norma definuje: - zkušební vlnu napětí, - rozsah zkušebních úrovní, - zkušební generátor, - zkušební sestavu, - zkušební postup. Zkoušky se aplikují na elektrická nebo elektronická zařízení a systémy, i na dílčí moduly nebo subsystémy, kdykoli jmenovitý výkon celého zkoušeného zařízení (EUT) je větší než výkon zkušebního generátoru. Stanovené zkušební postupy se používají pro zkoušení specifických kategorií elektrických nebo elektronických zařízení, např. zařízení připojených na stejnosměrnou napájecí síť telefonních ústředěn ČSN EN 61000-4-17 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 61000-4-28 (třídící znak 33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 4-28: Zkušební a měřicí technika. Kolísání síťového kmitočtu. Zkouška odolnosti. Pojednává o zkouškách odolnosti pro elektrické a/nebo elektronické zařízení v jeho elektromagnetickém prostředí. Uvažují se jen jevy šířené vedením, včetně zkoušek odolnosti pro zařízení připojené do veřejné a průmyslové sítě. Předmětem normy je vytvoření odkazu pro vyhodnocování odolnosti elektrického a elektronického zařízení, je-li vystaveno změnám síťového kmitočtu. Norma platí pro elektrické a/nebo elektronické zařízení připojené do střídavé distribuční sítě 50 Hz nebo 60 Hz, jehož jmenovitý fázový proud je až do 16 A. ČSN EN 61000-4-28 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 50261 (třídící znak 33 3557) Drážní zařízení. Montáž elektronických zařízení. Stanoví konstrukční údaje pro instalaci všech elektronických zařízení stavebnicové konstrukce, která jsou definována v ČSN EN 50155 a která vyhovují HD 493 (soubor) (v ČR zaveden v souboru ČSN IEC 297/HD 493). ČSN EN 50261 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN CISPR 17 (třídící znak 33 4227) Metody měření útlumových charakteristik pasivních vysokofrekvenčních filtrů a odrušovacích součástek. Předpisuje metody pro měření vložného útlumu pasivních vysokofrekvenčních filtrů, které se mohou skládat ze samostatných prvků, jako jsou kondenzátory, indukčnosti nebo rezistory, nebo z kombinace kondenzátorů, indukčnosti a rezistorů jak se soustředěnými, tak s rozloženými parametry. Metody zahrnují ty, které jsou vhodné pro použití v laboratoři

nebo ve výrobní lince a využívající zakončení konstantní impedancí nebo i zakončení impedancí dávající nejhorší výsledky (worst case) - to je ty, které se užijí při měření v místě instalace nebo v modelových instalacích a určené pro zatížení napětím a proudem. ČSN CISPR 17 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 50133-7 (třídící znak 33 4593) Poplachové systémy. Systémy kontroly vstupů pro použití v bezpečnostních aplikacích. Část 7: Pokyny pro aplikace. Uvádí pokyny k použití automatizovaných systémů kontroly vstupů a komponentů uvnitř a vně budov na základě souboru norem ČSN EN 50133. Zahrnují návrh systému, instalaci, předávání, provoz a údržbu systémů kontroly vstupů. Pokyny jsou určeny pro systémy kontroly vstupů pro použití v bezpečnostních aplikacích. Zahrnuje oblasti od jednoduchých systémů pro řízení jednoho přístupového místa až po složité systémy s mnohanásobnými přístupovými místy. Systém kontroly vstupu umožňuje ovládat a monitorovat výstupní ovládací prvky a senzory přístupového místa, které však nejsou zahrnuty do těchto pokynů. Norma neurčuje, zda má nebo nemá být v daných objektech instalován automatizovaný systém kontroly vstupů. ČSN EN 50133-7 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 60870-5-102 (třídící znak 33 4650) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 5: Přenosové protokoly. Oddíl 102: Společná norma pro přenos integrovaných součtových hodnot v elektrizačních soustavách. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN EN 60870-5-102 z října 1998.

ČSN EN 60870-5-103 (třídící znak 33 4650) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 5: Přenosové protokoly. Oddíl 103: Společná norma pro informační rozhraní ochran. Vydána v září 2000.

ČSN EN 60870-6-503 (třídící znak 33 4660) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 6: Protokoly dálkového ovládání kompatibilní s normami ISO a doporučeními ITU-T. Oddíl 503: Služby a protokol TASE. 2. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 60870-6-701 (třídící znak 33 4660) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 6-701: Protokoly dálkového ovládání kompatibilní s normami ISO a doporučeními ITU-T. Funkční profil pro poskytování aplikační služby TASE. 1 v koncových systémech. Vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 60870-6-701 z října 1999.

ČSN EN 60870-6-802 (třídící znak 33 4660) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 6: Protokoly dálkového ovládání kompatibilní s normami ISO a doporučeními ITU-T. Oddíl 802: Modely objektů TASE. 2. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 60834-1 (třídící znak 33 4690) Zařízení pro přenos povelů ochran elektrické soustavy. Provoz a zkoušení. Část 1: Povelové systémy. Týká se systémů pro přenos povelů ochran používaných pro přenos povelových informací, obecně ve spojení se zařízením ochrany. Jejím cílem je stanovit provozní požadavky a doporučené zkušební metody pro zařízení pro přenos povelů ochran. Informace přenášené zařízením pro přenos povelů ochran mohou být v analogové nebo digitální

podobě. Zařízením pro přenos povelů ochran podle této normy může být vysokofrekvenční přenosové zařízení nebo zařízení pracující v hovorovém kmitočtovém pásmu, využívající spojení prostřednictvím různých telekomunikačních systémů, jako vysokofrekvenčního přenosu po silových vedeních, radioreléových spojů, optických vláken, pronajatých okruhů, pronajatých nebo vlastních kabelů. ČSN EN 60834-1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 61334-4-1 (třídící znak 33 4740) Automatizace dodávky elektrické energie s použitím vf přenosových systémů po distribučním vedení. Část 4: Protokoly dálkového přenosu dat. Oddíl 1: Referenční model komunikačního systému. Vydána v září 2000. Nahradila ČSN EN 61334-4-1 z října 1998.

ČSN EN 61334-4-33 (třídící znak 33 4740) Automatizace dodávky elektrické energie s použitím vf přenosových systémů po distribučním vedení. Část 4-33: Protokoly dálkového přenosu dat. Vrstva datového spoje. Spojově orientovaný protokol. Vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 61334-4-33 z října 1999.

ČSN EN 61334-4-61 (třídící znak 33 4740) Automatizace dodávky elektrické energie s použitím vf přenosových systémů po distribučním vedení. Část 4-61: Protokoly dálkového přenosu dat. Síťová vrstva. Bezspojový protokol. Vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 61334-4-61 z října 1999.

Třída 34 - Elektrotechnika

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 786 (většinou starších) norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 9, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 10 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 19 norem.

ČSN EN 50122-1 (třídící znak 34 1520) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Část 1: Ochranná opatření vztahující se na elektrickou bezpečnost a uzemňování. Stanovuje požadavky na ochranná opatření vztahující se na elektrickou bezpečnost u pevných trakčních zařízení stejnosměrných a střídavých soustav a u ostatních zařízení, která mohou být ohrožena trakčními soustavami. Také se týká ochranných opatření, která jsou nutná pro zajištění elektrické bezpečnosti v průběhu činnosti v blízkosti trakčních soustav. Norma platí pro nová pevná trakční zařízení a veškeré úpravy na provozovaných zařízeních následujících elektrických trakčních soustav železnic a prostředků hromadné dopravy jako jsou: tramvaje, nadzemní a podzemní železnice, horské dráhy, trolejbusové tratě a magneticky nadnášené systémy a konečně pro přepravu materiálu. Tato norma neplatí pro trakční systémy v podzemních dolech, jeřáby, výsuvné plošiny a podobné transportní vybavení na kolejích, dočasných nebo provizorních konstrukcí do té míry, pokud nejsou napájeny přímo anebo přes transformátory ze soustavy trakčního vedení a nejsou-li ohroženy trakční napájecí soustavou, dále na kabinové lanové dráhy, pozemní lanové dráhy a konečně na údržbové práce. Poměrně rozsáhlá norma, cca 74 stran. ČSN EN 50122-1 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila články 6.2.3, 6.2.4, 6.6.5 odstavce c), d), e) a poznámku článku 6.4.5 ČSN 34 1500 z prosince 1995, článek 5.5.3 ČSN 34 1530 z května 1997, a konečně článek 3.1.2.1 a přílohu A ČSN 73 6223 z listopadu 1995.

ČSN EN 50123-7-2 (třídící znak 34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 7: Měření, ovládání a ochrana trakčních sítí DC. Oddíl 2: Převodníky proudu. Uvádí požadavky na oddělovací převodníky proudu a jiné proudové měřicí přístroje používané v DC drážních aplikacích pevných trakčních zařízení. Tento převodník, obvykle umístěný mezi čidlem na vodiči pod napětím v rozvaděči nebo koleji a sekundárním zařízením, tvoří galvanickou izolaci mezi vstupem a výstupem. ČSN EN 50123-7-2 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 50123-7-3 (třídící znak 34 1561) Drážní zařízení. Pevná trakční zařízení. Spínače DC. Část 7: Měření, ovládání a ochrana trakčních sítí DC. Oddíl 3: Převodníky napětí. Uvádí požadavky na oddělovací převodníky proudu a jiné proudové měřicí přístroje používané v DC drážních aplikacích pevných trakčních zařízení. Tento převodník, obvykle umístěný mezi napěťovým čidlem na vodiči pod napětím v rozvaděči nebo koleji a sekundárním zařízením, tvoří galvanickou izolaci mezi vstupem a výstupem. ČSN EN 50123-7-3 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 60695-1-1 (třídící znak 34 5615) Zkoušení požárního nebezpečí. Část 1-1: Návod k posuzování požárního nebezpečí u elektrotechnických výrobků. Všeobecné směrnice. Poskytuje návod k posouzení požárního nebezpečí u elektrotechnických výrobků a k následnému rozvoji zkoušení požárního nebezpečí, což se bezprostředně týká poškození lidí, zvířat nebo majetku. Výrobky definované v této normě znamenají materiály, součástky nebo úplné výrobky pro konečné použití. Norma je určena jako návod pro komise IEC a má se používat s ohledem na jejich individuální aplikace. Je nutno upozornit na zásady uvedené v Pokynů IEC 104 (do prosince 2000 jako ČSN nezaveden) a na úlohu komisí s řídicí působností a se skupinovou působností v otázkách bezpečnosti. Jednou z povinností technické komise je používat základní bezpečnostní publikace v případě potřeby při přípravě svých publikací. ČSN EN 60695-1-1 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN EN 60695-1-1 z února 1997.

ČSN EN 60068-2-14 (třídící znak 34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2: Zkoušky. Zkouška N: Změna teploty. Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 34 5791 část 2-14 z 11. 3. 1989.

ČSN EN 60068-2-40 (třídící znak 34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2: Zkoušky. Zkouška Z/AM: Kombinované zkoušky chladem a nízkým tlakem vzduchu. Vydána prosinci 2000. Nahradila ČSN 34 5791 část 2-40 z 19. 7. 1989.

ČSN EN 60068-2-41 (třídící znak 34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2: Zkoušky. Zkouška Z/BM: Kombinované zkoušky suchým teplem a nízkým tlakem vzduchu. Vydána prosinci 2000. Nahradila ČSN 34 5791 část 2-41 z 19. 7. 1989.

ČSN EN 60068-2-47 (třídící znak 34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2-47: Zkušební metody. Upevnění součástek, zařízení a jiných předmětů pro zkoušky vibracemi, nárazy a obdobné dynamické zkoušky. Jsou uvedeny metody upevnění součástek a požadavky na upevnění zařízení a jiných předmětů při dynamických zkouškách řady IEC 60068-2 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60068-2), jako jsou zkoušky nárazy (zkouška E), vibracemi (zkouška F) a stálým zrychlením (zkouška G). Možností přenosu vibrací na člověka se norma nezabývá. ČSN EN 60068-2-47 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN EN 60068-2-47 z prosince 1995.

ČSN EN 60068-2-48 (třídící znak 34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2: Zkoušky. Návod pro použití zkoušek IEC 60068 k simulaci vlivů skladování. Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 34 5791 část 2-48 z 28. 2. 1991.

ČSN EN 60068-2-74 (třídící znak 34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2: Zkoušky. Zkouška Xc: Znečištění kapalinami. Je normalizována metoda zkoušky, která poskytuje normalizovaný postup stanovení schopnosti součástek, zařízení nebo materiálů, z nichž jsou zhotoveny, (dále označovány jako vzorky), odolávat náhodnému styku s kapalinami, aniž by byly nepřijatelně ovlivněny. Kapaliny uvedené v této části jsou představiteli kapalin, se kterými se lze obecně setkat při provozním použití. Za pozornost stojí údaj v čl. 3.1, kde je uvedeno: **" Jelikož mnoho kapalin může mít bod vzplanutí v rozsahu zkušebních teplot, je třeba věnovat pozornost zajištění, že budou provedena přiměřená bezpečnostní opatření k omezení možnosti požáru nebo výbuchu. Některé kapaliny mohou být samy o sobě nebo v kombinaci s jinými kapalinami nebo se vzorkem toxické. Tuto možnost je třeba náležitě uvážit ještě před zahájením zkoušky. Důrazně se doporučuje informovat se u odborníků z oboru zdravotnictví a bezpečnosti."** ČSN EN 60068-2-74 byla vydána v říjnu 2000.

Třída 35 - Elektrotechnika

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 1263 norem. Přesto není pohyb v této třídě příliš velký. Navíc je v SZÚ sledována jen část norem této třídy, a to pouze ty podskupiny, v nichž lze očekávat normy související s ochranou zdraví. Konkrétně to jsou podskupiny 35 00.. až 35 15.., dále 35 65.. až 35 68.., 35 88.. a konečně 35 97.. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 9, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 5 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v té části třídy, kterou SZÚ sleduje, nově vydáno (resp. jen novelizováno) 14 norem.

ČSN IEC 60076-8 (třídící znak 35 1008) Výkonové transformátory. Pokyny pro použití. Cílem normy je poskytnout uživatelům informace o: - jistých základních provozních charakteristikách různých spojení transformátorů a konstrukcí magnetických obvodů se zvláštním zřetelem na jevy vyvolané nulovou složkou, - poruchových proudech soustav v transformátorech se spojením YN_{yn}d a podobně (*Poznámka recenzenta: značka nebo označení transformátoru YN_{yn}d je vysvětleno v čl. 4.3.2 normy*), - paralelním provozu transformátorů, výpočtu úbytku nebo zvýšení napětí při zatížení a výpočtu ztrát při zatížení pro kombinace zatížení ve třech vinutích, - volbě jmenovitých hodnot a uspořádání odboček v objednávce, založené na budoucích případech zatížení, - použití konvenčně navržených transformátorů k napájení usměrňovačů, - měřicí technice a přesnosti měření ztrát. Část informací je obecné povahy a použitelná na všechny velikosti výkonových transformátorů. Avšak některé kapitoly se zabývají hledisky a problémy, které se uplatňují jen při specifikaci a použití velkých jednotek vysokého napětí. Doporučení nejsou závazná a nepředstavují požadavky pro specifikaci. ČSN IEC 60076-8 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN 35 1112 Suché výkonové transformátory. Vztahuje se na suché výkonové transformátory (včetně autotransformátorů), které mají nejvyšší napětí pro zařízení do 36 kV včetně. Následující malé a speciální suché transformátory nejsou obsaženy v této normě: - jednofázové transformátory s výkonem menším než 1 kVA a vícefázové

transformátory s výkonem menším než 5 kVA; - přístrojové transformátory (jsou obsaženy v IEC 185: Přístrojové transformátory proudu a IEC 186: Přístrojové transformátory napětí); - transformátory pro statické konvertory (jsou obsaženy v IEC 84: Doporučení pro rtuťové usměrňovače, IEC 119: Doporučení pro polykrystalové polovodičové usměrňovací sloupce a zařízení a IEC 146: Polovodičové měniče; - startovací transformátory; - zkušební transformátory; - trakční transformátory montované na vozidlech; - nevýbušné a důlní transformátory; - svařovací transformátory; - regulační transformátory; - malé výkonové transformátory se speciálními bezpečnostními podmínkami. Šestý oddíl normy (kryty a požadavky bezpečnosti) má jen tři stručné články, a to čl. 25 - Stupně ochrany kryty, čl. 26 Ochrana před přímým dotykem a čl. 27 uzemňovací svorka. ČSN 35 1112 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 35 1112 z 9. 4. 1980.

ČSN IEC 181 + A + B + A1 (třídící znak 35 6550) Seznam elektrických měřicích aparatur používaných ve spojení s ionizujícím zářením. *Poznámka recenzenta: Tato norma byla převzata oznámením ve Věstníku ÚNMZ č. 10/2000 k přímému používání jako ČSN, a to převzetím originálu; nebyla tedy samostatně vytištěna v češtině. (ČSNI ve smyslu § 4 zákona č. 22/1997 Sb. oznámil, že anglická verze této normy je zařazena do soustavy ČSN.) Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb Biskupský dvůr 5, 110 02 Praha 1. ČSN IEC 181 + A + B + A1 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 35 6550 z 20. 3. 1984.*

ČSN IEC 1226 (třídící znak 35 6643) Jaderné elektrárny. Systémy kontroly a řízení důležité pro bezpečnost. Klasifikace. Stanoví metodu klasifikace informačních a povelových funkcí pro jaderné elektrárny a systémů kontroly a řízení (I&C) a zařízení, které poskytují tyto funkce, do kategorií, které určují význam FSE (Funkce a přidružené systémy a zařízení, která je provádějí - Functions and the associated Systems and Equipment that implement in them) pro bezpečnost. Výsledná klasifikace pak určuje závažná kritéria pro návrh těchto FSE. Norma platí pro všechny informační a povelové funkce, zařízení a systémy kontroly a řízení, které tyto funkce poskytují. Tyto uvažované funkce, systémy a zařízení poskytují automatickou ochranu, zařízení v uzavřené nebo otevřené smyčce a informace pro provozní personál. Udržují podmínky NPP (jaderná elektrárna - Nuclear Power Plant) v bezpečných provozních mezích a zajišťují automatické zásahy nebo umožňují ruční spuštění zásahů, které zabraňují vzniku havárie nebo úniku radioaktivních látek do prostor NPP nebo do širšího životního prostředí a nebo je zmírňují. FSE, které splňují tyto úkoly, zabezpečují zdraví a bezpečnost provozovatelů NPP a obyvatelstva. Norma doplňuje a nenahrazuje ani neruší bezpečnostní příručky a bezpečnostní kódy zveřejněné Mezinárodní agenturou pro atomovou energii (MAAE). Norma se řídí obecnými zásadami uvedenými v bezpečnostním kódu MAAE 50-C-D (revize 1) a bezpečnostních příručkách 50-SG-D3, 50-SG-D8 a 50-SG-D11. ČSN IEC 1226 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN IEC 1500 (třídící znak 35 6644) Jaderné elektrárny. Systémy kontroly a řízení důležité pro bezpečnost. Funkční požadavky pro multiplexní přenos dat. Stanovuje funkční požadavky na multiplexní přenos dat, který se v jaderných elektrárnách používá mezi zařízeními systémů kategorie A (kategorie A, B a C

uváděné v této normě jsou definovány v ČSN IEC 1226) nebo mezi zařízením těchto systémů a zařízením systémů, které nejsou důležité pro bezpečnost. Norma nenahrazuje podrobné specifikace zařízení. Také nezahrnuje zařízení používané pro multiplexní přenos dat mezi systémy, které nejsou důležité pro bezpečnost, nebo používané přímo pro činnost VDU (Visual Display Unit - zobrazovacích jednotek) (zobrazovače CTR). Místní počítačové sítě (LAN) (Local Area Networks) nejsou předmětem této normy. ČSN IEC 1500 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 61243-3 (třídící znak 35 9724) Práce pod napětím. Zkoušečky napětí. Část 3: Dvoupólové nízkého napětí. Platí pro dvoupólové zkoušečky napětí určené pro elektrické soustavy se jmenovitým napětím nepřevyšujícím 1000 V AC a/nebo 1500 V DC s kmitočty pod 500 Hz (jmenovité kmitočty). Platí také pro doplňkové funkce jako je indikace fáze, indikace točivého pole a kontrola spojení. Dále platí pro příslušenství jako jsou krokodýlové svorky, odpojitelné šňůry a prodloužení dotykových elektrod. Zkoušečky nízkého napětí odpovídající této normě nejsou určeny pro měření absolutních hodnot. ČSN EN 61243-3 byla vydána v srpnu 2000.

Třída 36 - Elektrotechnika

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 1556 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 62, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 47 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 109 norem.

ČSN EN 60432-1 (třídící znak 36 0131) ed. 2 Žárovky. Požadavky na bezpečnost. Část 1: Žárovky pro všeobecné osvětlení pro domácnost a obdobné osvětlovací účely. Uvádí požadavky na bezpečnost a zaměnitelnost žárovek pro všeobecné osvětlování, které mají: - jmenovitý příkon až do 200 W včetně, - jmenovité napětí od 50 V do 250 V včetně, - baňky tvarů A, B, C, G, M, P, PS, PAR nebo R, nebo jiné tvary baněk, kde žárovky jsou určeny ke stejným účelům jako žárovky s předchozími tvary baněk, - baňky všech druhů provedení povrchů, - patice B15d, B22d, E14, E27 nebo E27/51X39. Norma uvádí metody, které by měl výrobce použít k prokázání, že jeho výrobek plní požadavky této normy na základě hodnocení celkové produkce ve spojení se zkušebními záznamy o hotových výrobcích. Tuto normu lze též použít pro certifikační účely. V normě jsou též uvedeny podrobnosti o zkoušení dávky, které mohou být použity k omezenému hodnocení dávek. Splnění požadavků této normy se týká pouze bezpečnosti a neposuzuje výkonnost žárovek z hlediska parametrů světelného toku, života nebo spotřeby energie. ČSN EN 60432-1 byla vydána v září 2000. S účinností od 1. 1. 2003 se ruší ČSN EN 60432-1 z října 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta:* *Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 60432-2 (třídící znak 36 0131) Žárovky. Požadavky na bezpečnost. Část 2: Halogenové žárovky pro všeobecné osvětlení pro domácnost a obdobné osvětlovací účely. Stanoví požadavky na bezpečnost a zaměnitelnost halogenových žárovek pro všeobecné osvětlovací účely. Týká se těch halogenových žárovek, které se používají jako přímá náhrada konvenčních žárovek, jakož i nových halogenových žárovek, které neodpovídají IEC 60432-1 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60432-1), ale pro které jsou požadavky na bezpečnost a zaměnitelnost zpracovány v této normě spolu s IEC 60432-1 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60432-1). Tyto halogenové

žárovky mají následující parametry: - jmenovitý příkon do 250 W včetně, - jmenovité napětí od 50 V do 250 V včetně, - patice B15d, B22d, E14, E27 nebo E27/51X39.

Norma se vztahuje též na jednopaticové žárovky výše uvedených kategorií, které nejsou určeny pro přímou náhradu za obyčejné žárovky, ale slouží pro stejné účely. ČSN EN 60432-2 byla vydána v září 2000. S účinností od 1. 1. 2003 se ruší ČSN EN 60432-2 z října 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!

ČSN EN 62035 (třídící znak 36 0220) Výbojové světelné zdroje (kromě zářivek). Požadavky na bezpečnost. Uvádí požadavky na bezpečnost výbojek (kromě zářivek) pro všeobecné osvětlování. Norma je určena pro nízkotlaké sodíkové výbojky a vysokotlaké výbojky (HID Lamp = High Intensity Discharge Lamp), tj. pro vysokotlaké rtuťové výbojky (včetně směsových výbojek), vysokotlaké sodíkové výbojky a halogenidové výbojky. Požadavky této normy se týkají pouze typových zkoušek. Lze očekávat, že výbojky, které splní tuto normu budou v provozu bezpečné při napájecích napětích mezi 90 % a 110 % jmenovitého napětí, jsou-li provozovány s předřadníkem, který splňuje IEC 60922 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60922) a IEC 60923 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60923), se zapalovacím zařízením splňujícím IEC 60926 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60926) a IEC 60927 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60927) a ve svítidle splňujícím IEC 60598-1 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60598). ČSN EN 62035 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 61195 ed. 2 (třídící znak 36 0276) Dvoupaticové zářivky. Požadavky na bezpečnost. Uvádí požadavky na bezpečnost pro dvoupaticové zářivky pro všeobecné osvětlování všech skupin s paticemi Fa6, Fa8, G5, G13, 2G13, R17d a W4,3x8,5d. Uvádí též metodu, kterou by měl výrobce použít k prokázání shodnosti s požadavky této normy na základě hodnocení produkce podle záznamu zkoušek hotových výrobků. Tato metoda může být též použita pro certifikační účely. *Poznámka: Splnění požadavků této normy se týká pouze bezpečnostních kritérií a nemá vliv na provedení dvoupaticových zářivek pro všeobecné osvětlování z hlediska světelného toku, barvy, zapalovacích a provozních vlastností.* ČSN EN 61195 ed. 2 byla vydána v srpnu 2000. S účinností od 1. 12. 2002 se ruší ČSN EN 61195 z ledna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 61199 ed. 2 (třídící znak 36 0278) Jednopaticové zářivky. Požadavky na bezpečnost. Uvádí požadavky na bezpečnost pro jednopaticové zářivky pro všeobecné osvětlování všech skupin s paticemi 2G7, 2GX7, GR8, 2G10, G10q, GR10q, GX10q, GY10q, 2G11, G23, GX23, G24, GX24 a GX32. Uvádí též metodu, kterou by měl výrobce použít k prokázání shodnosti s požadavky této normy na základě hodnocení produkce podle záznamu zkoušek prováděných na hotových výrobcích. Tato metoda může být také použita pro certifikační účely. V této normě jsou uvedeny podrobnosti pro zkoušení dávky, který může být použit k provedení omezeného hodnocení dávek. *Poznámka: Splnění této normy se týká pouze kritérií bezpečnosti a nebere v úvahu výkonnost jednopaticových zářivek pro všeobecné osvětlování z hlediska světelného toku, barvy, zapalovacích a provozních charakteristik.* ČSN EN 61199 byla vydána v srpnu 2000. S účinností od 1. 12. 2002

se ruší ČSN EN 61199 z ledna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 60400 (třídící znak 36 0381) Objímky pro zářivky a pro startéry.

Stanovuje technické a rozměrové požadavky na objímky pro zářivky a na objímky pro startéry, jakož i metody zkoušek na zjištění bezpečnosti a uložení světelných zdrojů a startérů do objímek. Poměrně obsáhlá norma, cca 77 stran. ČSN EN 60400 byla vydána v listopadu 2000. S účinností od 1. 1. 2007 se ruší ČSN EN 60400 z prosince 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 1838 (třídící znak 36 0453) Světlo a osvětlení. Nouzové osvětlení.

Stanovuje požadavky na osvětlovací soustavy nouzového osvětlení instalované v budovách nebo v místech, kde jsou takové soustavy požadovány, což se týká především těch míst, která jsou přístupná veřejnosti nebo zaměstnancům. ČSN EN 1838 byla vydána v září 2000. Touto normou se mění: termíny 845-09-10, 845-09-11 a 845-09-12 ČSN IEC 50(845) z května 1996, článek 4.3.4 ČSN 33 2410 ze září 1992, článek 2.2.7.2 ČSN 33 2420 z 11. 8. 1986, články 1.20.2 a 3.3 ČSN 36 0450 z 10. 1. 1986.

ČSN EN 12193 (třídící znak 36 0454) Světlo a osvětlení. Osvětlení sportovišť.

Určuje osvětlení krytých i otevřených sportovišť pro ty druhy sportů, které jsou v Evropě nejčastější. Stanoví hodnoty osvětlenosti, rovnoměrnost osvětlení, omezení oslnění a barevných vlastností světelných zdrojů, podle kterých se navrhuje a kontroluje osvětlení sportovišť. Všechny požadavky jsou stanoveny jako minimální. Určuje také metody, kterými se tyto hodnoty měří. Pro omezení oslnění jsou zde uvedena pro jednotlivé druhy sportů vymezení pro umístění svítidel. Pro nouzové osvětlení se tato norma odvolává na požadavky EN 1838 (do července 2000 v ČR nezavedena). Z mnoha důležitých ustanovení normy stojí za pozornost rozdělení "významnosti" různých sportovních činností do tří tříd, podle nichž se pak - především ve 28 tabulkách v Příloze A - stanoví vodorovná ev. i svislá osvětlenost v luxech a index podání barev. Třída osvětlení I: jsou soutěže nejvyšší úrovně, jako jsou mezinárodní a národní soutěže, které jsou zpravidla spojeny s vysokými počty diváků a s velkými pozorovacími vzdálenostmi. Do této třídy může být zařazen i nácvik s nejvyšší úrovní. Třída osvětlení II: jsou soutěže střední úrovně, jako jsou krajské nebo místní klubové soutěže, které jsou zpravidla spojeny se středními počty diváků a se středními pozorovacími vzdálenostmi. Do této třídy může být zařazen i nácvik s vysokou úrovní. Třída osvětlení III: jsou soutěže nízké úrovně, jako jsou místní nebo malých klubů, které zpravidla nezahnují diváky. Do této třídy také náleží všeobecný nácvik, tělesná výchova (školní sporty) a pohybová rekreace. ČSN EN 12193 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 60598-2 (třídící znak 36 0600) Svítidla. Část 2: Zvláštní požadavky. V této sadě zvláštních norem (podobně jako v sadě ČSN EN 60335-2 - viz dále) jsou normalizovány požadavky na nejrůznější svítidla. Podobně jako u dále zmíněné sady ČSN EN 60335-2 jsou ve zvláštních normách uváděny pouze odchylky od základní

(kmenové) normy ČSN EN 60598-1. (Recenzována v AHEM, č. 7/1999, s. 73.) Tak, jak je to u jednotlivých dílů druhé části obvyklé, vycházejí ve velmi značném časovém rozpětí. Díly (oddíly) 4, 8, 20 a 23 byly recenzovány v AHEM č. 7/1999 str. 74 - 75. Díly (oddíly) 5, 22 a 24 byly obsaženy v AHEM č. 4/2000 str. 78. V r. 2000 - bohužel - nebyly do tohoto nekompletního souboru přidány žádné další nové díly (oddíly).

ČSN EN 61770 (třídící znak 36 1020) Elektrické spotřebiče připojené k vodovodní síti. Zabránění zpětnému sání a poruchám hadicových soustav. Stanoví požadavky na připojení praček, myček nádobí a bubnových sušiček kondenzačního typu k vodovodní síti, v níž tlak vody nepřesahuje 1 MPa, pro zabránění zpětnému sání nepitné vody do vodovodní sítě a přetékání z důvodu poruchy hadicových soustav. Norma může být také použita pro připojení jiných spotřebičů, pokud na ni odkazuje příslušná bezpečnostní norma, ale mohou být nezbytné určité změny. ČSN EN 61770 byla vydána v říjnu 2000. S účinností od 1. 4. 2002 se ruší ČSN EN 50084 z března 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného obsahu, nikoliv čísla!*

ČSN EN 60335-2 (třídící znak 36 1040) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2: *Tato část 2 měla mít začátkem r. 2000 celkem 98 "dílů" pro konkrétní speciální spotřebiče. Jejich recenze zveřejňujeme postupně, tak jak vycházejí. Části 2, 3, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 26, 28, 32, 34, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 65, 66, 70 a 71 jsme recenzovali v Příloze k AHEM č. 8/1998 str. 63 - 69. Části 4, 5, 10, 14, 23, 45, 52, 61, 73 a 74 byly recenzovány v AHEM č. 1/1999 str. 82 - 84. Dále části 7, 16, 27, 29, 30, 31, 35, 43, 44, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 62, 78, 80, 88 a 98 byly obsaženy v AHEM č. 7/1999 str. 67 - 72. Dále části 40, 67, 68, 69, 72, 79, 81, 85 a 87 byly obsaženy v AHEM č. 4/2000 str. 75 - 77. Konečně části 6, 17, 21, 25, 84 a 90 byly obsaženy v AHEM č. 7/2000 str. 39 - 40. Pokládáme za potřebné zopakovat jejich některé společné charakteristické rysy: Každá část obsahuje v úvodu zhruba toto upozornění: "Tato část 2 se musí používat spolu s ČSN EN 60335-1 Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 1: Všeobecné požadavky, která byla zpracována na základě vydání této normy z roku 1994. Musí se brát v úvahu změny a revize Části 1 s tím, že data, kdy takové změny budou platit, budou stanovena v příslušné změně nebo revizi Části 1. Tento samostatný díl části 2 doplňuje nebo mění odpovídající kapitoly EN 60335-1 tak, aby se stala evropskou normou. Kde určitý článek Části 1 není v této Části 2 uveden, platí článek z Části 1, pokud jej lze použít. Tam, kde tato norma uvádí "doplňěk", "změna" nebo "nahrazuje se", musí být příslušný text Části 1 podle toho upraven. Články, které jsou doplněny k Části 1, jsou očíslovány počínaje 101. Neexistují žádné národní odchylky od této evropské normy kromě těch, které jsou uvedeny v příloze ZB k ČSN EN 60335-1." Kromě toho - a to je velmi důležité - každý díl této druhé části obsahuje národní předmluvu zhruba tohoto znění: "Souběžně s touto normou se může používat ČSN EN 60335-2 (a uvede se příslušný díl) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely - Část 2: (a uvede se název příslušného dílu a starší třídící znak 36 1055) z (a je uvedeno datum vydání této "starší" normy)." "Novější" normy mají třídící znak 36 1040; nejnověji dokonce i v názvu (hlavičce) normy poznámku "ed. 2". Starší normy - jak již bylo uvedeno - mají třídící znak 36 1055. Podle toho lze také "na první pohled" poznat zda jde o "starší" nebo*

"novější" vydání normy téhož čísla. V mnoha "dílech" bývá ještě další upozornění: "Norma platí i pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální používání v domácnosti, ale které se přesto mohou stát zdrojem nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro laiky v obchodech, lehkém průmyslu a v zemědělství. Tato norma se týká běžných nebezpečí, pokud je to rozumně použitelné, se kterými se setkávají osoby v domácnosti a jejím okolí. Tato norma obecně nebere v úvahu používání spotřebičů malými dětmi nebo nesvéprávnými osobami bez dozoru; hru malých dětí se spotřebiči." Konečně každý z "díků" této druhé části uvádí pouze odchylky od normy kmenové. Hygienických otázek se týká kapitola 32: Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: "Tato kapitola z Části 1 platí." Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých "částí".
Poznámka recenzenta: Naléhavě upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla prakticky všech dále recenzovaných částí! V druhé polovině r. 2000 byly k dispozici tyto "nové" části - i tak je celý soubor stále ještě nekompletní:

ČSN EN 60335-2-24 (třídící znak 36 1040) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2-24: Zvláštní požadavky na chladicí spotřebiče a výrobnyky ledu. Vztahuje na bezpečnost následujících spotřebičů, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů, 480 V u ostatních spotřebičů a 24 V stejnosměrných u bateriových spotřebičů. Také se zabývá spotřebiči kompresorového typu pro domácnost a podobné účely, které používají hořlavá chladiva, jako jsou: - chladicí spotřebiče pro domácnost a podobné účely; - výrobnyky ledu se zabudovanými motorkompresory a výrobnyky ledu určené pro zabudování do mrazicích prostorů pro uchovávání potravin; - chladicí spotřebiče a výrobnyky ledu určené pro používání při táboření v obytných přívěsech a na lodích pro rekreační účely. Tyto spotřebiče mohou být napájeny ze sítě, ze samostatné baterie nebo mohou být napájeny jak ze sítě, tak ze samostatné baterie. Tato norma nepojednává o takových technických vlastnostech, konstrukci a provozu chladicích spotřebičů, o kterých pojednávají normy ISO. Poznámka recenzenta: Norma neobsahuje ani orientačně seznam těchto norem. Pokud jde o kapitolu 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, je lakonicky uvedeno, že tato kapitola z Části 1 neplatí. ČSN EN 60335-2-24 byla vydána v červenci 2000. S účinností od 2006-08-01 se ruší ČSN EN 60335-2-24 z ledna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!

ČSN EN 60335-2-64 ed. 2 (třídící znak 36 1040) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2-64: Zvláštní požadavky na elektrické kuchyňské stroje pro komerční účely. Vztahuje se na bezpečnost elektrických kuchyňských strojů pro komerční účely, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a jejichž jmenovité napětí u jednofázových spotřebičů připojených mezi jednou fází a nulovým vodičem není vyšší než 250 V a 480 V u ostatních spotřebičů. Tato norma obsahuje i požadavky na hygienu a hluk. Platí i pro spotřebiče, které se za účelem usnadnění přepravy dodávají v dílech (podsestavách), které po montáži na místě určení tvoří bez použití jakýchkoliv dalších částí konstrukční jednotku. Neplatí pro spotřebiče určené výhradně pro průmyslové účely; spotřebiče určené pro používání v místech, v nichž se vyskytují zvláštní podmínky, jako například korozivní nebo výbušné prostředí (prach, výpary nebo plyn); kontinuálně pracující spotřebiče určené pro hromadnou výrobu potravin; samostatná přepravní zařízení, jako jsou výdejní pásy na jídlo. ČSN EN 60335-2-64 ed. 2 byla vydána v listopadu 2000. Nahrazuje s účinností od 2002-10-01 ČSN EN 60335-2-64 Bezpečnost elektrických

spotřebičů pro domácnost a podobné účely - Část 2: Zvláštní požadavky pro elektrické kuchyňské stroje pro podniky veřejného stravování z ledna 1997, která se tímto datem ruší. Do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 60335-2-76 (třídící znak 36 1040) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2-76: Zvláštní požadavky na zdroje energie pro elektrické ohradníky. Vztahuje se na bezpečnost zdrojů energie pro elektrické ohradníky, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V a pomocí nichž lze napájet nebo monitorovat vodiče ohradníků v zemědělství, při dozoru nad volně žijícími zvířaty. Změny jsou prakticky ve všech kapitolách kmenové normy, nejvíce snad v kapitole 2, 5, 7, 11, 4, 16, 18, 19, 22, 25 a 29. ČSN EN 60335-2-76 byla vydána v říjnu 2000. S účinností od 2006-08-01 se ruší ČSN EN 61011 z února 1994, ČSN EN 61011-1 z února 1994 a ČSN 61011-2 z února 1994, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného obsahu, nikoliv čísla!*

ČSN EN 60456 (třídící znak 36 1060) Pračky pro domácnost. Metody měření funkce. Zabývá se metodami měření provozní schopnosti praček prádla se zařízením pro ohřev nebo bez něho, které jsou určeny pro použití v domácnosti. Zabývá se také spotřebiči pro odstraňování vody odstředivou silou. Platí také pro spotřebiče jak pro praní, tak pro sušení textilií s ohledem na jejich prací schopnost. Předmětem je stanovit a definovat základní charakteristiky provozní schopnosti elektrických praček pro domácnost a odstředivek a popsat normalizované metody pro měření těchto charakteristik. Norma se netýká bezpečnosti ani požadavků na provedení. ČSN EN 60456 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 60456 z června 1996.

ČSN EN 61121 (třídící znak 36 1060) Bubnové sušičky pro domácnost. Metody měření funkce. Platí pro elektrické bubnové sušičky automatického a neautomatického typu pro domácnost, napájené studenou vodou nebo bez napájení studenou vodou a obsahující topné zařízení. Předmětem je stanovit a definovat základní charakteristiky provozní schopnosti elektrických bubnových sušiček pro domácnost, které jsou předmětem zájmu uživatele a popsat normalizované metody pro měření těchto charakteristik. Norma se netýká bezpečnosti ani požadavků na provozní schopnosti. ČSN EN 61121 byla vydána v září 2000. Nahradila ČSN EN 61121 z července 1996.

ČSN EN 50144-2 ed. 2 (třídící znak 36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. *Jde o soubor norem, jimiž jsou stanovovány pouze odchylky od Části 1, která obsahuje všeobecné požadavky. Současně jde o soubor norem, které většinou, ale ne vždy - platí souběžně se starší normou stejného čísla. (V takových případech je zpravidla v názvu také uvedena "ed. 2".) V prosinci 2000 byly k dispozici tyto čtyři "díly" druhé Části:*

ČSN EN 50144-2-1 ed. 2 (třídící znak 36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. Část 2-1: Zvláštní požadavky na vrtačky. V čl. 1 je jako doplněk stejného článku z části 1 uvedeno, že tato kapitola z Části 1 platí až na následující: "Norma platí pro vrtačky a příklepové vrtačky. Neplatí pro stojany určené k používání s vrtačkami. Norma neobsahuje takové požadavky na konstrukci nářadí, jejichž účelem

je omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích." Za pozornost stojí v Předmluvě k normě uvedená informace, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnícím, které se vztahují ke strojním zařízením**. ČSN EN 50144-2-1 byla vydána v říjnu 2000. S účinností od 2001-12-01 se ruší ČSN EN 50144-2-1 z dubna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 50144-2-2 ed. 2 (třídící znak 36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. Část 2-2: Zvláštní požadavky na šroubováky a rázové šroubováky. V čl. 1 je jako doplněk stejného článku z části 1 uvedeno, že tato kapitola z Části 1 platí až na následující: "Tato norma platí pro šroubováky a rázové šroubováky. Norma neobsahuje takové požadavky na konstrukci nářadí, jejichž účelem je omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích." Za pozornost stojí v Předmluvě k normě uvedená informace, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnícím, které se vztahují ke strojním zařízením**. ČSN EN 50144-2-2 byla vydána v říjnu 2000. S účinností od 2001-12-01 se ruší ČSN EN 50144-2-2 z dubna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 50144-2-4 ed. 2 (třídící znak 36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. Část 2-4: Zvláštní požadavky na rovinné brusky. V čl. 1 je jako doplněk stejného článku z části 1 uvedeno, že tato kapitola z Části 1 platí až na následující: "Tato norma platí pro ruční rovinné brusky s přímočarým vratným pohybem, pásové brusky, orbitální brusky a rovinné brusky s nepravidelným orbitálním pohybem. Neplatí pro talířové rovinné brusky, které jsou v rozsahu platnosti EN 50144-2-3 (připravuje se). Tato norma neobsahuje takové požadavky na konstrukci nářadí, jejichž účelem je omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích." Za pozornost stojí v Předmluvě k normě uvedená informace, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnícím, které se vztahují ke strojním zařízením**. ČSN EN 50144-2-4 byla vydána v říjnu 2000. S účinností od 2001-12-01 se ruší ČSN EN 50144-2-4 z dubna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 50144-2-5 ed. 2 (třídící znak 36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. Část 2-5: Zvláštní požadavky na kotoučové pily a kotoučové nůžky. V čl. 1 je jako doplněk stejného článku z části 1 uvedeno, že tato kapitola z Části 1 platí až na následující: "Tato norma platí pro všechny typy kotoučových pil určených k řezání dřeva a podobných materiálů a pro kotoučové nůžky. Norma neobsahuje požadavky na kotoučové pily a kotoučové nůžky upevněné ve stojanu a používané jako pevné nářadí. Neobsahuje takové požadavky na konstrukci nářadí, jejichž účelem je omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích." Za pozornost stojí v Předmluvě k normě uvedená informace, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnícím, které se vztahují ke strojním zařízením**. ČSN EN 50144-2-5 byla vydána v říjnu 2000. S účinností od 2001-12-01 se ruší ČSN EN 50144-2-5 z dubna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 61029-1 ed. 2 (třídící znak 36 1580) Bezpečnost přenosného elektromechanického nářadí. Část 1: Všeobecné požadavky. Platí pro nářadí poháněné elektrickým motorem nebo magneticky, které je určeno pro používání v místnostech nebo mimo místnosti a má následující charakteristiky: a) snadno se přemísťuje jednou osobou, přičemž může mít jednoduché zařízení usnadňující přepravu, b) používá se v bezpečné stacionární poloze s upevněním, c) používá se pod dohledem obsluhující osoby, d) není určeno pro používání v nepřetržité výrobě nebo ve výrobních linkách, e) je určeno pro zapojení do sítě pohyblivým přívodem a vidlicí, f) nejvyšší jmenovité napětí nepřesahuje 250 V v případě jednofázového střídavého nebo stejnosměrného napájení, nebo 440 V v případě třífázového střídavého napájení, g) nejvyšší jmenovitý příkon nepřesahuje 2 500 W v případě jednofázového střídavého nebo stejnosměrného napájení, nebo 4 000 W v případě třífázového střídavého napájení. Za pozornost stojí poslední věta v kapitole 29 - Odolnost proti korozi, kde je uvedena tato: *Výstraha: Při používání tekutin předepsaných pro zkoušku musí být provedena vhodná opatření proti vdechování jejich výparů.* Pro odmašťování před zkouškou se totiž předepisuje tetrachlormethan nebo trichlorethylen. Vlastní koroze se provádí roztokem chloridu amonného. Za pozornost stojí i kapitola 30 - Vyzářování. V této poslední kapitole je pouze uvedeno, že "nářadí nesmí vydávat škodlivé záření". To se prověřuje zkouškou, která je uvedena v Části 2. Rozsáhlá norma, cca 83 stran. ČSN EN 61029-1 byla vydána v prosinci 2000. S účinností od 1. 9. 2002 se ruší ČSN EN 61029-1 ze září 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného čísla!*

ČSN EN 50206-1 (třídící znak 36 2312) Drážní zařízení. Kolejová vozidla. Pantografové sběrače: Vlastnosti a zkoušky. Část 1: Pantografové sběrače proudu vozidel pro tratě celostátní. Vydána prosinci 2000.

ČSN EN 61808 (třídící znak 36 4378) Akumulátorové články a baterie obsahující alkalické nebo jiné nekyselé elektrolyty. Niklmetalhydridové uzavřené plynotěsné knoflíkové akumulátorové články. Stanoví zkoušky a požadavky pro niklmetalhydridové uzavřené plynotěsné knoflíkové akumulátorové články vhodné pro použití v libovolné poloze. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Elektrické zkoušky, v čl. 4.7 - **Funkce bezpečnostního zařízení, toto UPOZORNĚNÍ: Při této zkoušce musí být zvýšená pozornost! Články se musí zkoušet jednotlivě a je nutno si uvědomit, že články, které nevyhoví požadavku, se mohou roztrhnout a explodovat, i když je článek již odpojen od nabíjecího proudu. Proto se zkouška musí provádět v ochranné komoře.** ČSN EN 61808 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 60601-2 (třídící znak 36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2: Zvláštní požadavky na bezpečnost. V této sadě zvláštních norem jsou uváděny požadavky na nejrůznější zdravotnické přístroje, a to tak, že se každá z norem odvolává na IEC 60601-1:1998 Zdravotnické elektrické přístroje - Část 1: Všeobecné požadavky na bezpečnost a její změny A1:1991 a A2:1995. Pro stručnost je IEC 601-1 v této zvláštní normě uváděna buď jako "všeobecná norma" nebo jako "všeobecné požadavky", a IEC 601-1-1 a IEC 601-1-2 jako "skupinové normy". Termín "tato norma" zahrnuje tuto zvláštní normu, jež se používá spolu se všeobecnou normou a

skupinovými normami. Číslování oddílů, kapitol a článků těchto zvláštních norem odpovídá všeobecné normě. Změny textu všeobecné normy jsou uváděny následujícími slovy: "Náhrada" - kapitola nebo článek všeobecné normy se nahrazuje textem zvláštní normy. "Doplnění" - požadavek všeobecné normy se textem této zvláštní normy doplňuje. "Změna" - kapitola nebo článek všeobecné normy se textem této zvláštní normy mění. Články a obrázky, které doplňují všeobecnou normu, jsou číslovány od 101, doplňující přílohy jsou označeny písmeny AA, BB atd. a doplňkové položky aa), bb) atd. Termín "tato norma" se používá k odvolávkám na všeobecnou normu a tuto zvláštní normu jako celek. Neexistuje-li v těchto zvláštních normách odpovídající oddíl, kapitola nebo článek, platí beze změn oddíl, kapitola nebo článek všeobecné normy, i když nemusí být významný. Kde je záměrem některou část všeobecné normy, třeba významnou, nepoužívat, tyto zvláštní normy na toto upozorňují. V AHEM č. 7/1999 na str. 75 - 76 jsme recenzovali části 8, 11, 23, 35 a 36. AHEM č. 4/2000 na str. 79 - 81 obsahovala části 1, 7, 16, 18, 20, 24, 40, 45 a 46. Konečně AHEM č. 7/2000 na str. 44 obsahovala části 29 a 44. V druhé polovině r. 2000 byly k dispozici tyto nově vydané části:

ČSN IEC 60601-2-13 (třídící znak 36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje.

Část 2-13: Zvláštní požadavky na bezpečnost anestetických pracovišť. Uvádí zvláštní požadavky na anestetická pracoviště, určená pro inhalační anestézii v humánní medicíně, která jsou dodávána kompletně, i pro individuální přístroje, které mají tvořit část anestetického pracoviště. ČSN IEC 60601-2-13 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN IEC 60601-2-13 ze srpna 1999.

ČSN EN 60601-2-23 (třídící znak 36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje.

Část 2-23: Zvláštní požadavky na bezpečnost a základní vlastnosti transkutánních monitorů parciálního tlaku. Stanovuje požadavky na bezpečnost a základní vlastnosti transkutánních monitorů parciálního tlaku, (dále jen přístroje), at' jde o samostatné přístroje nebo součást systému. Norma platí pro transkutánní monitory pro dospělé, děti a novorozence a zahrnuje i použití těchto prostředků pro fetální monitorování při porodu. ČSN EN 60601-2-23 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN EN 60601-2-23 z října 1998.

ČSN EN 60601-2-39 (třídící znak 36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje.

Část 2-39: Zvláštní požadavky na bezpečnost přístrojů pro peritoneální dialýzu. Stanovuje minimální požadavky na bezpečnost přístrojů pro peritoneální dialýzu. Platí pro přístroje určené pro použití zdravotnickým personálem nebo pod odborným zdravotnickým dohledem, včetně přístrojů ovládaných pacientem, bez ohledu na to, zda jsou používány v domácím nebo nemocničním prostředí. Tyto zvláštní požadavky neplatí pro dialyzační roztok, okruh dialyzačního roztoku nebo pro přístroje určené výhradně pro použití jako přístroje pro kontinuální ambulantní peritoneální dialýzu. ČSN EN 60601-2-39 byla vydána v říjnu 2000. S účinností od 1. 8. 2002 se ruší ČSN 50072, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost norem stejného obsahu, nikoliv čísla!

ČSN EN 60244-1 (třídící znak 36 7117) Metody měření rádiových vysílačů. Část 1: Všeobecné vlastnosti rozhlasových a televizních vysílačů.

Definuje všeobecné vlastnosti rozhlasových vysílačů a normalizuje podmínky a metody měření určené k použití za účelem ověření funkčnosti rozhlasových vysílačů a k umožnění porovnání výsledků měření různých ověřovatelů. Metody měření podrobně popsány v této normě

jsou určeny pro typové zkoušky a mohou se též použít pro přijímací zkoušky a výrobní zkoušky. Tato část neurčuje mezní hodnoty různých veličin pro přijatelnou funkčnost, protože tyto by měly být uvedeny v příslušných specifikacích zařízení, nejlépe formou stanovenou v příslušném doporučení IEC. Kapitola 7 se zabývá hlukem. Uvádí zejména, že "akustický hluk vydávaný vysílačem je všeobecně výsledkem mechanických účinků způsobených chladicím zařízením a chvěním určitých součástí. Montážní parametry, jako je velikost a poloha potrubí, také ovlivní vytváření akustického hluku. Hodnota takového akustického hluku je určena hlavně velikostí a akustickými vlastnostmi z hlediska rezonance místnosti, v níž je umístěn vysílač. Jednotlivý účinek akustického hluku je dán následujícími podmínkami: a) hlukovým výstupem z vysílacího systému, b) akustickými vlastnostmi místnosti, c) polohou pozorovatele." Norma se zabývá i měřením hluku. ČSN EN 60224-1 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 36 7117 ze srpna 1999.

ČSN EN 60958-1 (třídící znak 36 8308) Digitální zvukové rozhraní. Část 1: Všeobecně. Vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN EN 60958 + A1 + A2 z července 1997.

ČSN EN 60908 (třídící znak 36 8405) Záznam zvuku. Systém digitálního záznamu zvuku na kompaktní disk (CD-DA). Používá se na systém optického záznamu zvuku na odrazném disku. Definuje ty parametry kompaktního disku, které ovlivňují vzájemnou zaměnitelnost mezi disky a přehrávači. Je také určena jako reference pro výrobce, kteří chtějí vyrábět disky a/nebo přehrávače konformní se systémem popsáním v této normě. ČSN EN 60908 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 60908 z února 2000.

ČSN ISO/IEC 14598-1 (třídící znak 36 9028) Informační technologie. Hodnocení softwarového produktu. Část 1: Všeobecný přehled. Vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO/IEC 1502 (třídící znak 36 9030) Informační technologie. Úrovně integrace softwaru a systému. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 60950 + A1 + A2 + A3 (třídící znak 36 9060) Informační technika. Bezpečnost zařízení informační techniky včetně elektrických kancelářských zařízení. Vztahuje se na zařízení informační techniky včetně elektrických kancelářských a dalších zařízení pro podobné účely se jmenovitým napětím max. 600 V. Stanoví požadavky, jejichž splnění má zaručit bezpečnost operátora nebo neodborníka, kteří mohou přijít do styku se zařízením a v případech, kde je to zvláště stanoveno, i pracovníků technické obsluhy. Tato norma je určena k zajištění bezpečnosti instalovaného zařízení, ať se jedná o systém vzájemně propojených jednotek nebo o samostatné jednotky, jejichž způsob instalace, obsluhy a údržby je předepsán výrobcem. Tato norma se vztahuje např. na (dále je uvedeno celkem 33 příkladů, a to): automatické pobočkové telefonní ústředny, děrné pásy, diktafony, elektrická ořezávátka na tužky, elektrické kresliče (plotry), kalkulátory, kancelářská zařízení pro čtení mikrofiší, kartotéková zařízení poháněná elektromotory, koncová

datová zařízení (např. modemy), koncová zařízení přenosu dat, kopírovací stroje, manipulátory magnetické pásky, mincovní přístroje, osobní počítače, prodejní pokladny, přístroje pro úpravu papíru (děrování, ořezávání a třídění), přístroje pro vymazávání textu, psací stroje, registrační pokladny, rozmnožovací stroje, sešívačky, skartovačky dokumentů, snímače a děrovače, stohovačky papíru, telefonní klíčové systémy, telefonní spojovací zařízení, účtovací stroje a tabelátory, zařízení na faksimile, zařízení pro přípravu dat, zařízení pro zpracování pošty, zařízení pro zpracování dat a textů, známkovací a adresovací přístroje a dálnopisy, zobrazovací jednotky. Výše uvedený soupis není míněn jako úplný výčet, to znamená, že tuto normu je možno vztahovat i na zařízení, která v něm nejsou uvedena. Zařízení, která splňují zásadní požadavky této normy, jsou považována za vyhovující pro použití v zařízeních pro řízení procesů, v automatických zkušebních zařízeních a v podobných systémech vyžadujících zařízení na zpracování informací. Tato norma ale nestanoví požadavky na výkonnostní a funkční charakteristiky zařízení. Norma dále na několika místech upozorňuje na různá nebezpečí a obsahuje i požadavky na jejich odstranění. Z tohoto hlediska z normy vyjímáme z čl. 1.3 - Všeobecné požadavky např. čl. 1.3.1: "Zařízení musí být navrženo a zkonstruováno tak, aby ve smyslu této normy za všech podmínek normálního použití a při pravděpodobných poškozeních poskytovalo ochranu proti nebezpečí úrazu osob elektrickým proudem a ostatními nebezpečími i proti vzniku ohně uvnitř zařízení. Jestliže zařízení obsahuje technologie a materiály nebo konstrukční metody, které nejsou specificky uvedeny, musí zařízení zajistit úroveň bezpečnosti ne nižší, než obecně poskytuje tato norma a v ní obsažené principy bezpečnosti." A dále čl. 1.3.2: "Uživatelé musí být poskytnuta dostatečná informace o podmínkách, které - je-li zařízení používáno podle předpisu jeho výrobce - musí být zajištěny, aby zařízení nepředstavovalo nebezpečí ve smyslu této normy." Zvláštní ustanovení je v čl. 1. 7. 17: Lithiové baterie, kde se uvádí: Jestliže je zařízení vybaveno výměnnou lithiovou baterií, platí následující: - je-li baterie umístěna v oblasti přístupné operátorovi, musí být těsně u baterie nebo v návodu k použití a v návodu k technické obsluze umístěno upozornění: - je-li baterie umístěna kdekoli v zařízení, musí být upozornění těsně u baterie nebo v návodu k technické obsluze. Toto upozornění má obsahovat tento nebo podobný text: **Pozor! Nebezpečí výbuchu při nesprávné výměně baterie. Nahradit pouze stejným, nebo rovnocenným typem podle doporučení výrobce. S použitými bateriemi zacházet podle pokynů výrobce.** Za pozornost stojí dále celá kapitola 2 - Základní požadavky na návrh zařízení a v ní zejména čl. 2.1 Ochrana před úrazem elektrickým proudem a před energetickým nebezpečím. Dále kapitola 3 - Vodiče, spoje a napájení, kapitola 4 - Fyzikální požadavky a v ní čl. 4.1 Stabilita a mechanické nebezpečí, čl. 4.4 Odolnost proti ohni. Konečně zvláštní pozornost je v čl. 4.4.8 věnována hořlavým kapalinám. Je stanoveno: "Je-li v zařízení použita hořlavá kapalina, musí být uložena v uzavřené nádržce s výjimkou minimálního množství kapaliny potřebného pro okamžitou činnost zařízení. Maximální množství hořlavé kapaliny uložené v zařízení může být 5 litrů. Nicméně, je-li spotřeba kapaliny taková, že převyšuje 5 l za 8 h povoluje se uložené množství zvětšit na spotřebu pro osmihodinový provoz." Velmi rozsáhlá norma, cca 165 stran. ČSN EN 60950 + A1 + A2 + A3 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN EN 60950 + A1 + A2 z května 1995.

ČSN EN 60990 (třídící znak 36 9060) Metody měření dotykového proudu a proudu ochranným vodičem. V úvodu normy stojí za pozornost toto: Z posouzení účinků unikajícího proudu byly odvozeny následující závěry: - primární zájem o bezpečnost se týká možného průchodu nebezpečného proudu lidským tělem (tento proud nemusí být nutně roven proudu, který prochází ochranným vodičem), - bylo zjištěno, že účinek elektrického proudu na lidské tělo je poněkud složitější, než se předpokládalo při tvorbě dřívějších norem. Existuje několik reakcí lidského těla, které by se měly brát v úvahu. Nejvýznamnější pro určení mezí trvalého proudu různého tvaru vlny jsou: vnímání, reakce, odpoutání a **POPÁLENÍ ELEKTRICKÝM PROUDEM**. Každá z těchto čtyř reakcí těla má svou specifickou prahovou úroveň. Existují také významné rozdíly ve způsobu, kterým se tyto prahové úrovně mění s kmitočtem. Byly zjištěny dva druhy proudu, které vyžadují rozdílné metody měření: **DOTYKOVÝ PROUD** a **PROUD OCHRANNÝM VODIČEM**. Tato mezinárodní norma definuje metody měření: stejnosměrného proudu nebo střídavého proudu sinusového nebo nesinusového průběhu, který může protékat lidským tělem, a proudu protékajícího ochranným vodičem. Měřicí metody doporučené pro **DOTYKOVÝ PROUD** jsou založeny na možných účincích elektrického proudu protékajícího lidským tělem. V této normě je měření proudu protékajícího obvodem, představujícím impedanci lidského těla, uváděno jako měření **DOTYKOVÉHO PROUDU**. Tyto obvody nemusí vždy představovat impedance těl zvířat. ČSN EN 60990 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN ISO/IEC 14496-1 (třídící znak 36 9154) Informační technologie. Kódování audiovizuálních objektů. Část 1: Systémy. Vydána v listopadu 2000.

ČSN ISO/IEC 13252 (třídící znak 36 9262) Informační technologie. Definice transportní služby zdokonalených komunikací. Vydána prosinci 2000.

ČSN ISO/IEC 13346-2 (třídící znak 36 9330) Informační technologie. Struktura nosiče a souboru média určeného k jednorázovému zápisu a k přepisování používajícího nesequenční záznam pro výměnu informací. Část 2: Rozpoznání nosiče a zaváděcího bloku. Vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN ISO/IEC 13346-2 ze září 1998.

ČSN ISO/IEC 13346-3 (třídící znak 36 9330) Informační technologie. Struktura nosiče a souboru média určeného k jednorázovému zápisu a k přepisování používajícího nesekreční záznam pro výměnu informací. Část 3: Struktura nosiče. Vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN ISO/IEC 13346-3 z října 1998.

ČSN ISO/IEC 16449 (třídící znak 36 9449) Informační technologie. DVD o průměru 80 mm. Disk určený pouze ke čtení. Vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO/IEC 16824 (třídící znak 36 9451) Informační technologie. Přepisovatelný disk DVD (DVD-RAM) o průměru 120 mm. Vydána prosinci 2000.

ČSN ISO/IEC 10746-1 (třídící znak 36 9526) Informační technologie. Otevřené distribuované zpracování. Referenční model: Přehled. Vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO/IEC 10746-4 (třídící znak 36 9526) Informační technologie. Otevřené distribuované zpracování. Referenční model: Sémantika architektury. Vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO/IEC 14473 (třídící znak 36 9540) Informační technologie. Kancelářská zařízení. Minimální informace pro specifikaci obrazových snímačů. Vydána v červenci 2000.

ČSN ISO/IEC 10731 (třídící znak 36 9645) Informační technologie. Propojení otevřených systémů. Základní referenční model. Konvence pro definování služeb OSI. Vydána v září 2000. Nahradila ČSN ISO TR 8509 z března 1995.

ČSN ISO/IEC 10021-7 + Amd. 1 (třídící znak 36 9651) Informační technologie. Systémy zprostředkování zpráv (MHS): Systém meziosobního sdělování zpráv. *Poznámka recenzenta: Vydání této normy bylo uveřejněno ve Věstníku ÚNMZ č. 2/2000 mezi normami, "přejímajícími mezinárodní normy schválením k přímému použití jako ČSN"; nebyla tedy samostatně vytištěna v češtině. Norma je k dispozici v ČSN, oddělení dokumentačních služeb Biskupský dvůr 5, 110 02 Praha 1. ČSN ISO/IEC 10021-7 + Amd. 1 byla vydána v únoru 2000. Nahradila ČSN ISO/IEC 10021-7 z června 1993.*

ČSN EN 1546-2 (třídící znak 36 9715) Systémy s identifikačními kartami. Mezioborová elektronická peněženka. Část 2: Bezpečnostní architektura. Vydána v červenci 2000.

ČSN EN 1546-3 (třídící znak 36 9715) Systémy s identifikačními kartami. Mezioborová elektronická peněženka. Část 3: Datové prvky a výměny. Vydána v červenci 2000.

ČSN EN 753-3 (třídící znak 36 9722) Systémy s identifikačními kartami. Mezioborové tenké ohebné karty. Část 3: Zkušební metody. Vydána v srpnu 2000.

ČSN ISO/IEC 9798-2 (třídící znak 36 9743) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Autentizace entit. Část 2: Mechanismy používající symetrické šifrovací algoritmy. Vydána prosinci 2000. Nahradila ČSN ISO/IEC 9798-2 z června 1998.

ČSN ISO/IEC 11581-6 (třídící znak 36 9814) Informační technologie. Rozhraní uživatelských systémů a symboly. Symboly a funkce ikon. Část 6: Ikony akcí. Vztahuje se na ikony, které se objevují na obrazovce, se kterými mohou uživatelé manipulovat a mohou být s nimi v interakci a které znázorňují data nebo systémové funkce počítače. Tato šestá část ČSN ISO/IEC 11581 je zaměřena pouze na ikony

akcí. Ikony akcí znázorňují akce přiřazením k objektům, které vyzývají uživatele opakovaně vyvolávat zamýšlené akce. Tato část popisuje interakci uživatele s ikonami akcí, které se objevují na obrazovce. Ostatní druhy ikon jsou obsahem jiných částí této normy. Za pozornost stojí kapitola 7, kde jsou uvedena grafická vyjádření různých ikon akcí. ČSN ISO/IEC 11581-6 byla vydána v červenci 2000.

Třída 37 - Elektrotechnika - energetika

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 94 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 3, v druhém pololetí r. 2000 pak další 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 7 norem.

ČSN EN 50085-2-3 (třídící znak 37 0010) Úložné a protahovací elektroinstalační kanály pro elektrické instalace. Část 2-3: Zvláštní požadavky na úložné elektroinstalační kanály se štěrbinami určené pro instalaci ve skříních. Stanoví požadavky a zkoušky pro úložné a protahovací elektroinstalační kanály se štěrbinami určené pro umístění, a kde je to nutné, pro oddělení vodičů, kabelů nebo šňůr uvnitř skříní pro instalace elektrických a/nebo komunikačních systémů do 1 000 V AC a/nebo 1 500 V DC. Tato norma neplatí pro instalační trubky, kabelové lávky nebo kabelové žebříky nebo proudovodné části v systému. Tuto normu je nutno používat spolu s ČSN EN 50085-1:1997 Tato Část 2-3 tedy doplňuje nebo modifikuje příslušné kapitoly Části 1. Jak je to u norem tohoto charakteru obvyklé platí, že tam, kde určitá kapitola nebo článek z části 1 nejsou uvedeny v této Části 2, platí tato kapitola nebo článek, pokud to přichází v úvahu. Kde je v této Části 2 uveden "doplněk" nebo "nahrazení", je třeba podle toho upravit příslušný text v Části 1. ČSN EN 50085-2-3 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 50146 (třídící znak 37 0510) Kabelové vázací spony pro elektrické instalace. Stanoví požadavky na kovové, nekovové a kombinované kabelové vázací spony a jejich případná upevňovací zařízení, používané pro vedení a podpěru systémů elektrických instalací se jmenovitým napětím nejvýše 1 000 V AC nebo 1 500 V DC včetně. ČSN EN 50146 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 50194 (třídící znak 37 8370) Elektrická zařízení pro detekci hořlavých plynů v obytných budovách. Zkušební metody a funkční požadavky. Stanoví všeobecné požadavky pro konstrukci, zkoušení a funkční vlastnosti elektrických zařízení pro detekci hořlavých plynů, navržených pro trvalý provoz v pevných instalacích v obytných budovách. Zařízení může být napájeno ze sítě nebo z baterií. Tato norma definuje dva typy zařízení tak, aby zapůsobily při úniku svítiplynu, zemního plynu nebo zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG): Zařízení typu A - zajišťuje vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci a výstupní funkci ve formě výstupního signálu, který může působit přímo nebo nepřímo na uzavírací (vypínací) zařízení a/nebo jiné pomocné zařízení. Zařízení typu B - zajišťuje pouze vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Všeobecné požadavky článek **4.6.2 Výstrahy**, kde se uvádí: Všechna zařízení pro detekci plynu musí nést výstrahy umístěné na štítcích připevněných k zařízení, např.: **POZOR: PŘEČTĚTE A PROSTUDUJTE NÁVODY PŘED POUŽITÍM NEBO PROVOZOVÁNÍM.** ČSN EN 50194 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 50244 (třídící znak 37 8371) Elektrická zařízení pro detekci hořlavých plynů v obytných budovách. Návod pro výběr, instalaci, použití a údržbu. Uvádí informace pro výběr, instalaci, použití a údržbu elektrických zařízení pro detekci hořlavých plynů, navržených pro trvalý provoz v pevných instalacích v obytných budovách podle ČSN EN 50194. Návod má být používán společně s jakýmkoliv odpovídajícími dodatečnými národními nebo místními předpisy. Tento návod platí pro instalaci dvou typů zařízení navržených tak, aby zapůsobily při úniku svítiplynu, zemního plynu nebo zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG): Zařízení typu A - zajišťuje vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci a výstupní funkci ve formě výstupního signálu, který může působit přímo nebo nepřímo na uzavírací (vypínací) zařízení a/nebo jiné pomocné zařízení. Zařízení typu B - zajišťuje pouze vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci. ČSN EN 50244 byla vydána v prosinci 2000.

Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 192 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 5, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 7 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 12 norem.

ČSN EN 12007 (třídící znak 38 6413) Zásobování plynem. Plynovody s nejvyšším provozním tlakem do 16 barů včetně. *Norma má tyto části: Část 1: Všeobecné funkční požadavky. Část 2: Specifické funkční požadavky pro polyetylen (nejvyšší provozní tlak do 10 barů včetně). Část 3: Specifické funkční požadavky pro ocel. Část 4: Specifické funkční požadavky pro rekonstrukce. Všechny části normy upozorňují na to, že stanovují jen společné základní zásady platné pro zařízení pro zásobování plynem. Uživatelé těchto norem si mají uvědomit, že v členských zemích CEN mohou platit podrobnější národní normy nebo pravidla pro postup. Každá část má být používána společně s těmito národními normami nebo pravidly pro praxi vycházejícími z výše uvedených základních zásad. Všechny čtyři části ČSN EN 12007 byly vydány v říjnu 2000. Všechny čtyři měly také odloženou platnost, až od 1. 3. 2001. Po nabytí platnosti všechny čtyři části této normy nahradily ČSN 38 6413 z 13. 12. 1989.*

ČSN EN 12007-1 (třídící znak 38 6413) Zásobování plynem. Plynovody s nejvyšším provozním tlakem do 16 barů včetně. Část 1: Všeobecné funkční požadavky. Stanovuje všeobecné funkční požadavky pro plynovody až k předávacímu místu plynu a pro úseky plynovodu za předávacím místem plynu, uložené v zemi, jejichž nejvyšší provozní tlak je do 16 barů včetně, a která dopravují plynná paliva. Platí pro jejich navrhování, stavbu, uvádění do provozu, odstavení z provozu, provoz, údržbu, rekonstrukce, rozšiřování a další s tím spojené práce. Tato evropská norma neplatí pro materiál, navrhování, stavbu, zkoušení a uvádění do provozu zařízení pro zásobování plynem, která byla uvedena do provozu před vydáním této normy. Tato norma však platí pro provoz, údržbu, rekonstrukce a rozšíření všech zařízení pro zásobování plynem.

ČSN EN 12007-2 (třídící znak 38 6413) Zásobování plynem. Plynovody s nejvyšším provozním tlakem do 16 barů včetně. Část 2: Specifické funkční požadavky pro polyetylen (nejvyšší provozní tlak do 10 barů včetně). Stanovuje specifické funkční požadavky, platné kromě všeobecných funkčních požadavků uvedených v ČSN EN 12007-1, pro nové plynovody z polyethylenu (PE): a) s

maximálním provozním tlakem (MOP) do 10 barů včetně, b) s provozní teplotou v rozmezí od -20 C do +40 C.

ČSN EN 12007-3 (třídící znak 38 6413) Zásobování plynem. Plynovody s nejvyšším provozním tlakem do 16 barů včetně. Část 3: Specifické funkční požadavky pro ocel. Stanovuje specifické funkční požadavky, které doplňují všeobecné funkční požadavky uvedené v ČSN EN 12007-1.

ČSN EN 12007-4 (třídící znak 38 6413) Zásobování plynem. Plynovody s nejvyšším provozním tlakem do 16 barů včetně. Část 4: Specifické funkční požadavky pro rekonstrukce. Stanovuje specifické funkční požadavky pro rekonstrukce potrubí, která jsou součástí stávajícího zařízení pro zásobování plynem. Stanovuje rovněž některé požadavky na jiné materiály než materiály z plastů. Má se používat ve spojení s EN 12007-1. Neplatí pro potrubí vedená nad zemí.

ČSN EN 12327 (třídící znak 38 6414) Zásobování plynem. Tlakové zkoušky, postupy při uvádění do provozu a odstavování z provozu. Funkční požadavky. Stanovuje obecné zásady pro provádění tlakových zkoušek, uvádění do provozu a odstavování z provozu zařízení pro zásobování plynem, s výjimkou plynovodů v budovách. Tyto zásady byly převzaty z podrobných pravidel pro praxi členských zemí. Stanovené postupy lze použít pro zkoušky pevnosti, těsnosti a pro kombinované zkoušky. Z legislativy jednotlivých členských zemí nebo na základě posouzení provozovatele plynovodu mohou vyplynout požadavky na další opatření nebo rozdílné metody provádění zkoušek a uvádění do provozu a odstavování z provozu. Norma stanovuje společné základní zásady platné pro zařízení pro zásobování plynem. Uživatelé této normy si mají uvědomit, že v členských zemích CEN mohou platit podrobnější národní normy nebo pravidla pro praxi. Tato norma má být používána ve spojení s těmito národními normami nebo pravidly pro praxi vycházejícími z výše uvedených základních zásad. ČSN EN 12327 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 12259 (třídící znak 38 9210) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty pro sprinklerová a vodní sprejová zařízení. *Tato norma bude obsahovat následující části: Část 1: Sprinklery, Část 2: Mokrý ventilové stanice, Část 3: Suché ventilové stanice, Část 4: Poplachové zvony, Část 5: Spínače průtoku vody, Část 6: Potrubní spoje, Část 7: Závěsy potrubí, Část 8: Tlakové spínače, Část 9: Zaplavovací ventilové stanice, Část 10: Řídící ventily s tepelnou pojistkou, Část 11: Středně a vysokorychlostní vodní sprejové hubice a Část 12: Sprinklerové čerpací soustrojí. Do prosince 2000 byly k dispozici první dvě části:*

ČSN EN 12259-1 (třídící znak 38 9210) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty pro sprinklerová a vodní sprejová zařízení. Část 1: Sprinklery. Stanoví požadavky na konstrukci a provedení sprinklerů, které se uvádějí do činnosti roztavením nebo destrukcí skleněné baňky vlivem tepla, a které jsou používány v sprinklerových zařízeních. Jsou zde také stanoveny zkušební metody a doporučený program zkoušek pro typové schválení. ČSN EN 12259-1 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 12259-2 (třídící znak 38 9210) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty pro sprinklerová a vodní sprejová zařízení. Část 2: Mokrý ventilové stanice. Stanoví požadavky na konstrukci a provedení mokrých ventilových stanic a zpoždovacích komor, které jsou používány v sprinklerových zařízeních. Pomocné komponenty a

spoje mokrých ventilových stanic a zpoždovacích komor nejsou předmětem této normy. ČSN EN 12259-2 byla vydána v srpnu 2000.

Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 28 norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 40 - Jaderná technika

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 24 položek), zahrnující nejrůznější výrobky jaderné techniky a radionuklidy, se sice vyskytují normy, které by mohly mít význam z hlediska ochrany zdraví, avšak SZÚ není systematicky sledována, protože tato problematika nespadá do kompetence Ministerstva zdravotnictví.

Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 334 položek), zahrnující nejrůznější hutnické výrobky, především materiálové listy ocelí třídy 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, a 19 a normy na železné, ocelové a neželezné prášky, se jen ojediněle vyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 42 - Hutnictví

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 1654 položek), zahrnující nejrůznější hutnické výrobky, např. zkoušení kovů, výrobky z ocelí, feroslitiny, technické dodací předpisy pro těžké i lehké neželezné kovy, materiálové listy pro uhlíkové oceli, měď a její slitiny, olovo, hliník a jeho slitiny, dále materiálové listy na ingoty, plechy, tyče, dráty a trubky z oceli a též rozměrové normy na tyto výrobky apod. se jen ojediněle vyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 6 norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 44 - Hornictví

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 444 norem. Pohyb v této třídě je poměrně velmi malý. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali jednu, v druhém pololetí r. 2000 pak další 2 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 byly tedy v této třídě nově vydány (resp. jen novelizovány) 3 normy.

ČSN ISO 9411-1 (třídící znak 44 1314) Tuhá paliva. Mechanické vzorkování z proudu. Část 1: Uhlí. Stanoví doporučené postupy pro mechanické vzorkování tuhých paliv z proudu. Používá pro mechanické vzorkování a úpravu vzorků uhlí pro stanovení veškeré vody, obecný rozbor včetně fyzikálních a chemických zkoušek a

pro třídící zkoušku. V této části jsou popsány základní požadavky včetně typických příkladů použití jako návod pro konstrukci, instalaci a provoz systémů pro mechanické vzorkování a mechanickou úpravu vzorků. Velmi rozsáhlá norma, cca 106 stran. ČSN ISO 9411-1 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 44 1306 ze 4. 2. 1986.

ČSN ISO 540 (třídící znak 44 1359) Tuhá paliva. Stanovení tavitelnosti popela. Vysokoteplotní metoda s trubicí. Specifikuje metodu stanovení charakteristik teplot tání popela tuhých paliv. Za pozornost stojí v kapitole 7 - Zkušební podmínky, v čl. 7.1 toto **VAROVÁNÍ - Při používání uvedené redukční atmosféry, plyny odcházející z pícky obsahují podíl oxidu uhelnatého. Je proto nutné zajistit, aby tyto plyny byly odváděny do vnější atmosféry, přednostně pomocí digestoře nebo účinným ventilačním systémem. Pokud se používá v redukční atmosféře vodík, musí se věnovat značná pozornost k zamezení vzniku výbuchu, proplachováním oxidem uhelnatým před zaváděním vodíku i po uzavření zdroje vodíku.** ČSN ISO 540 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 44 1359 z 12. 8. 1983.

Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba nafty

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 21 norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 46 - Zemědělství

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 370 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 12, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 10 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 22 norem.

ČSN ISO 5223 + Amd. 1 (třídící znak 46 1012) Zkušební síta pro obiloviny. Vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO 5529 (třídící znak 46 1022) Pšenice. Stanovení sedimentačního indexu. Zeleného test. Vydána v říjnu 2000.

ČSN ISO 1990-2 (třídící znak 46 2902) Ovoce. Názvosloví. Druhý seznam. Uvádí seznam botanických názvů ovocných rostlin, jejichž plody se využívají jako ovoce, společně s běžnými názvy ovoce v jazyce českém, anglickém, francouzském a ruském. ČSN ISO 1990-2 byla vydána v září 2000.

ČSN ISO 1991-2 (třídící znak 46 2903) Zelenina. Názvosloví. Část 2: Druhý seznam. Uvádí druhý seznam botanických názvů zeleninových rostlin společně s běžnými názvy zelenin v jazyce českém, anglickém a francouzském. ČSN ISO 1991-2 byla vydána v září 2000.

ČSN ISO 1212 (třídící znak 46 2904) Jablka. Skladování v chladírnách. Uvádí směrnice pro úspěšné skladování jablek (*Malus communis* L.) v chladírnách. ČSN ISO 1212 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN 46 3140 Fazolové lusky. Platí pro fazolové lusky odrůd (kultivarů) *Phaseolus vulgaris* L. a *Phaseolus coccineus* L., určené k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro fazolové lusky určené k vylouštění nebo k průmyslovému zpracování. Kapitola 2 - Znaky jakosti obsahuje v čl. 2.1 tyto: Minimální požadavky: "Fazolové lusky všech tříd jakosti, s přihlédnutím ke zvláštním ustanovením uvedeným pro jednotlivé třídy jakosti a k dovozeným odchylkám, musí být: celé, zdravé, nedovolují se výrobky napadené hnilobou nebo s takovými vadami, které je činí nevhodnými pro lidskou potřebu, čisté, v podstatě bez viditelných cizích látek, čerstvého vzhledu, bez pergamenové membrány (ztvrdlého endodermu), v podstatě bez škůdců, v podstatě nepoškozené škůdci, bez nadměrné povrchové vlhkosti, bez cizího pachu a/nebo chuti. Fazolové lusky musí být v takovém stadiu vývoje a v takovém stavu, aby snesly přepravu a manipulaci a mohly být do místa určení doručeny v odpovídající jakosti." Dále článek 5.2, který se týká balení uvádí: "Fazolové lusky musí být baleny způsobem zajišťujícím jejich náležitou ochranu. Materiály použité uvnitř obalů musí být nové, čisté, nesmějí způsobovat vnější ani vnitřní poškození výrobků. Použití materiálů, především papíru, nebo nálepek s obchodními údaji se dovozuje, pokud je tisk nebo štítkování provedeno barvou nebo lepidlem zdravotně nezávadnými. V obalech se nesmějí vyskytovat cizí příměsi." ČSN 46 3140 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 46 3140 z listopadu 1996.

ČSN 46 3141 Hrachové lusky. Platí pro hrachové lusky k vylupování odrůd (kultivarů) *Pisum sativum* L. a hrachové lusky k jídlu včetně lusků *Pisum sativum* L. var. *macrocarpon* a hrachové lusky cukrové *Pisum sativum* L. var. *sacharatum*, určené k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro hrachové lusky určené k průmyslovému zpracování. Kapitola 2 - Znaky jakosti obsahuje v čl. 2.1 tyto: Minimální požadavky: "Hrachové lusky všech tříd jakosti, s přihlédnutím ke zvláštním ustanovením uvedeným pro jednotlivé třídy jakosti a k dovozeným odchylkám, musí být: celé, zdravé, nedovolují se výrobky napadené hnilobou nebo s takovými vadami, které je činí nevhodnými pro lidskou spotřebu, čisté, v podstatě bez viditelných cizích látek (včetně částí květů), hrachové lusky určené k jídlu včetně lusků bez tuhých vláken nebo pergamenové membrány, v podstatě bez škůdců, v podstatě nepoškozené škůdci, bez nadměrné povrchové vlhkosti, bez cizího pachu a/nebo chuti. Zrna musí být: čerstvá, zdravá tzn. nepoškozená škůdci nebo chorobami, normálně vyvinutá. Hrachové lusky musí být v takovém stadiu vývoje a takovém stavu, aby: snesly přepravu a manipulaci a mohly být do místa určení doručeny v odpovídající jakosti." Dále článek 5.2, který se týká balení, uvádí: "Hrachové lusky musí být baleny způsobem zajišťujícím jejich náležitou ochranu. Materiály použité uvnitř obalů musí být nové, čisté a nesmějí způsobovat vnější ani vnitřní poškození výrobků. Použití materiálů, především papíru nebo nálepek s obchodními údaji se dovozuje, pokud je tisk nebo štítkování provedeno barvou nebo lepidlem zdravotně nezávadnými. V obalech se nesmějí vyskytovat cizí příměsi." ČSN 46 3141 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 46 3141 z listopadu 1996.

ČSN 46 6120 Klasifikace jatečných těl skotu. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 46 6120 z 1. 11. 1990 a ČSN 46 6121 z 15. 6. 1976.

ČSN 46 6220 Klasifikace těl jatečných ovcí. Vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 46 6220 z 24. 2. 1976.

ČSN EN ISO 14182 (třídící znak 46 7030) Krmiva. Stanovení reziduí organofosforových pesticidů. Metoda plynové chromatografie. Určuje postup stanovení reziduí organofosforových pesticidů v krmivech metodou plynové chromatografie. Metoda je použitelná pro krmiva, která obsahují rezidua jednoho či více z následujících organofosforových pesticidů: azinphos-ethyl, azinphos-methyl, bromophos, carbophenothion, chlorpyrifos, chlorpyrifos-methyl, diazinon, dimethoate, ethion, fonofos, malathion, methidathion, parathion, parathion-methyl, pyrimiphos-ethyl a pirimiphos-methyl. Spodní mez stanovení pro tyto organofosforové pesticidy je 0,01 T/g. Kromě toho za pozornost stojí v kapitole 4 - Chemikálie a činidla toto **UPOZORNĚNÍ - Některá organická rozpouštědla jsou podezřelá z karcinogenních účinků. Je nutno s nimi zacházet opatrně.** *Poznámka recenzenta: Takové upozornění je v normě málo obvyklé. Z rozpouštědel, používaných pro normalizovanou metodu, se to týká pouze dichlormethanu. Upozornění na možné nebezpečí referenčních standardů pesticidů norma neobsahuje. V této publikaci je dále recenzována ČSN EN 12918 (75 7578), kde takové upozornění je! ČSN EN ISO 14182 byla vydána v listopadu 2000.*

Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 145 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali jednu, v druhém pololetí r. 2000 pak další 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 5 norem.

ČSN EN 609-1 (třídící znak 47 0197) Zemědělské a lesnické stroje. Bezpečnost štípačů polen. Část 1: Klínové štípače. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování pro provedení a konstrukci klínových štípačů konstruovaných pro štípání dřeva jednomužnou obsluhou, bez ohledu na druh použitého zdroje energie. U dvouúčelových kotoučových pil pro stroje na štípání palivového dřeva/polen se tato norma vztahuje pouze na tu část stroje, která je určena ke štípání polen. Kotoučových pil na palivové dřevo se má týkat EN 1870-6:1997 (v ČR do listopadu 2000 nezavedena). Norma popisuje metody pro odstranění nebo snížení nebezpečí, která vznikají při používání těchto strojů, kromě toho stanovuje ten druh informací o bezpečných pracovních postupech, které poskytuje výrobce. Seznam závažných nebezpečí, na které se vztahuje tato norma, je uveden v Příloze; v téže příloze jsou také uvedena nebezpečí, která nebyla dosud vzata v úvahu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 98/37/EHS, která se vztahuje ke strojním zařízením.** *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice. ČSN EN 609-1 byla vydána v listopadu 2000.*

ČSN EN 908 (třídící znak 47 0623) Zemědělské a lesnické stroje. Pásové zavlažovače. Bezpečnost. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování pro provedení a konstrukci pásových zavlažovačů včetně samojízdných strojů. Norma popisuje metody pro odstranění nebo snížení rizik, která vyžadují stanovení specifických požadavků na pásové zavlažovače. Kromě toho norma stanovuje ten druh informací o bezpečných pracovních postupech, které poskytuje výrobce. Seznam závažných nebezpečí, na která se vztahuje tato norma, je uveden v Příloze A a jsou tam také uvedena nebezpečí, která nebyla dosud vzata v úvahu. Hlediska ochrany životního prostředí nejsou v této normě vzata v úvahu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnicím 98/37/EHS, která se vztahuje ke strojním zařízením.** *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice.* ČSN EN 908 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 909 (třídící znak 47 0624) Zemědělské a lesnické stroje. Pivotové a čelní zavlažovače. Bezpečnost. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování pro provedení a konstrukci pívotoých a čelních zavlažovačů s elektrickým pohonem. Kromě toho norma stanovuje ten druh informací o bezpečných pracovních postupech, které poskytuje výrobce. Seznam závažných nebezpečí, na která se vztahuje tato norma, je uveden v Příloze A a jsou tam také uvedena nebezpečí, která nebyla dosud vzata v úvahu. Nebezpečí vyvolaná použitím čerpadel s pívotoými a čelními zavlažovači nejsou vzata v úvahu. Nebezpečí vyvolaná použitím těchto strojů pro pesticidní přípravky a tekutá hnojiva nejsou vzata v úvahu. Také hlediska ochrany životního prostředí nejsou v této normě vzata v úvahu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnicím 98/37/EHS, která se vztahuje ke strojním zařízením.** *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice.* ČSN EN 909 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12325-3 (třídící znak 47 4020) Zavlažovací technika. Pivotové a čelní zavlažovače. Část 3: Terminologie a třídění. Týká se pevných a pohyblivých pívotoých zavlažovačů a také různých kategorií čelních zavlažovačů. Definuje a specifikuje důležité termíny a třídění v oblasti pívotoých a čelních zavlažovačů potřebné pro porozumění ČSN EN 12325-1 a ČSN EN 12325-2. Norma uvádí celkem cca 33 hesel. ČSN EN 12325-3 byla vydána v listopadu 2000.

Třída 48 - Lesnictví

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 23 norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 49 - Průmysl dřevozpracující

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 327 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 7, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 7 dále recenzovaných (popř.

jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 14 norem.

ČSN EN 316 (třídící znak 49 0009) Dřevovláknité desky. Definice, klasifikace a značky. Udává definice, klasifikaci a značky pro dřevovláknité desky. Nejde o názvoslovnou normu. O syntetickém pojivu, používaném k výrobě desek, se norma nezmiňuje. Mezi normalizovanými značkami nejsou ani značky charakterizující ev. uvolňování formaldehydu ani značky specifikující účel použití - kromě údaje, zda je deska určena pro suché, vlhké nebo venkovní použití. ČSN EN 316 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 316 z dubna 1996.

ČSN EN 313-2 (třídící znak 49 0013) Překližované desky. Klasifikace a terminologie. Část 2: Terminologie. Definuje nejdůležitější termíny pro překližované (překližkové) desky. Česky, německy, anglicky a francouzsky je uvedeno názvosloví. V těchto čtyřech jazycích je definováno cca 67 hesel. ČSN EN 313-2 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 313-2 z března 1997, ČSN 49 0008 z 11. 9. 1980, ČSN 49 0021 z 24. 1. 1983 a ČSN 49 0022 z 24. 1. 1983.

ČSN EN 1611-1 (třídící znak 49 0019) Řezivo. Vizuální třídění jehličnatého dřeva. Část 1: Evropské smrky, jedle, borovice a douglasky. Vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 49 1011 z 31. 8. 1989.

ČSN EN 1910 (třídící znak 49 2122) Parkety a jiné dřevěné podlahoviny a dřevěné stěnové a stropní obklady. Stanovení rozměrové stálosti. Vydána v říjnu 2000. Nahradila článek 31 ČSN 49 2120 z 16. 1. 1974.

ČSN EN 848-3 (třídící znak 49 6123) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Jednostranné frézky s rotujícím nástrojem. Část 3: Číslicové řízení (NC) vyvrtávačky a horní frézky. Stanoví požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a omezení rizika u NC vyvrtávaček a NC horních frézek, konstruovaných k obrábění masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek a také materiálů s hladkým laminátovým povrchem. Zahrnuje všechna nebezpečí, která se vztahují k tomuto stroji, neobsahuje však nebezpečí týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC). Neplatí pro NC vyvrtávačky a horní frézky se zařízeními na olepování boků. Norma platí především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES. Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice - v této normě jsou nepřesně citovány směrnice staré.** ČSN EN 848-3 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 1870-1 (třídící znak 49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Kotoučové pily. Část 1: Stolové kotoučové pily (s posuvným a bez posuvného stolu) a formátovací kotoučové pily. Stanoví požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a omezení rizik u stolových kotoučových pil (s posuvným a bez posuvného stolu) a formátovacích kotoučových pil, konstruovaných k obrábění masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek a také materiálů s hladkým laminátovým povrchem. Zahrnuje všechna nebezpečí, která se vztahují k tomuto stroji s výjimkou nebezpečí týkajícího se elektromagnetické kompatibility (EMC). Neplatí pro: - ruční obráběcí stroje na dřevo nebo pro jakékoliv přizpůsobení umožňující jejich používání různým způsobem, např. při upnutí na pracovní stůl; - stroje upevněné na stojanu nebo stole sloužícím jako stojan, které jsou určeny k práci ve stacionární poloze a které mohou být zvednuty rukama jedné osoby. Platí především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této normy. *Poznámka: Stroje zahrnuté v této evropské normě jsou uvedeny pod A. 1.1 přílohy IV evropské směrnice pro strojní zařízení. V této souvislosti za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES. Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnicí 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice - v této normě jsou nepřesně citovány směrnice staré. ČSN EN 1870-1 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila články 1, 2, 7, 13 až 15, 17 až 19, 21 až 28, 30 až 35, 38 až 40, 43 až 59, 87 až 90 ČSN 49 6105 ze 17. 8. 1987.*

ČSN EN 1870-2 (třídící znak 49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Kotoučové pily. Část 2: Vodorovné kotoučové pily s přidržovačem na řezání formátů a svislé kotoučové pily na řezání formátů. Stanoví požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a omezení rizik u vodorovných kotoučových pil s přidržovačem na řezání formátů a svislých kotoučových pil na řezání formátů s ručním zakládáním a/nebo odebráním, konstruovaných k obrábění masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek a také materiálů s hladkým laminátovým povrchem a/nebo materiálů laminovaných lehkými slitinami. Zahrnuje všechna nebezpečí, která se vztahují k tomuto stroji. Neplatí pro stroje určené pouze pro rozřezávání masivního dřeva nebo pro stroje, u nichž se materiál při řezání pohybuje nebo pro stroje speciálně konstruované pro řezání dýh. Dále neplatí pro ruční obráběcí stroje na dřevo nebo pro jakékoliv přizpůsobení umožňující jejich používání různým způsobem, např. při upnutí na pracovní stůl. Nezahrnuje konečně i nebezpečí u číslicově řízených strojů, které jsou řízeny počítačem, týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC). Platí především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této normy. *Poznámka: Stroje zahrnuté v této evropské normě jsou uvedeny pod A. 1.1 přílohy IV evropské směrnice pro strojní zařízení. V této souvislosti za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Strojírenské směrnici 98/37/ES. Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnicí 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice - v této normě jsou nepřesně citovány směrnice staré. ČSN EN 1870-2 byla vydána v srpnu 2000.*

Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 209 položek), zahrnující nejrůznější výrobky papírenského průmyslu, např. papíry a jejich zkoušení, lepenky, kartonáž, tapety, hygienické papíry apod., se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 7 norem. V prvním, ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

V této třídě byla k 1. lednu 2000 celkem 1 (!) norma. Pohyb v této malé třídě není prakticky žádný. Nepřekvapuje, že v r. 2000 nebyla v této třídě vydána žádná nová nebo novelizovaná norma:

Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 447 norem. Normy této třídy v SZÚ sledují popř. archivují na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). Uvádíme zpravidla jen jejich záznamy. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 3, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 5 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 8 norem.

ČSN 56 0160-7 Metody zkoušení cukrovarských výrobků. Stanovení obsahu redukcujících látek. Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 56 0160-7 ze září 1994.

ČSN ISO 1842 (třídící znak 56 0440) Ovocné a zeleninové výrobky. Stanovení pH. Vydána v srpnu 2000.

ČSN 56 0576 Čokoláda a čokoládové cukrovinky. Stanovení obsahu mléčného cukru. Vydána v říjnu 2000.

ČSN 56 0577 Čokoláda a čokoládové cukrovinky. Stanovení obsahu tukuprosté mléčné sušiny. Vydána v říjnu 2000.

ČSN 56 0578 Čokoláda a čokoládové cukrovinky. Stanovení obsahu tukuprosté kakaové sušiny. Vydána v říjnu 2000.

Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 142 norem. Normy této třídy v SZÚ sledují popř. archivují na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). Uvádíme zpravidla jen jejich záznamy. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 3, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 6 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 9 norem.

ČSN EN ISO 7328 (třídící znak 57 0106) Mléčné mražené krémy, zmrzliny a směsi pro jejich výrobu. Stanovení obsahu tuku. Vážková metoda. (Referenční metoda). Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 57 0106-4 z 3. 5. 1984. *Poznámka recenzenta: Tato norma upozorňuje i na některá rizika při provádění analýz. Před kapitolou 1 je toto: Upozornění: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma neřeší všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy má povinnost zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit, které omezující předpisy platí. Druhé upozornění je v kapitole 6 - Přístroje, kde je uvedeno: Upozornění: Protože se při stanovení používají těkavá hořlavá rozpouštědla, musí používané elektrické přístroje splňovat předpisy týkající se nebezpečí spojeného s použitím těchto rozpouštědel.*

ČSN EN ISO 1737 (třídící znak 57 0541) Neslazené zahuštěné mléko a slazené zahuštěné mléko. Stanovení obsahu tuku. Vážková metoda. Vydána v říjnu 2000. Nahradila Metodu A - Stanovení obsahu tuku podle Röse-Gottlieba v ČSN 57 0105-4 z 31. 8. 1978. *Poznámka recenzenta: Tato norma upozorňuje i na některá rizika při provádění analýz. Před kapitolou 1 je toto: Upozornění: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma nezaručuje, že by v ní byly uvedeny všechny problémy spojené s bezpečností při jejím pracovním použití. Uživatel této normy je povinen zajistit bezpečnost a zdravotní nezávadnost při práci a předem stanovit, předpisy omezující použití. Druhé upozornění je v kapitole 6 - Přístroje, kde je uvedeno: Upozornění: Protože se při stanovení používají těkavá a hořlavá rozpouštědla, musí všechny používané elektrické přístroje splňovat předpisy týkající se nebezpečí spojeného s používáním těchto rozpouštědel.*

ČSN EN ISO 8381 (třídící znak 57 0545) Kojenecká výživa na bázi mléka. Stanovení obsahu tuku. Vážková metoda (Referenční metoda). Vydána v listopadu 2000. *Poznámka recenzenta: Tato norma upozorňuje i na některá rizika při provádění analýz. Před kapitolou 1 je toto: Upozornění: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma neřeší všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy má povinnost zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit, které omezující předpisy platí. Druhé upozornění je v kapitole 6 - Přístroje, kde je uvedeno: Upozornění: Protože se při stanovení používají těkavá hořlavá rozpouštědla, musí používané elektrické přístroje splňovat předpisy týkající se nebezpečí spojeného s použitím těchto rozpouštědel.*

ČSN EN ISO 7208 (třídící znak 57 0555) Odstředěné mléko, syrovátka a podmásli. Stanovení obsahu tuku. Vážková metoda. (Referenční metoda). Vydána v srpnu 2000. *Poznámka recenzenta: Tato norma upozorňuje i na některá rizika při provádění analýz. Před kapitolou 1 je toto: Upozornění: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma neřeší všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy má povinnosti zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit, které omezující předpisy platí. Druhé upozornění je v kapitole 6 - Přístroje, kde je uvedeno: Upozornění: Protože se při stanovení používají těkavá hořlavá rozpouštědla, musí používané elektrické přístroje splňovat předpisy týkající se nebezpečí spojeného s použitím těchto rozpouštědel.*

ČSN EN ISO 2450 (třídící znak 57 0661) Smetana. Stanovení obsahu tuku. Vážková metoda (Referenční metoda). Vydána v červenci 2000. *Poznámka recenzenta: Tato norma upozorňuje i na některá rizika při provádění analýz. Před kapitolou 1 je toto: Upozornění: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma neřeší všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy má povinnosti zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit, které omezující předpisy platí. Druhé upozornění je v kapitole 6 - Přístroje: Upozornění: Protože se při stanovení používají těkavá hořlavá rozpouštědla, musí používané elektrické přístroje splňovat předpisy týkající se nebezpečí spojeného s použitím těchto rozpouštědel.*

ČSN EN ISO 1736 (třídící znak 57 0830) Sušené mléko a sušené mléčné výrobky. Stanovení obsahu tuku. Vážková metoda (Referenční metoda). Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN ISO 1736 z října 1996. *Poznámka recenzenta: Tato norma upozorňuje i na některá rizika při provádění analýz. Před kapitolou 1 je toto: Upozornění: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma neřeší všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy má povinnosti zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit, které omezující předpisy platí. Druhé upozornění je v kapitole 6 - Přístroje, kde je uvedeno: Upozornění: Protože se při stanovení používají těkavá hořlavá rozpouštědla, musí používané elektrické přístroje splňovat předpisy týkající se nebezpečí spojeného s použitím těchto rozpouštědel.*

Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 163 norem. Normy této třídy v SZÚ sledují popř. archivují na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). Uvádíme zpravidla jen jejich záznamy. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali jednu, v druhém pololetí r. 2000 pak opět jen jednu dále recenzovanou (popř. jen zaznamenanou) normu. V r. 2000 byly tedy v této třídě nově vydány (resp. jen novelizovány) 2 normy.

ČSN ISO 5560 (třídící znak 58 0536) Sušený česnek (*Alium sativum* L.). Specifikace. Vydána v září 2000. Nahradila čl. 1 f), 1 fa), 2 f), 5 f), 5 fa), a údaje týkající se sušeného česneku v čl. 6. ČSN 56 9260 z 30. 8. 1984.

Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 87 norem. V prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 132 norem. V prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 64 - Plasty

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 443 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 38, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 29 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 67 norem.

ČSN EN ISO 1183-3 (třídící znak 64 0111) Plasty. Stanovení hustoty nelehčených plastů. Část 3: Metoda plynového pyknometru. Specifikuje metodu stanovení hustoty nebo specifického objemu tuhých nelehčených plastů libovolného tvaru, které neobsahují uzavřené póry. Za pozornost stojí - před kapitolou Předmět normy uvedené - toto **VAROVÁNÍ** - **Použití této části ISO 1183 může znamenat použití nebezpečných materiálů, postupů nebo zařízení. Účelem této části ISO 1183 není postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je na odpovědnosti uživatele této části ISO 1183, aby před jejím použitím učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a určil platnost zákonných omezení pro použití normy.** ČSN EN ISO 1183-3 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 1628-3 (třídící znak 64 0355) Plasty. Stanovení viskozitního a limitního viskozitního čísla. Část 3: Polyethylen a polypropylen. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 6603-1 (třídící znak 64 0628) Plasty. Stanovení chování tuhých plastů při víceosém rázovém namáhání. Část 1: Neinstrumentovaná rázová zkouška. Vydána prosinci 2000. Nahradila ČSN EN ISO 6603-1 ze srpna 1998.

ČSN EN ISO 14526-1 (třídící znak 64 2201) Plasty. Fenolické práškové lisovací hmot (PF-PMCs). Část 1: Systém označování a podklady pro specifikaci. Představuje systém, který zavádí bloky dat pro označování fenolických lisovacích hmot (PF-PMCs). Různé typy PF-PMCs se vzájemně liší systémem klasifikace založeném na informaci o typech a obsahu plniv/vyztužujících materiálů, o uvažovaném způsobu zpracování, o speciálních vlastnostech a vlastnostech využívaných výhradně pro účely označování (charakteristické vlastnosti). Tato první část se netýká všech PF-PMCs připravených pro normální užití ve formě prášku, granulí nebo mletého materiálu. Z této normy nevyplývá, že stejně označené materiály vykazují vždy stejné chování. Tato část neposkytuje technické ani

zpracovatelské údaje, které mohou být požadovány pro specifikaci materiálu pro určitou aplikaci a/nebo způsob zpracování. Pokud jsou tyto dodatečné údaje požadovány, musí být stanoveny podle zkušebních metod předepsaných v části 2 této normy, jsou-li zde k dispozici. Tento systém bloků dat se využije též v případě, kdy je zapotřebí označit charakteristiky, týkající se všeobecných požadavků předepsaných v části 3 této normy. Za pozornost stojí bližší specifikace pěti bloků dat (kapitola 4), z nichž lze odečíst i některé hygienicky významné údaje. Konkrétně obsahují údaje o typu plniva a výztuže (blok 1), o způsobu zpracování (blok 2), o vlastnostech (blok 3) jiné informace a další požadavky (blok 4 a 5). Např. v tabulce 3 k bloku 3 je vyznačena (mimo jiné) symbolem (písmenem) N "vhodnost pro styk s potravinami", symbolem (písmenem) FR "odolnost proti hoření" apod. ČSN EN ISO 14526-1 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14526-2 (třídící znak 64 2201) Plasty. Fenolické práškové lisovací hmoty (PF-PMCs). Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Předepisuje metody přípravy zkušebních těles a zkušební metody používané pro stanovení vlastností fenolických práškových lisovacích hmot (PF-PMCs). Jsou zde uvedeny požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a pro kondicionování hmot jak před lisováním, tak i před zkoušením. Postupy a podmínky přípravy zkušebních těles a postupy hodnocení vlastností materiálů, z nichž jsou připravena zkušební tělesa, jsou uvedeny rovněž v této části. Jsou zde vyjmenovány vlastnosti a zkušební metody vhodné a potřebné pro charakterizaci PMCs. Za pozornost v tabulce 4 "Další vlastnosti a zkušební podmínky" stojí požadavek na stanovení extrahovatelného formaldehydu vodou, kyselinou octovou a ethylalkoholem. Bohužel je ale uvedeno, že se tento postup na tuto normu nevztahuje. (!) ČSN EN ISO 14526-2 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14526-3 (třídící znak 64 2201) Plasty. Fenolické práškové lisovací hmoty (PF-PMCs). Část 3: Požadavky na vybrané lisovací hmoty. Předepisuje požadavky na fyzikální a chemické vlastnosti fenolických práškových lisovacích hmot (PF-PMCs) a na zkušební tělesa z nich připravená lisováním nebo vstříkovaním. Je omezena na takové práškové lisovací hmoty, jejichž složení a vlastnosti jsou značně odlišné, a dále na ty, které mají technický a/nebo ekonomický význam. Vlastnosti, používané k charakterizování lisovacích hmot, zkušební metody a zkušební podmínky jsou vybrány z údajů uvedených v části 2 této normy. Lisovací hmoty jsou rozděleny do typů podle svého složení a vlastností. Různé typy jsou označeny pomocí systému označování definovaného v části 1 této normy. ČSN EN ISO 14526-3 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14527-1 (třídící znak 64 2202) Plasty. Močovino-formaldehydové a močovino/melamin-formaldehydové práškové lisovací hmoty (UF- a UF/MF-PMCs). Část 1: Systém označování a podklady pro specifikaci. Představuje systém, který zavádí bloky dat pro označování močovino - formaldehydových a močovino/melamin- -formaldehydových práškových lisovacích hmot (UF- a UF/MF-PMCs). Různé typy UF- a UF/MF-PMCs se vzájemně liší systémem klasifikace založeném na informaci o typech a obsahu plniv/vyztužujících materiálů, o uvažovaném způsobu zpracování, o speciálních vlastnostech a vlastnostech využívaných výhradně pro účely označování. Tato část se týká všech UF- a UF/MF-PMCs připravených pro normální užití ve formě prášku, granulí nebo mletého materiálu. Z normy nevyplývá, že stejně označené materiály vykazují vždy stejné

chování. Tato část neposkytuje technické ani zpracovatelské údaje, které mohou být požadovány pro specifikaci materiálu pro určitou aplikaci a/nebo způsob zpracování. Je normalizováno celkem pět bloků dat, které jsou kódovány písmeny. Mezi nimi jsou údaje o typu plniva a výztuže (blok 1), o způsobu zpracování (blok 2), o vlastnostech (blok 3 - kde je písmenem FR kódována odolnost proti hoření a písmenem N kódována vhodnost pro styk s potravinami), jiné informace a konečně další požadavky (blok 4 a 5). ČSN EN ISO 14527-1 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14527-2 (třídící znak 64 2202) Plasty. Močovino-formaldehydové a močovino/melamin-formaldehydové práškové lisovací hmoty (UF- a UF/MF-PMCs). Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Předepisuje metody přípravy zkušebních těles a zkušební metody používané pro stanovení vlastností močovino - formaldehydových a močovino/melamin-formaldehydových práškových lisovacích hmot (UF- a UF/MF-PMCs). Jsou zde uvedeny požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a pro kondicionování hmot jak před lisováním, tak i před zkoušením. Postupy a podmínky přípravy zkušebních těles a postupy hodnocení vlastností materiálů, z nichž jsou připravena zkušební tělesa, jsou uvedeny rovněž v této části. Jsou zde vyjmenovány vlastnosti a zkušební metody vhodné a potřebné pro charakterizaci PMCs. Další zkušební metody, které jsou pro PMCs ve značné míře využívány nebo pro ně mají speciální význam, jsou v této části rovněž popsány. V rozsáhlé tabulce 3 jsou uvedeny reologické a zpracovatelské, mechanické, tepelné, elektrické a jiné vlastnosti. (Mezi vlastnostmi normalizovanými v této tabulce nejsou vlastnosti přímo souvisící s ochranou zdraví.) Kromě toho v stručné tabulce 4 jsou specifikovány další vlastnosti a zkušební podmínky, mezi nimi i obsah extrahovatelného formaldehydu, u něhož je však uvedeno, že se na tyto hmoty nevztahuje (!). ČSN EN ISO 14527-2 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14527-3 (třídící znak 64 2202) Plasty. Močovino-formaldehydové a močovino/melamin-formaldehydové práškové lisovací hmoty (UF- a UF/MF-PMCs). Část 3: Požadavky na vybrané lisovací hmoty. Předepisuje požadavky na fyzikální a chemické vlastnosti močovino - formaldehydových a močovino/melamin-formaldehydových práškových lisovacích hmot (UF- a UF/MF-PMCs) a na zkušební tělesa z nich připravená lisováním nebo vstřikováním. Je omezena na takové práškové lisovací hmoty, jejichž složení a vlastnosti jsou značně odlišné, a dále na ty, které mají technický a/nebo ekonomický význam. Vlastnosti, používané k charakterizování lisovacích hmot, zkušební metody a zkušební podmínky jsou vybrány z údajů uvedených v části 2 této normy. V tabulce 1 jsou uvedeny reologické, mechanické, tepelné, elektrické a jiné vlastnosti. (Mezi normalizovanými nejsou vlastnosti přímo souvisící s ochranou zdraví.) ČSN EN ISO 14527-3 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14528-1 (třídící znak 64 2203) Plasty. Melamin-formaldehydové práškové lisovací hmoty (MF-PMCs). Část 1: Systém označování a podklady pro specifikaci. Představuje systém, který zavádí bloky dat pro označování melaminformaldehydových práškových lisovacích hmot (MF-PMCs). Různé typy MF-PMCs se vzájemně liší systémem klasifikace založeném na informaci o typech a obsahu plniv/vyztužujících materiálů, o uvažovaném způsobu zpracování, o speciálních vlastnostech a vlastnostech využívaných výhradně pro účely označování (charakteristické vlastnosti). Tato první část se netýká všech MF-PMCs připravených pro normální užití ve formě prášku, granulí nebo mletého materiálu. Z této normy nevyplývá, že stejně označené materiály vykazují vždy stejné chování. Tato část

neposkytuje technické ani zpracovatelské údaje, které mohou být požadovány pro specifikaci materiálu pro určitou aplikaci a/nebo způsob zpracování. Pokud jsou tyto dodatečné údaje požadovány, musí být stanoveny podle zkušebních metod předepsaných v části 2 této normy, jsou-li zde k dispozici. Tento systém bloků dat se využije též v případě, kdy je zapotřebí označit charakteristiky, týkající se všeobecných požadavků předepsaných v části 3 této normy. Za pozornost stojí (kapitola 4) bližší specifikace pěti bloků dat, z nichž lze odečíst i některé hygienicky významné údaje. Např. v tabulce 3 jsou vyznačeny (mimo jiné) symbolem N "vhodnost pro styk s potravinami", symbolem FR "odolnost oproti hoření" apod. ČSN EN ISO 14528-1 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 14528-2 (třídící znak 64 2203) Plasty. Melamin-formaldehydové práškové lisovací hmoty (MF-PMCs). Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Předepisuje metody přípravy zkušebních těles a zkušební metody používané pro stanovení vlastností melamin-formaldehydových práškových lisovacích hmot (MF-PMCs). Jsou zde uvedeny požadavky pro manipulaci se zkušebním materiálem a pro kondicionování hmot jak před lisováním, tak i před zkoušením. Postupy a podmínky přípravy zkušebních těles a postupy hodnocení vlastností materiálů, z nichž jsou připravena zkušební tělesa, jsou uvedeny rovněž v této části. Jsou zde vyjmenovány vlastnosti a zkušební metody vhodné a potřebné pro charakterizaci PMCs. Za pozornost v tabulce 4 "Další vlastnosti a zkušební podmínky" stojí požadavek na stanovení extrahovatelného formaldehydu vodou, kyselinou octovou a ethylalkoholem. ČSN EN ISO 14528-2 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 14528-3 (třídící znak 64 2203) Plasty. Melamin-formaldehydové práškové lisovací hmoty (MF-PMCs). Část 3: Požadavky na vybrané lisovací hmoty. Předepisuje požadavky na fyzikální a chemické vlastnosti melamin-formaldehydových práškových lisovacích hmot (MF-PMCs) a na zkušební tělesa z nich připravená lisováním nebo vstříkáním. Je omezena na takové práškové lisovací hmoty, jejichž složení a vlastnosti jsou značně odlišné, a dále na ty, které mají technický a/nebo ekonomický význam. Vlastnosti, používané k charakterizování lisovacích hmot, zkušební metody a zkušební podmínky jsou vybrány z údajů uvedených v části 2 této normy. Lisovací hmoty jsou rozděleny do typů podle svého složení a vlastností. Různé typy jsou označeny pomocí systému označování definovaného v části 1 této normy. Za pozornost v tabulce 1 a 2 "Požadavky na vlastnosti MF-PMCs s plnivem..." stojí požadavek na stanovení extrahovatelného formaldehydu vodou, kyselinou octovou a ethylalkoholem. ČSN EN ISO 14528-3 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 14529-1 (třídící znak 64 2204) Plasty. Melamin/fenolické práškové lisovací hmoty (MP-PMCs). Část 1: Systém označování a podklady pro specifikaci. Představuje systém, který zavádí bloky dat pro označování melamin/fenolických práškových lisovacích hmot (MP-PMCs). Různé typy MP-PMCs se vzájemně liší systémem klasifikace založeném na informaci o typech a obsahu plniv/vyztužujících materiálů, o uvažovaném způsobu zpracování, o speciálních vlastnostech a vlastnostech využívaných výhradně pro účely označování (charakteristické vlastnosti). Tato část se týká všech MP-PMCs připravených pro normální užití ve formě prášku, granulí nebo mletého materiálu. Z této normy nevyplývá, že stejně označené materiály vykazují vždy stejné chování. Tato část neposkytuje technické ani zpracovatelské údaje, které mohou být požadovány pro

specifikaci materiálu pro určitou aplikaci a/nebo způsob zpracování. Pokud jsou tyto dodatečné údaje požadovány, musí být stanoveny podle zkušebních metod předepsaných v části 2 této normy, jsou-li zde k dispozici. Tento systém bloků dat se využije též v případě, kdy je zapotřebí označit charakteristiky, týkající se všeobecných požadavků předepsaných v části 3 této normy. Za pozornost stojí (kapitola 4) bližší specifikace pěti bloků dat, z nichž lze odečíst i některé hygienicky významné údaje. Např. v tabulce 3 jsou vyznačeny (mimo jiné) symbolem N "vhodnost pro styk s potravinami", symbolem FR "odolnost oproti hoření" apod. ČSN EN ISO 14529-1 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 14529-2 (třídící znak 64 2204) Plasty. Melamin/fenolické práškové lisovací hmoty (MP-PMCs). Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Předepisuje metody přípravy zkušebních těles a zkušební metody používané pro stanovení vlastností melamin/fenolických práškových lisovacích hmot (MP-PMCs). Jsou zde uvedeny požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a pro kondicionování hmot jak před lisováním, tak i před zkoušením. Postupy a podmínky přípravy zkušebních těles a postupy hodnocení vlastností materiálů, z nichž jsou připravena zkušební tělesa, jsou uvedeny rovněž v této části. Jsou zde vyjmenovány vlastnosti a zkušební metody vhodné a potřebné pro charakterizaci PMCs. ČSN EN ISO 14529-2 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 14529-3 (třídící znak 64 2204) Plasty. Melamin/fenolické práškové lisovací hmoty (MP-PMCs). Část 3: Požadavky na vybrané lisovací hmoty. Předepisuje požadavky na fyzikální a chemické vlastnosti melamin/fenolických práškových lisovacích hmot (MP-PMCs) a na zkušební tělesa z nich připravená lisováním nebo vstřikováním. Je omezena na takové práškové lisovací hmoty, jejichž složení a vlastnosti jsou značně odlišné, a dále na ty, které mají technický a/nebo ekonomický význam. Vlastnosti, používané k charakterizování lisovacích hmot, zkušební metody a zkušební podmínky jsou vybrány z údajů uvedených v části 2 této normy. Lisovací hmoty jsou rozděleny do typů podle svého složení a vlastností. Různé typy jsou označeny pomocí systému označování definovaného v části 1 této normy. ČSN EN ISO 14529-3 byla vydána v září 2000.

ČSN EN ISO 14530-1 (třídící znak 64 2205) Plasty. Nenasycené polyesterové práškové lisovací hmoty (UP-PMCs). Část 1: Systém označování a podklady pro specifikaci. Představuje systém, který zavádí bloky dat pro označování nenasycených polyesterových práškových lisovacích hmot (UP-PMCs). Různé typy UP-PMCs se vzájemně liší systémem klasifikace založeném na informaci o typech a obsahu plniv/vyztužujících materiálů, o uvažovaném způsobu zpracování, o speciálních vlastnostech a vlastnostech využívaných výhradně pro účely označování. Tato část se týká všech UP-PMCs připravených pro normální užití ve formě prášku, granulí nebo mletého materiálu. Z normy nevyplývá, že stejně označené materiály vykazují vždy stejné chování. Tato část neposkytuje technické ani zpracovatelské údaje, které mohou být považovány pro specifikaci materiálu pro určitou aplikaci a/nebo způsob zpracování. Je normalizováno celkem pět bloků dat, které jsou kódovány písmeny. Mezi nimi jsou údaje o typu plniva a výztuže (blok 1), o způsobu zpracování (blok 2), o vlastnostech (blok 3 - kde je písmenem FR kódována odolnost proti hoření a písmenem N kódována vhodnost pro styk s potravinami), a konečně jiné informace a další požadavky (blok 4 a 5). ČSN EN ISO 14530-1 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14530-2 (třídící znak 64 2205) Plasty. Nenasycené polyesterové práškové lisovací hmoty (UP-PMCs). Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Předepisuje metody přípravy zkušebních těles a zkušební metody používané pro stanovení vlastností nenasycených polyesterových práškových lisovacích hmot (UP-PMCs). Jsou zde uvedeny požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a pro kondicionování hmot jak před lisováním, tak i před zkoušením. Postupy a podmínky přípravy zkušebních těles a postupy hodnocení vlastností materiálů, z nichž jsou připravena zkušební tělesa, jsou uvedeny rovněž v této části. Jsou zde vyjmenovány vlastnosti a zkušební metody vhodné a potřebné pro charakterizaci PMCs. Další zkušební metody, které jsou pro PMCs ve značné míře využívány nebo pro ně mají speciální význam, jsou v této části rovněž popsány. V tabulce 3 jsou uvedeny reologické a zpracovatelské, mechanické a tepelné vlastnosti. (Mezi normalizovanými nejsou vlastnosti přímo souvisící s ochranou zdraví.) ČSN EN ISO 14530-2 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 14530-3 (třídící znak 64 2205) Plasty. Nenasycené polyesterové práškové lisovací hmoty (UP-PMCs). Část 3: Požadavky na vybrané lisovací hmoty. Předepisuje požadavky na fyzikální a chemické vlastnosti nenasycených polyesterových práškových lisovacích hmot (UP-PMCs) a na zkušební tělesa z nich připravená lisováním nebo vstříkáním. Je omezena na takové práškové lisovací hmoty, jejichž složení a vlastnosti jsou značně odlišné, a dále na ty, které mají technický a/nebo ekonomický význam. Vlastnosti, používané k charakterizování lisovacích hmot, zkušební metody a zkušební podmínky jsou vybrány z údajů uvedených v části 2 této normy. V tabulce 1 jsou uvedeny reologické, mechanické, tepelné, elektrické a jiné vlastnosti. (Mezi normalizovanými nejsou vlastnosti přímo souvisící s ochranou zdraví.) ČSN EN ISO 14530-3 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 15252-1 (třídící znak 64 2206) Plasty. Epoxidové práškové lisovací hmoty (EP-PMCs). Část 1: Systém označování a podklady pro specifikaci. Představuje systém, který zavádí bloky dat pro označování epoxidových práškových lisovacích hmot (EP-PMCs). Různé typy EP-PMCs se vzájemně liší systémem klasifikace založeném na informaci o typech a obsahu plniv/vyztužujících materiálů, o uvažovaném způsobu zpracování, o speciálních vlastnostech a vlastnostech využívaných výhradně pro účely označování. Tato část se týká všech EP-PMCs připravených pro normální užití ve formě prášku, granulí nebo mletého materiálu. Z normy nevyplývá, že stejně označené materiály vykazují vždy stejné chování. Tato část neposkytuje technické ani zpracovatelské údaje, které mohou být považovány pro specifikaci materiálu pro určitou aplikaci a/nebo způsob zpracování. Za pozornost stojí bližší specifikace pěti bloků dat (kapitola 4), z nichž lze odečíst i některé hygienicky významné údaje. Konkrétně obsahují údaje o typu plniva a výztuže (blok 1), o způsobu zpracování (blok 2), o vlastnostech (blok 3) jiné informace a další požadavky (blok 4 a 5). Např. v tabulce 3 k bloku 3 je vyznačena (mimo jiné) symbolem (písmenem) N "vhodnost pro styk s potravinami", symbolem (písmenem) FR "odolnost proti hoření" apod. ČSN EN ISO 15252-1 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 15252-2 (třídící znak 64 2206) Plasty. Epoxidové práškové lisovací hmoty (EP-PMCs). Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Předepisuje metody přípravy zkušebních těles a zkušební metody používané pro stanovení vlastností epoxidových práškových lisovacích hmot (EP-PMCs). Jsou zde uvedeny požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a pro kondicionování

hmot jak před lisováním, tak i před zkoušením. Postupy a podmínky přípravy zkušebních těles a postupy hodnocení vlastností materiálů, z nichž jsou připravena zkušební tělesa, jsou uvedeny rovněž v této části. Jsou zde vyjmenovány vlastnosti a zkušební metody vhodné a potřebné pro charakterizaci PMCs. Další zkušební metody, které jsou pro PMCs ve značné míře využívány nebo pro ně mají speciální význam, jsou v této části rovněž popsány. V tabulce 3 jsou uvedeny reologické a zpracovatelské, mechanické a tepelné vlastnosti. (Mezi normalizovanými nejsou vlastnosti přímo souvisící s ochranou zdraví.) V tabulce 4 jsou uvedeny další vlastnosti a zkušební podmínky, mezi nimi i extrahovatelnost formaldehydu vodou, kyselinou octovou a ethylalkoholem. Tato zkouška se na epoxidové pryskyřice pochopitelně nevztahuje. ČSN EN ISO 15252-2 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 15252-3 (třídící znak 64 2206) Plasty. Epoxidové práškové lisovací hmoty (EP-PMCs). Část 3: Požadavky na vybrané lisovací hmoty. Předepisuje požadavky na fyzikální a chemické vlastnosti epoxidových práškových lisovacích hmot (EP-PMCs) a na zkušební tělesa z nich připravená lisováním nebo vstřikováním. Je omezena na takové práškové lisovací hmoty, jejichž složení a vlastnosti jsou značně odlišné, a dále na ty, které mají technický a/nebo ekonomický význam. Vlastnosti, používané k charakterizování lisovacích hmot, zkušební metody a zkušební podmínky jsou vybrány z údajů uvedených v části 2 této normy. V tabulce 1 jsou uvedeny reologické, mechanické, tepelné, elektrické a jiné vlastnosti. (Mezi normalizovanými nejsou vlastnosti přímo souvisící s ochranou zdraví). ČSN EN ISO 15252-3 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 1452 (třídící znak 64 3185) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). *Skládá se z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Trubky, Část 3: Tvarovky, Část 4: Ventily, Část 5: Vhodnost používání systému, Část 6: Doporučení pro instalaci (ENV) a Část 7: Prokazování shody (ENV). Do prosince r. 2000 bylo k dispozici pět částí, a to:*

ČSN EN 1452-1 (třídící znak 64 3185) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). Část 1: Všeobecně. Specifikuje všeobecné požadavky pro potrubní systémy z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) v oblasti rozvodů vody. Ve spojení s částmi 2 až 5 ČSN EN 1452 je použitelná pro PVC-U trubky, tvarovky, ventily a pomocná příslušenství, jejich spoje a pro spoje se součástmi z jiných plastových a neplastových materiálů určených pro následující použití: a) vodovodní potrubí a domovní přípojky uložené v zemi, b) rozvody vody pro nadzemní použití vně i uvnitř budov, pro tlakový rozvod pitné vody a vody pro všeobecné použití při teplotě přibližně 20 C (studená voda). Tato norma je rovněž použitelná pro součásti rozvodů vody až do teploty 45 C včetně. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Materiál, tyto dva články: **4.1 Směs PVC-U** - Materiál, ze kterého se trubky, tvarovky a ventily vyrábí, má být směs neměkčeného polyvinylchloridu. Tato směs se skládá z PVC-U, do kterého se přidávají ty přísady, nutné k usnadnění výroby trubek, tvarovek a ventilů vyhovujících části (částem) 2, 3, 4 a 5 ČSN EN 1452. Žádná z těchto přísad se nesmí používat zvlášť, nebo v takovém množství, které by vytvořilo toxické, organoleptické, nebo mikrobiologické nebezpečí, způsobilo narušení výroby, soudržnosti výrobku, změnu fyzikálních nebo mechanických vlastností jmenovitě dlouhodobé mechanické pevnosti a rázové houževnatosti, jak je specifikováno v příslušných částech ČSN EN 1452. **4.2 Vliv na pitnou vodu** - Žádné plastové a neplastové materiály, které jsou součástí potrubního systému PVC-U, tj.

elastomerní těsnicí kroužky, lepidlo, lubrikanty nesmí ovlivňovat kvalitu pitné vody při stálém nebo přechodném kontaktu s pitnou vodou, která je určena pro lidskou spotřebu. ČSN EN 1452-1 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 1452-2 (třídící znak 64 3185) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). Část 2: Trubky. Specifikuje vlastnosti trubek vyrobených z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) pro potrubní systémy pro rozvod vody. Dále specifikuje zkušební parametry zkušebních metod citovaných v této normě. Ve spojení s částmi 1 až 5 ČSN EN 1452 a ENV 1452-7 (v ČR do srpna 2000 nezavedena) je použitelná pro PVC-U vytlačované trubky bez hrdel a hrdlované (celistvé nebo ne) pro následující použití: a) vodovodní potrubí a domovní přípojky uložené v zemi, b) rozvody vody pro nadzemní použití vně i uvnitř budov, pro tlakový rozvod pitné vody a vody pro všeobecné použití při teplotě přibližně 20 C (studená voda). Tato norma je rovněž použitelná pro trubky pro rozvody vody do teploty 45 C včetně. Norma také zahrnuje rozsah rozměrů trubek a tlakové třídy, a uvádí požadavky týkající se barev. Za pozornost stojí kapitola 10 - Chemické vlastnosti, která (v kostrbatém překladu) obsahuje zhruba tyto údaje: Trubka z PVC-U nesmí obsahovat vinylchlorid monomer (VCM) v množství, převyšujícím 1 ppm při stanovení plynovou chromatografií metodou headspace podle ISO 6401 (v ČR do srpna 2000 nezavedena). Postup odběru vzorku musí vyhovovat ENV 1452-7 (v ČR do srpna 2000 nezavedena). ČSN EN 1452-2 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 64 3212 z 28. 2. 1985.

ČSN EN 1452-3 (třídící znak 64 3185) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). Část 3: Tvarovky. Specifikuje vlastnosti tvarovek vyrobených z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) pro potrubní systémy pro rozvod vody. Norma také specifikuje zkušební parametry pro zkušební metody citované v této normě. Ve spojení s částmi 1, 2 a 5 ČSN EN 1452 a ENV 1452-7 (v ČR do srpna 2000 nezavedena) je použitelná pro PVC-U tvarovky a příslušenství se součástmi z PVC-U a jiných polymerních a nepolymerních materiálů k následujícímu použití: a) vodovodní potrubí a domovní přípojky uložené v zemi, b) rozvody vody pro nadzemní použití vně i uvnitř budov, pro tlakové rozvody pitné vody a vody pro všeobecné použití při teplotě přibližně 20 C (studená voda). Tato norma je rovněž použitelná pro ventily a příslušenství pro rozvody vody do 45 C včetně. Pro teploty v rozmezí 25 C až 45 C platí obrázek A. 1 Přílohy A v ČSN EN 1452-2:1999. Podle způsobu spojování se tato norma používá na následující typy tvarovek: - tvarovky pro lepení, - tvarovky pro spojování elastomerním těsnicím kroužkem. Tuto normu lze použít pro PVC-U přírubové spoje pro odpovídající příruby z různých materiálů. PVC-U tvarovky mohou být vyráběny vstřikováním a/nebo zhotovením z trubek. ČSN EN 1452-3 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 64 3221 z 24. 2. 1984.

ČSN EN 1452-4 (třídící znak 64 3185) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). Část 4: Ventily a příslušenství. Specifikuje vlastnosti ventilů a pomocného příslušenství vyrobeného z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) pro potrubní systémy pro rozvod vody. Norma také specifikuje zkušební parametry pro zkušební metody citované v této normě. Ve spojení s částmi 1, 2, 3 a 5 (ČSN) EN 1452 a ENV 1452-7 (v ČR do srpna 2000 nezavedena) je použitelná pro PVC-U ventily a pomocné příslušenství se součástmi z PVC-U a jiných polymerních a nepolymerních materiálů k následujícímu použití: a) vodovodní potrubí a domovní přípojky uložené v zemi, b) rozvody vody pro nadzemní použití vně i uvnitř budov, pro tlakové rozvody pitné vody a vody pro

všeobecné použití při teplotě přibližně 20 °C (studená voda). Tato norma je rovněž použitelná pro ventily a příslušenství pro rozvody vody do 45 °C včetně. Pro teploty v rozmezí 25 °C až 45 °C platí obrázek A. 1 Přílohy A v ČSN EN 1452-2:1999. Tato norma se používá pro přírubová sedla a ventily následujících typů: - ventily pro lepení, - ventily pro spoje s elastomerním těsnicím kroužkem, - ventily pro přírubové spoje. ČSN EN 1452-4 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 1452-5 (třídící znak 64 3185) Plastové potrubní systémy pro rozvod vody. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). Část 5: Vhodnost použití systému. Specifikuje vlastnosti pro vhodnost použití potrubních systémů z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) pro rozvod vody. Norma také specifikuje zkušební parametry pro zkušební metody citované v této normě. Ve spojení s částmi 1 až 4 ČSN EN 1452, ENV 1452-6 a ENV 1452-7 (v ČR do srpna 2000 obě normy nezavedeny) je použitelná pro PVC-U spoje a příslušenství se součástmi z PVC-U a jiných polymerních a nepolymerních materiálů k následujícímu použití: a) vodovodní potrubí a domovní přípojky uložené v zemi, b) rozvody vody pro nadzemní použití vně i uvnitř budov, pro tlakové rozvody pitné vody a vody pro všeobecné použití při teplotě přibližně 20 °C (studená voda). Tato norma je rovněž použitelná pro ventily a příslušenství pro rozvody vody do 45 °C včetně. Pro teploty v rozmezí 25 °C až 45 °C platí obrázek A. 1 Přílohy A ČSN EN 1452-2:1999. ČSN EN 1452-5 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 1453-1 (třídící znak 64 3191) Plastové potrubní odpadní systémy se strukturovanou stěnou (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systém. Vydána v prosinci 2000.

ČSN EN ISO 1798 (třídící znak 64 5431) Měkké lehčené polymerní materiály. Stanovení pevnosti v tahu a tažnosti. Specifikuje metodu stanovení pevnosti a deformačních vlastností měkkých lehčených materiálů. Zkušební tělesa jsou namáhána tahem konstantní rychlostí až do jejich přetržení. Za pozornost stojí - před kapitolou Předmět normy uvedené - toto **VAROVÁNÍ** - **Osoby používající tuto mezinárodní normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika, spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil tak splnění národních regulačních předpisů.** ČSN EN ISO 1798 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 64 5431 z 24. 10. 1974.

Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 525 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali jednu, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 16 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 17 norem.

ČSN EN ISO 3735 (třídící znak 65 6184) Ropa a topné oleje. Stanovení úsad. Extrakční metoda. Specifikuje metodu stanovení úsad v ropě a topných olejích extrakcí toluenem. Shodnost platí pro rozsah úsad od 0,01 % (m/m) do 0,40 % (m/m),

třebaže mohou být stanovena i vyšší množství. Za pozornost stojí před textem normy uvedená tato **VÝSTRAHA: Při práci s touto mezinárodní normou může docházet k používání nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN ISO 3735 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN EN ISO 3735 z listopadu 1999.

ČSN EN 12594 (třídící znak 65 7005) Asfalty a asfaltová pojiva. Příprava analytických vzorků. Určuje způsob přípravy vzorků asfaltových pojiv pro zkoušení jejich vlastností. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 12594 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 1425 (třídící znak 65 7020) Asfalty a asfaltová pojiva. Posouzení zjevných vlastností. Specifikuje metodu na stanovení zjevných vlastností asfaltu a asfaltových pojiv při laboratorní teplotě, dříve než se započne se zkoušením jiných vlastností. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** Kromě toho je v čl. 6.4 u zkoušení vlastností (zápach) tato **VÝSTRAHA: I když není pravděpodobné, že by občasné přičichnutí k asfaltu bylo škodlivé, neměla by časté zkoušení neznámých látek (které mohou obsahovat dehet nebo škodlivá rozpouštědla) opakovaně provádět jedna osoba.** *Poznámka recenzenta: Toto preventivní opatření vysoce vybočuje z obvyklých varování: Recenzent se domnívá, že varuje před něčím, co v žádném případě nemůže představovat riziko.* ČSN EN 1425 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 1428 (třídící znak 65 7040) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení obsahu vody v asfaltových emulzích, Metoda azeotropní destilace. Specifikuje metodu na stanovení obsahu vody v asfaltových emulzních destilacích. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 1428 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 1429 (třídící znak 65 7041) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení zbytku na sítu asfaltových emulzí a stanovení skladovací stability. Specifikuje metodu využívající prosévání ke stanovení množství hrubých částic pojiva přítomných v

asfaltových emulzích a na stanovení skladovací stability. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 1429 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 1430 (třídící znak 65 7042) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení polarit y asfaltových částic. Specifikuje metodu na stanovení polarit y částic v asfaltových emulzích. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 1430 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 1431 (třídící znak 65 7048) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení znovuzískaného pojiva a olejového destilátu z asfaltových emulzí destilací. Specifikuje kvantitativní stanovení znovuzískaného pojiva a olejového destilátu v asfaltových emulzích složených hlavně z polotuhé nebo kapalné asfaltové báze, vody a emulgátorů. Zkušební metodu lze použít na kvantitativní stanovení znovuzískaného pojiva a olejového destilátu v asfaltových emulzích pro zjištění vhodnosti emulze, provozní vyhodnocení, řízení a výzkum. Tuto metodu lze také použít k získání destilačního zbytku a olejového destilátu pro další zkoušku. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 1431 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 1427 (třídící znak 65 7060) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení bodu měknutí. Metoda kroužek a kulička. Specifikuje metodu na stanovení bodu měknutí asfaltu a asfaltových polí v rozmezí od 30 C do 150 C. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** Navíc je v čl. 5.2.2, který specifikuje jedno z činidel (glycerin), tato **VÝSTRAHA**: **Glycerin má bod vzplanutí 160 C, měřeno podle EN ISO 22592.** (V ČR do listopadu 2000 nezavedena.) ČSN EN 1427 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 65 7060 z 15. 2. 1988.

ČSN EN 1426 (třídící znak 65 7062) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení penetrace jehlou. Specifikuje metodu na stanovení konsistence asfaltů a asfaltových pojiv. Tento postup je popsán pro penetraci do 500 x 0,1 mm. Pro penetrace předpokládané nad touto hodnotou jsou nezbytné jiné zkušební podmínky. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 1426 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 65 7062 z 12. 9. 1984.

ČSN EN 12593 (třídící znak 65 7063) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení bodu lámavosti podle Fraasse. Specifikuje metodu stanovení bodu lámavosti podle Fraasse, která poskytuje míru křehkosti asfaltů a asfaltových pojiv při nízké teplotě. Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 12593 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 65 7063 z 27. 3. 1987.

ČSN EN 12606-1 (třídící znak 65 7069) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení obsahu parafínu. Část 1: Destilační metoda. Určuje postup stanovení obsahu parafínu v asfaltu a asfaltovém pojivu metodou DIN. (Podstata metody: Parafín obsažený v asfaltu se stanovuje v destilátu, který se získá předepsaným destilačním postupem.) Za pozornost stojí v předmětu normy tato **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 12606-1 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 65 7069 z 1. 8. 1973.

ČSN EN 12607-1 (třídící znak 65 7070) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení odolnosti proti stárnutí vlivem tepla a vzduchu. Část 1: Metoda RTFOT. Určuje postup měření kombinovaných účinků tepla a vzduchu na tenkou vrstvu asfaltu nebo asfaltového pojiva simulující stárnutí, kterému je pojivo podrobeno při obalování v obalovně asfaltových směsí. Za pozornost stojí na konci kapitoly 1 tato: **VÝSTRAHA** - **Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 12607-1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12595 (třídící znak 65 7075) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení kinematické viskozity. Určuje metodu pro stanovení kinematické viskozity asfaltových pojiv při 60 C a 135 C v rozsahu od 6 mm²/s do 300 000 mm²/s. Pokud je známa nebo může být stanovena hustota zkoušeného materiálu, mohou být výsledky této metody použity pro výpočet dynamické viskozity. Za pozornost stojí - na konci kapitoly 1 uvedená - tato **VÝSTRAHA: Při použití této normy se může pracovat s nebezpečnými látkami, postupy a zařízením. Není smyslem této normy zabývat se všemi problémy bezpečnosti, které jsou spojeny s jejím využíváním. Uživatel této normy zodpovídá za to, že před jejím použitím zajistí odpovídající bezpečnost a hygienu práce a určí uplatnění zákonných omezení.** ČSN EN 12595 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 12596 (třídící znak 65 7076) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení dynamické viskozity vakuovou kapilárou. Předepisuje metodu pro stanovení dynamické viskozity asfaltových pojiv vakuovými kapilárními viskozimetry při 60 C v rozsahu od 0,0036 Pa.s až nad 580 000 Pa.s. Za pozornost stojí - na konci kapitoly 1 uvedená - tato **VÝSTRAHA: Při použití této normy se může pracovat s nebezpečnými látkami, postupy a zařízením. Není smyslem této normy zabývat se všemi problémy bezpečnosti, které jsou spojeny s jejím využíváním. Uživatel této normy zodpovídá za to, že před jejím použitím zajistí odpovídající bezpečnost a hygienu práce a určí uplatnění zákonných omezení.** ČSN EN 12596 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12592 (třídící znak 65 7080) Asfalty a asfaltová pojiva. Stanovení rozpustnosti. Specifikuje metodu na stanovení rozpustnosti asfaltových pojiv, s malým množstvím minerálních příměsí nebo bez nich, kromě asfaltových pojiv získaných z asfaltových směsí, v určitých rozpouštědlech. Pro rozhodčí zkoušky se používá toluen. **VÝSTRAHA - Použití této normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 12592 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 65 7080 z 21. 7. 1980.

ČSN EN 12591 (třídící znak 65 7201) Asfalty a asfaltová pojiva. Specifikace pro silniční asfalty. Specifikuje vlastnosti a zkušební metody pro silniční asfalty, které jsou vhodné pro použití v silničním stavitelství a údržbě a které jsou získány rafinérskými procesy z ropy. Silniční asfalty jsou touto normou rozděleny do tří skupin: a) asfalty definované hodnotou penetrace při 25 C od 20 mm x 0,1 mm do 330 mm x 0,1 mm, blíže specifikované penetrací při 25 C a bodem měknutí (tabulka 1). B) asfalty definované hodnotou penetrace při 25 C od 250 mm x 0,1 mm do 900 mm x 0,1 mm, blíže specifikované penetrací při 15 C a dynamickou viskozitou při 60 C (tabulka 2). c) Asfalty definované a specifikované kinematickou viskozitou při 60 C pro měkké asfalty (tabulka 3). Ve zmíněných tabulkách se - jako jedna z konstant (vlastností) normalizovaných asfaltů stanovuje i bod vzplanutí. ČSN EN

12591 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 65 7200 z 22. 4. 1982, ČSN 65 7201 z 24. 1. 1968 a ČSN 65 7206 z 15. 1. 1975.

Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 360 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme neexcerpovali žádnou, v druhém pololetí r. 2000 pak 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 byly tedy v této třídě nově vydány (resp. jen novelizovány) 4 normy.

ČSN EN 12704 (třídící znak 66 8563) Lepidla na papír, obalové materiály a hygienické výrobky. Stanovení pěnivosti vodných lepidel. Předepisuje zkušební metodu na stanovení pěnivosti nebo vmíchání vzduchových bublin způsobených rychlým mícháním vodných lepidel. Přestože zřejmě nejde o metodu, při jejímž provádění by bylo zvýšené riziko poškození zdraví, stojí za pozornost **kapitola 5 - Bezpečnost**, kde se uvádí: "Osoby používající tuto normu musí být dobře obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele učinit opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zajistit jejich soulad s evropskými nebo národními omezujícími předpisy." ČSN EN 12704 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 12702 (třídící znak 66 8564) Lepidla na papír, obalové materiály a hygienické výrobky. Stanovení odolnosti potenciálně lepivých vrstev proti zablokování. Předepisuje metodu stanovení odolnosti potenciálně lepivých ploch termoplastických nebo hygroskopických vrstev nebo nátěrů proti zablokování. Za pozornost stojí **kapitola 5 - Bezpečnost**, kde se uvádí: Osoby používající tuto normu musí být dobře obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele učinit opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zajistit jejich soulad s evropskými nebo národními předpisy. ČSN EN 12702 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12706 (třídící znak 66 8631) Lepidla. Zkušební metody pro hydraulicky tuhnoucí podlahové stěrkové hmoty. Stanovení charakteristik rozlití. Vydána v září 2000.

ČSN EN 12705 (třídící znak 66 8656) Lepidla na usně a obuvnické materiály. Stanovení změny barevného odstínu bílých nebo světle zbarvených povrchů způsobené migrací. Předepisuje metodu stanovení změny barevného odstínu bílých nebo světle zbarvených povrchů usní způsobené migrací lepidel a/nebo jejich základních složek z rubové strany k jejich lícovému povrchu. Přestože zřejmě nejde o metodu, při jejímž provádění by bylo zvýšené riziko poškození zdraví, stojí za pozornost **kapitola 5 - Bezpečnost**, kde se uvádí: "Osoby používající tuto normu musí být dobře obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele učinit opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zajistit jejich soulad s evropskými nebo národními omezujícími předpisy." ČSN EN 12705 byla vydána v srpnu 2000.

Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 185 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 6, v druhém pololetí r. 2000 pak další 2 dále zaznamenané normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 8 norem.

ČSN EN ISO 1518 (třídící znak 67 3109) Nátěrové hmoty. Zkouška vrypem.
Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN ISO 3248 (třídící znak 67 3110) Nátěrové hmoty. Stanovení tepelného účinku. Vydána v listopadu 2000.

Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 108 norem. V prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 130 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 5, v druhém pololetí r. 2000 pak další 2 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 7 norem.

ČSN EN 12012-1 (třídící znak 69 1602) Stroje na zpracování pryže a plastů. Rozměňovací stroje. Část 1: Bezpečnostní požadavky na nožové granulátory. Stanovuje základní bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení nožových granulátorů používaných k rozměňování předmětů a materiálů z plastů a pryže na granule. Tento stroj začíná vnější hranou plnicího otvoru nebo plnicího zařízení, je-li to nedílná část stroje, a končí vypouštěcím místem. Předmětem této normy jsou pouze významná nebezpečí uvedená v kapitole 4 a popsána v kapitole 5. Nebezpečí způsobená hlukem jsou blíže definována v čl. 4.2. Hlavní zdroje hluku jsou pak uvedeny v čl. 5.2.2. Norma nezahrnuje nebezpečí způsobená zpracováním škodlivých materiálů. Norma platí pro stroje vyrobené po dni jejího schválení. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici pro strojní zařízení 98/37/EHS a Směrnici o nízkém napětí 73/23/EHS.**
Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice. ČSN EN 12012-1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12409 (třídící znak 69 1701) Stroje na zpracování pryže a plastů. Tepelné tvářecí stroje. Bezpečnostní požadavky. Stanovuje základní bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení všech typů tepelných tvářecích strojů zpracovávajících nepřetržitý pás fólie a jednotlivé listy fólie. Hlavní nebezpečí jsou uvedena v kapitole 4 a zvláštní bezpečnostní požadavky v kapitole 5. Tepelný tvářecí stroj se může skládat z jedné nebo více propojených jednotek. Norma se týká těchto jednotek: - odvíjecí jednotka pásu fólie, - podávací jednotka jednotlivých listů fólie, -

vstup materiálu, - dopravní zařízení, - ohřívací jednotka, - předeřívací jednotka, - ohřívací jednotka pro ohřev okrajů pásů nebo listů fólie, - tvářecí stanice, - dokončovací stanice, - stohovací stanice, - vykládací stanice, - navíjecí jednotka zbytkového pásu fólie, - řezací jednotka. Za pozornost stojí článek **5.1.8 Hluk**, kde se uvádí: Stroj musí být konstruován a vyroben podle čl. 1.5.8 ČSN EN 292-2:1991/A1:1995. Zvláštní pozornost musí být věnována: - pohonným motorům, - převodovým ústrojím, - pneumatickým zařízením, - zařízením pracujícím s vakuem, - ventilátorům, - hydraulickým zařízením, - regulačním ventilům, - potrubí, - děrování fólie unášecím řetězem. Intenzivní hluk je vydáván zejména: - tvářecími stanicemi, - dokončovacími stanicemi. Pro snížení hluku mohou být použita následující opatření: - nízkohlučná konstrukce, - zakrytování, - tlumiče, - čerpadla se zvukovou izolací, - izolační materiál, - instalace bez vibrací, - prvky snižující nebo izolující zvuk. Za pozornost - konečně - stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici pro strojní zařízení 98/37/EHS a Směrnici o nízkém napětí 73/23/EHS. Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice. ČSN EN 12409 byla vydána v prosinci 2000.**

Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 259 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali jednu, v druhém pololetí r. 2000 pak další 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 5 norem.

ČSN EN 1063 (třídící znak 70 0594) Sklo ve stavebnictví. Bezpečnostní zasklení. Zkoušení a klasifikace odolnosti proti střelám. Specifikuje požadavky na provedení a zkušební metodu pro klasifikaci skla odolného proti střelám (sestavujícího z jedné nebo více vrstev skla) a kombinace sklo/plast. ČSN EN 1063 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 356 (třídící znak 70 0595) Sklo ve stavebnictví. Bezpečnostní zasklení. Zkoušení a klasifikace odolnosti proti ručně vedenému útoku. Stanovuje požadavky a zkušební metody pro bezpečnostní zasklení, určená k tomu, aby po krátké časové období odolala působení vnější síly, což spočívá ve zpoždění vniknutí předmětů a/nebo osob do chráněného prostoru. Klasifikuje výrobky pro bezpečnostní zasklení do kategorií odolnosti proti působení síly. (Norma rozlišuje celkem 8 kategorií odolnosti: P1A až P5A a P6B až P8B s tím, že kategorie P8B představuje nejvyšší stupeň ochrany.) Kategorie odolnosti podle této evropské normy nejsou určeny pro speciální aplikace. Výběr kategorií by měl být uživatelem učiněn pro každý individuální případ, a pokud je třeba, po konzultaci s odborníkem. Tato evropská norma se zabývá pouze mechanickou odolností proti útoku. Pro jiné vlastnosti, které mohou být také významné, budou připraveny samostatné normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která obsahuje příklady použití výrobků jednotlivých kategorií odolnosti. ČSN EN 356 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 1863-1 (třídící znak 70 1042) Sklo ve stavebnictví. Tepelně zpevněné sodnovápenatokřemičité sklo. Část 1: Definice a popis. Vydána v září 2000.

ČSN ISO 4798 (třídící znak 70 4081) Laboratorní sklo. Filtrační nálevky. Stanovuje požadavky a rozměry pro skleněné filtrační nálevky určené pro všeobecné laboratorní použití. Tyto nálevky jsou vhodné pro použití s ostatním běžným laboratorním sklem, jako jsou varné baňky a odměrné baňky. ČSN ISO 4798 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 70 4081 a ČSN 70 4082, obě z května 1996.

Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení

V této velmi malé třídě (k 1. lednu 2000 pouze 7 položek), zahrnující skutečně jen materiálové listy skel (optických skel), laboratorních a technických skel se jen velmi málokdy vyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 685 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 21, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 30 dále recenzovaných (resp. většinou jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 51 norem.

ČSN EN 933-4 (třídící znak 72 1193) Zkoušení geometrických vlastností kameniva. Část 4: Stanovení tvaru zrn. Tvarový index. Vydána v červenci 2000.

ČSN EN 1097-4 (třídící znak 72 1194) Zkoušení mechanických a fyzikálních vlastností kameniva. Část 4: Stanovení mezerovitosti suchého zhutněného fileru. Vydána v červenci 2000.

ČSN EN 1097-8 Zkoušení (třídící znak 72 1194) mechanických a fyzikálních vlastností kameniva. Část 8: Stanovení hodnoty ohladitelnosti. Vydána v listopadu 2000.

ČSN 72 2071 Popílek pro stavební účely. Společná ustanovení, požadavky a metody zkoušení. Různé druhy uhlí, typy kotlů a používané druhy sorbentů, produkují různou jakost popílku. Předmětem této normy jsou společná ustanovení pro používání popílku pro různé stavební účely. Norma uvádí postupy pro stanovení chemických, fyzikálně-chemických a fyzikálních vlastností a postupy kontroly a požadavky na jakost popílku z hlediska technických požadavků a ekologické vhodnosti pro daný účel použití. Popílky se mohou před použitím upravovat tříděním, mletím a výběrem k zvýšení jemnosti a zlepšení vlastností. Norma určuje vlastnosti popílků potřebné k hodnocení různých stavebních účelů a předepisuje jednotlivé metody zkoušení těchto vlastností. Za pozornost stojí v kapitole 12 - Ekologická vhodnost, tyto (vybrané) články: **12.1 - Všeobecně** - Zkoušky ekologické vhodnosti komplexně prokazují předpoklad zdravotní nezávadnosti reálného stavebního výrobku či hmoty na bázi popílků. Obsahují čtyři základní zkoušky: a) stanovení ekotoxicity, b) stanovení vyluhovatelnosti škodlivých složek, c) stanovení škodlivých složek v

sušiny, d) stanovení hmotnostní aktivity radionuklidů. **12.3.3 - Postup zkoušky** - Postup zkoušek ekotoxicity se provádí následujícím způsobem: a) *Zkouška na akvariálních rybkách*: Zkouška se provádí na akvariální rybě živorodce duhové (*Poecilia reticulata*) podle ČSN EN ISO 7346-2. Perioda výměny roztoků je 48 hodin s expoziční dobou 96 hodin. b) *Zkouška na perloočkách (dafniích)*: Zkouška se provádí podle ČSN EN ISO 6341 s expoziční dobou 48 hodin. c) *Zkouška na sladkovodních řasách*: Zkouška se provádí podle ČSN EN 28692 s expoziční dobou 72 hodin. d) *Zkouška na semenech vyšších rostlin*. **12.4.4.1 - Metoda absolutní** - Při zkouškách vyluhovatelnosti se sledují a hodnotí tyto složky: pH, vodivost, obsah vylouženého Al, As, Ag, Ba, Be, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Ni, Pb, Se, Sn, V, Zn, Tl. ČSN 72 2071 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2060 z 16. 11. 1985 a ČSN 72 2061 z 16. 11. 1985.

ČSN 72 2072 Popílek pro stavební účely. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: *Popílek jako aktivní složka maltovin*, Část 2: *Popílek jako příměs při výrobě malt*, Část 3: *Popílek pro výrobu popílkových směsí*, Část 4: *Popílek pro výrobu cihlářských pálených výrobků*, Část 5: *Popílek pro výrobu pórobetonu*, Část 6: *Popílek pro výrobu umělého kameniva spékáním*, Část 7: *Popílek pro stavbu pozemních komunikací*, Část 8: *Popílek pro výrobu umělého kameniva za studena a urychleně vytvrzovaného*, Část 9: *Popílek pro výrobu minerálních vláken*, Část 10: *Popílek pro asfaltové výrobky* a Část 11: *Popílek pro ostatní využití*. Ve všech částech je identický text kapitoly 6 - *Ekologická vhodnost*, kde je mj. uvedeno: *Ekologická vhodnost je hodnocena stanovením ekotoxicity, stanovením škodlivých látek ve výluhu a stanovením hmotnostní aktivity radionuklidů. Stanovení ekotoxicity a stanovení škodlivých látek ve výluhu se provádí a vyhodnocuje podle postupů uvedených v čl. 12.3 a 12.4 ČSN 72 2071:2000, které rovněž uvádí jakostní požadavky.*

ČSN 72 2072-1 Popílek pro stavební účely. Část 1: Popílek jako aktivní složka maltovin. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu maltovin. Popílků pro výrobu cementu pro obecné použití CEM a cementu pro zdění MC musí splňovat požadavky uvedené v ČSN P ENV 197-1. ČSN 72 2072-1 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2062 z 16. 11. 1985.

ČSN 72 2072-2 Popílek pro stavební účely. Část 2: Popílek jako příměs při výrobě malt. Stanovuje technické požadavky na popílek jako příměs pro výrobu malt. ČSN 72 2072-2 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2063 z 16. 11. 1985.

ČSN 72 2072-3 Popílek pro stavební účely. Část 3: Popílek pro výrobu popílkových směsí. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu popílkových směsí. ČSN 72 2072-3 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2065 z 16. 11. 1985.

ČSN 72 2072-4 Popílek pro stavební účely. Část 4: Popílek pro výrobu cihlářských pálených výrobků. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu cihlářských pálených výrobků. ČSN 72 2072-4 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2066 z 16. 11. 1985.

ČSN 72 2072-5 Popílek pro stavební účely. Část 5: Popílek pro výrobu pórobetonu. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu pórobetonu. ČSN 72 2072-5 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2067 z 16. 11. 1985.

ČSN 72 2072-6 Popílek pro stavební účely. Část 6: Popílek pro výrobu umělého kameniva spékáním. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu umělého kameniva vyráběného spékáním. ČSN 72 2072-6 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN 72 2072-7 Popílek pro stavební účely. Část 7: Popílek pro stavbu pozemních komunikací. Stanovuje technické požadavky na popílek pro přípravu stabilizovaných popílků a popílkových suspenzí jako stavebních polotovarů pro stavbu pozemních komunikací. Ustanovení této normy jsou obecně použitelná pro přípravu stabilizovaných popílků a výrobu popílkových suspenzí používaných při provádění zemních prací, převážně v inženýrských sítích. ČSN 72 2072-7 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2070 z 2. 4. 1976.

ČSN 72 2072-8 Popílek pro stavební účely. Část 8: Popílek pro výrobu umělého kameniva za studena a urychleně vytvrzovaného. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu umělého kameniva za studena a pro výrobu umělého urychleně vytvrzovaného kameniva. ČSN 72 2072-8 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 72 2068 z 16. 11. 1985.

ČSN 72 2072-9 Popílek pro stavební účely. Část 9: Popílek pro výrobu minerálních vláken. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu minerálních vláken. ČSN 72 2072-9 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN 72 2072-10 Popílek pro stavební účely. Část 10: Popílek pro asfaltové výrobky. Stanovuje technické požadavky na popílek pro výrobu asfaltových výrobků. ČSN 72 2072-10 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN 72 2072-11 Popílek pro stavební účely. Část 11: Popílek pro ostatní využití. Stanovuje využití popílku pro výrobu rekultivačních stabilizovaných nebo solidifikovaných hmot. ČSN 72 2072-11 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 1015-12 (třídící znak 72 2400) Zkušební metody malt pro zdivo. Část 12: Stanovení přídržnosti zatvrdlých malt pro vnitřní a vnější omítky k podkladu. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 35 (třídící znak 72 4846) Bidety stojící na podlaze, s horním přívodem vody. Připojovací rozměry. Vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 35 z prosince 1993.

ČSN EN 1107-1 (třídící znak 72 7631) Hydroizolační pásy a fólie. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení rozměrové stálosti. Vydána v září 2000.

ČSN EN 1108 (třídící znak 72 7632) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení tvarové stálosti při cyklických změnách teploty. Vydána v září 2000.

ČSN EN 1109 (třídící znak 72 7633) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení ohebnosti za nízkých teplot. Vydána v září 2000.

ČSN EN 1110 (třídící znak 72 7634) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení odolnosti proti stékání při zvýšené teplotě. Vydána v září 2000.

ČSN EN 12039 (třídící znak 72 7635) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení přilnavosti posypu. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 12310-1 (třídící znak 72 7636) Hydroizolační pásy a fólie. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení odolnosti proti protrhávání (dřík hřebíku). Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 12311-1 (třídící znak 72 7637) Hydroizolační pásy a fólie. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení tahových vlastností. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 12316-1 (třídící znak 72 7638) Hydroizolační pásy a fólie. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení odolnosti proti odlupování ve spojích. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 12317-1 (třídící znak 72 7639) Hydroizolační pásy a fólie. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Stanovení smykové odolnosti ve spojích. Vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 1848-1 (třídící znak 72 7640) Hydroizolační pásy a fólie. Stanovení délky, šířky a přímosti. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 1849-1 (třídící znak 72 7641) Hydroizolační pásy a fólie. Stanovení tloušťky a plošné hmotnosti. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 1850-1 (třídící znak 72 7642) Hydroizolační pásy a fólie. Stanovení zjevných vad. Část 1: Asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Vydána v listopadu 2000.

Třída 73 - Navrhování a provádění staveb

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 537 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 42, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 34 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 76 norem.

a) České technické normy přebírající Evropské normy 1991 až 1999

ČSN P ENV 1991 až 1999 Navrhování konstrukcí. *Opakovaně jsme recenzovali postupně v CEN vydávané návrhy norem na navrhování betonových, ocelových, ocelobetonových a dalších konstrukcí. Mají společné to, že jde o návrhy Evropských norem (tedy ENV), které jsou také převáděny jako návrhy ČSN (tedy ČSN P) s tím, že současně - vedle nich - platí i starší technické normy (pokud byly pro normalizovaný předmět vydány). K zahájení práce na zpracování soustavy harmonizovaných technických pravidel pro navrhování pozemních a inženýrských objektů dala podnět Komise Evropského společenství (CEC). Tato technická pravidla mají zpočátku sloužit jako předpisy souběžně platné s různými předpisy v členských státech EU a později by měly takové předpisy nahradit. Pravidla jsou známa jako "eurokódy". V ČR platí, že údaje v technických normách, platných v ČR, jsou nadřazeny odpovídajícím údajům ENV. Tyto sady norem mají pak zpravidla v ČR následující úvod: "Tato předběžná evropská norma spolu s Národním aplikačním dokumentem (NAD) je určena pro ověření při praktickém užívání po dobu tří let. Cílem ověření je získání poznatků, které budou využity k modifikaci ENV tak, aby mohla být schválena jako EN. Případné připomínky a návrhy k oběma dokumentům se zasílají Českému normalizačnímu institutu." A dále: "Účelem Národního aplikačního dokumentu (NAD), který se použije spolu s ENV pro návrh konstrukcí stavěných v České republice, je dodat chybějící informace, vztahující se k normalizovanému problému." Konečně je třeba poznamenat, že dále anotované normy této sady mají zpravidla velký rozsah, většinou mezi 50 - 200 stranami. O některých částech jsme podali zprávu v předchozích přehledech. (Příloha k AHEM č. 2/1997, č. 8/1998 a v AHEM č. 1/1999, 7/1999, 4/2000 a 7/2000.) V posledních měsících byly vydány tyto další části, které - výjimečně - řadíme podle čísel ENV, nikoliv podle třídicích znaků:*

ČSN P ENV 1998-1-4 (třídící znak 73 0036) Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení. Část 1-4: Obecné zásady. Zesilování a opravy budov. Tato předběžná norma se zabývá opravami a zesilováním budov, popřípadě i význačných historických staveb při použití obvyklých konstrukčních materiálech (beton, ocel, zdivo a dřevo). Ustanovení této předběžné normy jsou použitelná pro všechny kategorie pozemních staveb, ale pro opravy a zesilování význačných a historických budov jsou nezbytná další ustanovení (a někdy rovněž alternativní uspořádání). Konstrukční řešení, metody a postupy, obdobně jako rozšíření jejich použití musí být v souladu s hodnotou význačné nebo historické stavby. Informativní příloha F pojednává zejména o doplňujících hlediscích pro význačné stavby a historické budovy. Poměrně rozsáhlá norma, cca 69 stran. ČSN P ENV 1998-1-4 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN P ENV 1997-3 (třídící znak 73 1000) (třídící znak Navrhování geotechnických konstrukcí. Část 3: Navrhování na základě terénních zkoušek. Používá se při navrhování geotechnických konstrukcí pozemních a inženýrských staveb. Je rozdělen do několika samostatných částí. Týká se požadavků na pevnost, stabilitu, použitelnost a životnost konstrukcí. Ostatní požadavky, týkající se např. tepelné nebo zvukové izolace se neuvažují. Rozsáhlá norma, cca 132 stran. ČSN P ENV 1997-3 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN P ENV 1996-2 (třídící znak 73 1101) Navrhování zděných konstrukcí. Část 2: Volba materiálů, konstruování a provádění zděných konstrukcí. Stanovuje nezbytné zásady a aplikační pravidla pro zděné konstrukce, aby při jejich návrhu a provádění byly co nejlépe splněny návrhové předpoklady uvedené v ostatních Částech Eurokódu 6. Zahrnuje tyto součásti, členěné podle obvyklých hledisek navrhování a provádění: volbu materiálů, způsoby kombinace materiálů ve zdivu a způsoby zabudování dalších materiálů potřebných pro splnění funkčních požadavků, činitele ovlivňující užité vlastnosti a trvanlivosti zdiva, odolnost budov proti pronikání vlhkosti, skladování, přípravu a použití materiálů na staveništi, provádění stěn, jejich vzájemné spojování a spojování stěn s ostatními prvky konstrukce, ochranu zdiva během provádění. ČSN P ENV 1996-2 byla vydána v červenci 2000.

ČSN P ENV 1993-1-7 (třídící znak 73 1401) Navrhování ocelových konstrukcí. Část 1-7: Obecná pravidla. Doplnující pravidla pro příčně zatížené rovinné prvky deskostěnových konstrukcí. Poskytuje zásady a aplikační pravidla pro návrh nevyztužených a vyztužených příčně zatížených desek. Jakékoli úvahy o zatížení, jako: - definice zatížení, - kombinace zatížení, - dílčí součinitele spolehlivosti zatížení, se berou podle ENV 1991, pokud jde o obecná pravidla, a podle příslušných částí ENV 1993, pokud jde o speciální aplikační pravidla. Tato část se zabývá požadavky na vhodný návrh z hlediska mezního stavu únosnosti při uvážení následujících způsobů selhání: - mezní stav plasticity, - opakované zplastizování, - boulení, - únava. Tato část se nezabývá celkovou rovnováhou konstrukce. Poměrně rozsáhlá norma, cca 89 stran. ČSN P ENV 1993-1-7 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN P ENV 1993-5 (třídící znak 73 1451) Navrhování ocelových konstrukcí. Část 5: Ocelové piloty a štětové stěny. Obsahuje zásady a aplikační pravidla pro navrhování pilot a štětovnic, vyrobených z oceli. Obsahuje rovněž příklady konstrukčního řešení základů a konstrukcí stěn. Oblast použití zahrnuje: ocelové pilotové základy inženýrských staveb na zemi a nad vodou, dále dočasné nebo trvalé konstrukce potřebné pro provádění ocelových pilot a štětových stěn, konečně dočasné nebo trvalé opěrné konstrukce vytvořené z ocelových štětovnic, včetně všech druhů kombinovaných stěn. Oblast použití nezahrnuje: jednak plošiny pro těžbu z moře, jednak plovoucí plošiny. Tato pátá část také obsahuje aplikační pravidla pro ocelové piloty vyplněné betonem. Rozsáhlá norma, cca 117 stran. ČSN P ENV 1993-5 byla vydána v září 2000.

ČSN P ENV 1993-6 (třídící znak 73 1460) Navrhování ocelových konstrukcí. Část 6: Jeřábové dráhy. Obsahuje zásady a aplikační pravidla pro návrh konstrukce nosníků jeřábových drah a jiných konstrukcí podepírajících jeřáby, včetně sloupů a jiných prvků vyrobených z oceli. Ustanovení uvedená v Části 6 doplňují, upravují, nebo nahrazují odpovídající ustanovení daná v ČSN P ENV 1993-1-1, na něž se

odkazuje. Tato část se zabývá jeřábovými drahami pro mostové jeřáby uvnitř budov a pro venkovní mostové jeřáby. Norma se nezabývá jeřábovými drahami pro stohovací jeřáby ve skladovacích halách s vysokými loděmi, i když se některá ustanovení pro takové jeřábové dráhy mohou použít. Část 6 se zabývá nosníky jeřábových drah pro: a) mostové jeřáby, které jsou: - osazené shora na nosících jeřábových drah, - podvěšené pod nosníky jeřábových drah, b) pojízdné kladkostroje. Poměrně rozsáhlá norma, cca 62 stran. ČSN ENV 1993-6 byla vydána v říjnu 2000.

b) Ostatní české technické normy třídy 73

Poznámka recenzenta: Ostatní české technické normy třídy 73 jsou opět řazeny - jako v celé publikaci - podle třídících znaků:

ČSN EN ISO 140 (třídící znak 73 0511) Akustika. Měření zvukové izolace stavebních konstrukcí a v budovách. Sestává z následujících částí: Část 1: Požadavky na uspořádání laboratoře s potlačeným bočním přenosem, Část 2: Zjištění, ověření a aplikace přesných údajů, Část 3: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti stavebních konstrukcí, Část 4: Měření vzduchové neprůzvučnosti mezi místnostmi v budovách, Část 5: Měření vzduchové neprůzvučnosti obvodových pláštů a jejich částí na budovách, Část 6: Laboratorní měření kročejové neprůzvučnosti stropních konstrukcí, Část 7: Měření kročejové neprůzvučnosti stropních konstrukcí v budovách, Část 8: Laboratorní měření snížení přenosu kročejového zvuku podlahou na těžkém referenčním stropu, Část 9: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti mezi místnostmi pro stanovení zvukové izolace zavěšeného podhledu s průběžnou vzduchovou vrstvou, Část 10: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti malých stavebních prvků a Část 12: Laboratorní měření vzduchové a kročejové neprůzvučnosti mezi místnostmi pro stanovení zvukové izolace průběžné stropní konstrukce a podlahy. Část 1 byla recenzována v AHEM č. 7/1999 na str. 5, Část 3 byla recenzována v příloze k AHEM č. 2/1997 na str. 6 a Část 8 byla recenzována v AHEM č. 4/2000 na str. 3. V druhém pololetí r. 2000 byla vydána pouze Část 5:

ČSN EN ISO 140-5 (třídící znak 73 0511) Akustika. Měření zvukové izolace stavebních konstrukcí a v budovách. Část 5: Měření vzduchové neprůzvučnosti obvodových pláštů a jejich částí na budovách. Stanovuje dvě skupiny metod, a to pro měření vzduchové neprůzvučnosti prvků obvodových pláštů budov, a pro měření zvukové izolace obvodového pláště jako celku ("metody pro prvky" a "metody pro celek"). Metody pro prvky slouží k určení neprůzvučnosti fasádních prvků, např. oken. Metody pro celek naopak slouží k určení rozdílu hladin vnitřního a vnějšího zvuku za podmínek skutečného dopravního provozu. Metodou "prvek - reproduktor" se určuje stavební neprůzvučnost, která může být za určitých podmínek [s přihlédnutím k přesnosti měření podle čl. 7.1] srovnatelná s hodnotami neprůzvučnosti změřenými v laboratoři podle ČSN EN ISO 140-3 nebo ČSN EN ISO 140-10. Metoda "prvek - silniční hluk" slouží je stejným účelům, jako metoda "prvek - reproduktor". Je využitelná zejména v případech, kdy se metoda "prvek - reproduktor" nemůže v praxi z různých důvodů použít. Metodou "celek - silniční hluk" se určuje skutečné snížení hluku obvodovým pláštěm v daném místě ve vztahu k hladině akustického tlaku 2 m před fasádou. Metodou "celek - reproduktor" se určuje snížení hluku obvodovým pláštěm ve vztahu k hladině akustického tlaku 2 m před fasádou. ČSN EN ISO 140-5 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 73 0515 z 26. 8. 1983.

ČSN EN ISO 3822 (třídící znak 73 0536) Akustika. Laboratorní zkoušky emise hluku armatur a zařízení vnitřních vodovodů. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Metody měření, Část 2: Montáž a provozní podmínky výtokových ventilů a mísících baterií, Část 3: Montáž a provozní podmínky průtokových ventilů a armatur a Část 4: Montáž a provozní podmínky speciálních armatur. Část 2 byla recenzována v Příloze k AHEM č. 2/1997 s. 22 - 23. Části 3 a 4 byly recenzovány v AHEM č. 1/1999 s. 54. V druhém pololetí r. 2000 byla vydána pouze Část 1:

ČSN EN ISO 3822-1 (třídící znak 73 0536) Akustika. Laboratorní zkoušky emise hluku armatur a zařízení vnitřních vodovodů. Část 1: Metody měření. Stanovuje laboratorní metodu měření emise hluku vznikajícího prouděním vody armaturami a zařízeními vnitřních vodovodů. Měření zahrnuje zejména výtokové ventily, průtokové ventily a speciální zařízení, jako např. tlakové redukční ventily a zařízení pro ohřev vody. Všechna měřená zařízení jsou zde dále označována jako "armatury". Stanovená metoda umožňuje získávat srovnatelné výsledky měření v různých laboratořích. ČSN EN ISO 3822-1 byla vydána v září 2000. Spolu s ČSN EN 3822-2, ČSN EN 3822-3 a ČSN EN 3822-4 nahradila ČSN 73 0536 z 24. 10. 1988.

ČSN EN 832 (třídící znak 73 0564) Tepelné chování budov. Výpočet potřeby energie na vytápění. Obytné budovy. Obsahuje zjednodušený postup stanovení potřeby tepla a potřeby energie na vytápění prostorů obytné budovy nebo jejích částí. Tento postup obsahuje výpočet: 1) tepelné ztráty budovy vytápěné na konstantní teplotu, 2) roční potřeby tepla na vytápění, tak aby byla udržována požadovaná vnitřní teplota v budově, 3) roční potřeby energie, kterou je potřeba pokrýt otopnou soustavou budovy. Budova může mít různé zóny s odlišnými požadovanými teplotami. Zóna může být vytápěna přerušovaně. Časovým úsekem výpočtu může být buď otopné období, nebo jeden měsíc. Výpočet po měsících udává správné výsledky v ročním pohledu. Výsledky jednotlivých měsíců na počátku a na konci otopného období mohou vykazovat velké relativní chyby. ČSN EN 832 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN ISO 13789 (třídící znak 73 0565) Tepelné chování budov. Měrná ztráta prostupem tepla. Výpočtová metoda. Stanovuje metodu a podmínky výpočtu měrné ztráty prostupem tepla celé budovy a jejích částí. Pro účely této normy se předpokládá rovnoměrná teplota v celém vytápěném prostoru. Tepelná ztráta větráním není předmětem této normy. Pro umožnění výpočtu měrné ztráty prostupem tepla přes nevytápěné prostory udává tato norma obvyklé hodnoty intenzity výměny vzduchu v takových prostorech. Příloha A obsahuje stacionární výpočtovou metodu výpočtu teploty v nevytápěném prostoru, přiléhajícím k vytápěné budově. ČSN EN ISO 13789 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN P 73 0600 Hydroizolace staveb. Základní ustanovení. Stanovuje zásady pro navrhování ochrany staveb, chráněného nebo vnitřního prostředí objektů proti nežádoucímu působení vody. Norma se nevztahuje na mostní objekty pozemních komunikací. ČSN P 73 0600 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 73 0600 z dubna 1994.

ČSN 73 0601 Ochrana staveb proti radonu z podloží. Platí pro navrhování a provádění ochrany staveb proti pronikání radonu z podloží a vztahuje se na: a) nové stavby b) stávající stavby, v jejichž obytném prostoru byla zjištěna vyšší hodnota průměrné roční ekvivalentní objemové aktivity radonu než $200 \text{ Bq}\cdot\text{m}^{-3}$. Norma neplatí pro ochranu staveb proti radonu, který se uvolňuje ze stavebních materiálů a z vody. Ochranou zdraví se zabývá samostatná kapitola 7, která má jen tři (velmi obecné) články, které stanoví: Čl. 7.1: "Nejmenší šířku volného pracovního prostoru pro provádění izolací stanoví ČSN 73 3050." Čl. 7.2: "Podle výsledků stavebně-technického průzkumu musí být zpracován technologický postup pro bezpečné provedení zemních, bouracích a rekonstrukčních prací." Čl. 7.3: "Pro provádění stavebních prací za ztížených podmínek musí být stanoveny zásady technických a organizačních opatření k zajištění bezpečnosti práce." ČSN 73 0601 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN 73 0601 z ledna 1996.

ČSN P 73 0606 Hydroizolace staveb. Povlakové hydroizolace. Základní ustanovení. Platí pro navrhování ochrany staveb proti nežádoucímu působení vody pomocí povlakových hydroizolací. Norma se nevztahuje na mostní objekty pozemních komunikací. ČSN P 73 0606 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN P 73 0610 Hydroizolace staveb. Sanace vlhkého zdiva. Základní ustanovení. Stanoví zásady pro navrhování, provádění, průzkum, kontrolu a údržbu sanačních systémů ve vlhkém cihelném, smíšeném a kamenném zdivu, jehož zvýšená vlhkost je vyvolána působením zemní vlhkosti, vody prosakující, srážkové, povrchové i kondenzované. ČSN P 73 0610 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN 73 0802 Požární bezpečnost staveb. Nevýrobní objekty. Platí pro projektování požární bezpečnosti nových stavebních nevýrobních objektů a pro projektování změn staveb stávajících nevýrobních objektů a prostorů, pokud změny staveb vyžadují podle ČSN 73 0834 postup podle této normy. Při projektování změn staveb platí tato norma pro měněné části (popř. provoz) objektů, přičemž změnou stavby nesmí dojít ke snížení požární bezpečnosti celého objektu, zejména ke snížení bezpečnosti osob nebo ke ztížení zásahu požárních jednotek. Norma platí pro ty změny staveb, které podléhají stavebnímu zákonu a kolaudačnímu řízení. Pro projektování objektů, pro které platí samostatné technické normy nebo jiné předpisy, obsahující požadavky požární bezpečnosti staveb, platí tato norma v rozsahu, ve kterém se příslušné technické normy nebo předpisy na ni odvolávají. Odstupové vzdálenosti, stanovené podle této normy, se nevztahují na sklady plynů a výbušnin. Z definic v kap. 3 stojí za pozornost **Požární bezpečnost stavebních objektů, Požárně bezpečnostní zařízení a opatření, Hořlavé látky, Požární úsek, Požárně dělicí konstrukce, Úniková cesta** a další. Stavební hmoty se z hlediska hořlavosti třídí na: A - nehořlavé, B - nesnadno hořlavé, C - hořlavé: C1 - těžce hořlavé, C2 - středně hořlavé, C3 - lehce hořlavé. Stavební hmoty lze zařazovat do uvedených stupňů hořlavosti pouze na základě provedených zkoušek. Jde o poměrně velmi rozsáhlou technickou normu, cca 113 stran. ČSN 73 0802 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN 73 0802 z února 1995 a ČSN 73 0802 + Z1 z února 1998.

ČSN 73 0834 Požární bezpečnost staveb. Změny staveb. Platí pro projektování požární bezpečnosti změn dokončených staveb, pokud tyto změny podléhají stavebnímu nebo kolaudačnímu řízení. Norma stanoví požadavky požární bezpečnosti na měněné objekty nebo jejich části v návaznosti na ČSN 73 0802, ČSN 73 0804 a přidružené normy. Požární bezpečnost staveb měněných objektů nebo jejich částí se dovoluje vždy řešit i s plným uplatněním požadavků ČSN 73 0802, ČSN 73 0804 a přidružených norem. ČSN 73 0834 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN 73 0834 z června 1995.

ČSN EN 1634-1 (třídící znak 73 0852) Zkoušení požární odolnosti dveřních a uzávěrových soustav. Část 1: Požární dveře a uzávěry otvorů. Stanoví metodu pro určení požární odolnosti dále uvedených dveřních a uzávěrových sestav určených k osazení do otvorů ve svislých dělicích prvcích: otočné dveře se závěsy nebo čepy; vodorovné a svislé posuvné dveře včetně vícedílných; jednoplášťové ocelové skládací dveře (neizolované); ostatní posuvné a skládací dveře; vyklápěcí dveře; svinovací rolety. Tato evropská norma navazuje na ČSN EN 1363-1 (73 0851). Dveře zkoušené podle této normy mohou být uznávány pro určitá použití dveří výtahových šachet. Norma neplatí pro zkoušení požárních klapek a uzávěrů pásových a kolejových přepravních systémů. Norma nestanovuje žádné požadavky na podmiňující mechanické zkoušení nebo funkční trvanlivost, které jsou předmětem příslušných norem výrobků. Poměrně rozsáhlá norma, cca 62 stran. ČSN EN 1634-1 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 1364 (třídící znak 73 0853) Zkoušení požární odolnosti nenosných prvků. ČSN EN 1364 se skládá, resp. bude skládat z následujících částí: Část 1: Stěny, Část 2 Podhledy, Část 3: Závěsové stěny - celé sestavy (připravuje se), Část 4: Závěsové stěny - části sestavy (připravuje se), Část 5: Požární zkouška přibližující se skutečnému uspořádání pro fasády a závěsové obvodové stěny (připravuje se) a Část 6: Systémy obvodových stěn (připravuje se). Tyto normy navazují na ČSN EN 1363-1 (73 0851). Kromě prvé a druhé části, vydané v 1. pololetí r. 2000, nebyly v 2. pololetí r. 2000 vydány žádné další části.

ČSN EN 1365 (třídící znak 73 0854) Zkoušení požární odolnosti nosných prvků. ČSN EN 1365 se skládá, resp. bude skládat z následujících částí: Část 1: Stěny, Část 2: Stropy a střechy, Část 3: Nosníky, Část 4: Sloupy, Část 5: Balkóny (připravuje se) a Část 6 Schody a rampy (připravuje se). Většina z těchto norem navazuje na ČSN EN 1363-1 (73 0851). Kromě druhé až čtvrté části, vydaných v 1. pololetí r. 2000, nebyly v 2. pololetí r. 2000 vydány žádné další části.

ČSN EN 12350 (třídící znak 73 1301) Zkoušení čerstvého betonu. Obsahuje následující části: Část 1: Odběr vzorků, Část 2: Zkouška sednutím, Část 3: Zkouška Vebe, Část 4: Stupeň zhutnitelnosti, Část 5: Zkouška rozlitím, Část 6: Objemová hmotnost a Část 7: Obsah vzduchu - Tlaková metoda. Na konci úvodu všech šesti částí normy je toto: **UPOZORNĚNÍ: Po smíchání cementu s vodou se uvolňuje alkálie. Je nutno provést taková opatření, aby se při míchání betonu zabránilo vniknutí suchého cementu do očí, úst a nosu. Je nutno zabránit styku mokrého cementu nebo betonu s pokožkou vhodným ochranným oblekem. Pokud vnikne**

cement nebo beton do oka, musí se okamžitě oko důkladně vypláchnout čistou vodou a vyhledat ihned lékařské ošetření. Beton na pokožce se musí ihned opláchnout.

ČSN EN 12350-1 (třídící znak 73 1301) Zkoušení čerstvého betonu. Část 1: Odběr vzorků. Uvádí dva postupy pro odběr vzorků čerstvého betonu, a to pro odběr vzorku souhrnného a pro odběr vzorku lokálního. Pokud se míchání a odběr vzorků provádí v laboratoři, mohou se použít odlišné postupy. ČSN EN 12350-1 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN ISO 2736-1 ze září 1994.

ČSN EN 12350-2 (třídící znak 73 1301) Zkoušení čerstvého betonu. Část 2: Zkouška sednutím. Uvádí metodu pro stanovení konzistence čerstvého betonu zkouškou sednutím. Zkouška sednutím reaguje na změny konzistence betonu, které odpovídají sednutím mezi 10 mm a 200 mm. Mimo tyto hranice může být měření konzistence sednutím nevhodné a mají se použít jiné metody stanovení konzistence. Jestliže sednutí pokračuje i po době 1 minuty po odstranění formy, zkouška sednutím je nevhodná pro měření konzistence. Tato zkouška není vhodná, jestliže největší zrno kameniva v betonu je větší než 40 mm. ČSN EN 12350-2 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN ISO 4109 ze září 1994.

ČSN EN 12350-3 (třídící znak 73 1301) Zkoušení čerstvého betonu. Část 3: Zkouška Vebe. Uvádí metodu pro stanovení konzistence čerstvého betonu zkouškou Vebe měřením času. Tato zkouška není vhodná pro beton, ve kterém má kamenivo zrna větší než 63 mm. Jestliže změřený čas při zkoušce Vebe je kratší než 5 s nebo delší než 30 s, pak má beton takovou konzistenci, pro kterou zkouška Vebe není vhodná. ČSN EN 12350-3 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN ISO 4110 ze září 1994.

ČSN EN 12350-4 (třídící znak 73 1301) Zkoušení čerstvého betonu. Část 4: Stupeň zhutnitelnosti. Uvádí metodu pro stanovení konzistence čerstvého betonu stanovením stupně zhutnitelnosti. Tato zkouška není vhodná pro beton, ve kterém je kamenivo se zrny většími než 63 mm. Jestliže stupeň zhutnitelnosti je menší než 1,04 nebo větší než 1,46 pak má beton takovou konzistenci, pro kterou zkouška stupněm zhutnitelnosti není vhodná. ČSN EN 12350-4 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN ISO 4111 ze září 1994 a společně s ČSN EN 12350-5 z července 2000 nahradila ČSN 73 1312 z 28. 9. 1987.

ČSN EN 12350-5 (třídící znak 73 1301) Zkoušení čerstvého betonu. Část 5: Stupeň rozlitím. Uvádí metodu pro stanovení konzistence čerstvého betonu zkouškou rozlitím. Tato zkouška není vhodná pro pěnobeton nebo jednozrnný beton, a také pro beton, v němž největší zrno kameniva je větší než 63 mm. ČSN EN 12350-5 byla vydána v červenci 2000. Touto normou se společně s ČSN EN 12350-4 z července 2000 nahradila ČSN 73 1312 z 28. 9. 1987.

ČSN EN 12350-6 (třídící znak 73 1301) Zkoušení čerstvého betonu. Část 6: Objemová hmotnost. Uvádí metodu pro stanovení objemové hmotnosti zhutněného čerstvého betonu v laboratoři i na staveništi. ČSN EN 12350-6 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN ISO 6276 ze září 1994.

ČSN EN 12269-1 (třídící znak 73 1363) Stanovení soudržnosti ocelové výztuže s autoklávovým pórobetonem trámčovou zkouškou. Část 1: Krátkodobá zkouška. Uvádí postup stanovení soudržnosti výztužných ocelových prutů s autoklávovým pórobetonem (PB) v prefabrikovaných vyztužených dílcích podle EN 12602:1996 (v ČR do prosince 2000 nezavedena). Zkušební postup je vytvořen k získání hodnot krátkodobé pevnosti v soudržnosti při různých kombinacích druhu pórobetonu, tvaru prutu a protikorozičního ochranného systému. ČSN EN 12269-1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 1766 (třídící znak 73 2116) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Referenční betony pro zkoušky. Stanoví složení, parametry a postup přípravy referenčních betonových podkladních těles, které se použijí pro zkušební metody na měření užitečných vlastností výrobků a systémů pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. ČSN EN 1766 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 1052-2 (třídící znak 73 2320) Zkušební metody pro zdivo. Část 2: Stanovení pevnosti v tahu za ohybu. Určuje postup pro stanovení pevnosti v tahu za ohybu malých zděných zkušebních těles v rovinách rovnoběžných jednak s delší, jednak s kratší hlavní osou tělesa. Obsahuje pokyny pro zhotovení zděných zkušebních těles, požadovaný způsob jejich uložení před zkouškou, zkušební zařízení, postup zkoušení, způsob zpracování měřených hodnot a obsah protokolu o zkoušce. ČSN EN 1052-2 byla vydána v září 2000. Nahradila ČSN 73 2061-3 z května 1992.

ČSN P ENV 13459-1 (třídící znak 73 7019) Vodorovné dopravní značení. Materiály pro dopravní značení. Řízení jakosti. Část 1: Odběr vzorků ze zásob a zkoušení. Stanovuje metody pro získání reprezentativních vzorků materiálů určených pro zkoušení vodorovného dopravního značení a uvádí příslušné zkušební metody. Jsou v ní popsány metody pro získání reprezentativních vzorků vhodné pro hlavní typy výrobků, tj. barvy, plasty za studena, termoplasty, premixovou balotinu, materiály na dodatečný posyp, předem připravené vodorovné dopravní značení a dopravní knoflíky. Tato část platí pro ověřování a/nebo identifikaci materiálů pro vodorovné dopravní značení uchovávaných jako zásoby, např. ve velkoskladu, ve skladu nebo pro materiál dodávaný zákazníkovi, který vyžaduje před nanášením kontrolu. ČSN ENV 13459-1 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN P ENV 13459-2 (třídící znak 73 7019) Vodorovné dopravní značení. Materiály pro dopravní značení. Řízení jakosti. Část 2: Směrnice pro přípravu plánů jakosti pro pokládku materiálů. Poskytuje návod pro přípravu plánů jakosti pro pokládku materiálů pro vodorovné dopravní značení. Výběr vhodných prvků obsažených v této normě a rozsah, v jakém tyto prvky jsou přijaty a aplikovány, závisí na faktorech jako je velikost organizace, druh materiálu, postup pokládky apod. ČSN ENV 13459-2 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN P ENV 13459-3 (třídící znak 73 7019) Vodorovné dopravní značení. Materiály pro dopravní značení. Řízení jakosti. Část 3: Funkční charakteristiky v provozu. Popisuje metody pro řízení jakosti funkčních charakteristik vodorovného dopravního značení z hlediska uživatelů pozemních komunikací a geometrie

vodorovného dopravního značení. Je určena pro účely přejímky nebo údržby. ČSN ENV 13459-3 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12414 (třídící znak 73 7080) Zařízení ke kontrole parkování vozidel. Automaty pro platbu a výdej parkovacích lístků. Technické a funkční požadavky. Specifikuje technické a funkční požadavky na automaty pro platbu a výdej parkovacích lístků. Vztahuje se na automaty pro platbu předem a následný výdej lístků, uváděné do chodu pomocí mincí, známek nebo elektronických prostředků. Jsou určeny pouze pro simultánní kontrolu parkování neomezeného počtu vozidel v ulicích a mimo ně a jsou provozovány ve veřejném nebo soukromém vlastnictví. ČSN EN 12414 byla vydána v říjnu 2000.

Třída 74 - Části staveb

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 57 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 4, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 8 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 12 norem.

ČSN EN 513 (třídící znak 74 6705) Profily z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-U) pro výrobu oken a dveří. Stanovení odolnosti po vystavení umělým povětrnostním vlivům. Vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 948 (třídící znak 74 7004) Dveře s otočnými křídly. Stanovení odolnosti proti statickému kroucení. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 74 6485 z 20. 11. 1984.

ČSN EN 950 (třídící znak 74 7005) Dveřní křídla. Stanovení odolnosti proti nárazu tvrdým tělesem. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 74 6482 z 26. 8. 1983.

ČSN EN 952 (třídící znak 74 7006) Dveřní křídla. Celková a místní rovinnost. Metoda měření. Vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 74 6487 z 20. 11. 1984 a ČSN 74 6487-1 z 25. 5. 1987.

ČSN EN 502 (třídící znak 74 7710) Střešní výrobky pro plechové krytiny. Podmínky pro celoplošně podepřené krytiny z korozivzdorného ocelového plechu. Stanovuje požadavky na výrobky pro krytiny šikmých střech, které jsou zhotoveny z plechů z korozivzdorných ocelí, z korozivzdorných ocelí pokovených TERN-slitinou, z korozivzdorných ocelí pocínovaných nebo z korozivzdorných ocelí s organickým povlakem. V čl. 4.3.4 stanoví požadavky na požární bezpečnost takto: "Bezpečnost výrobků opatřených organickými povlaky musí být až do zveřejnění příslušných evropských norem v souladu s příslušnými národními předpisy pro požární bezpečnost. Poznámka 1: Všechny výrobky podle této normy jsou odolné proti jiskrám a tepelnému sálání. Poznámka 2: Všechny výrobky podle této normy bez organického povlaku jsou nehořlavé." ČSN EN 502 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 504 (třídící znak 74 7711) Střešní výrobky pro plechové krytiny. Podmínky pro celoplošně podepřené krytiny z měděného plechu. Stanovuje požadavky na výrobky pro krytiny šikmých střech, které jsou zhotoveny z měděného plechu. V čl. 4.3.3 stanoví požadavky na požární bezpečnost takto: "Bezpečnost

výrobků opatřených organickými povlaky musí být až do zveřejnění příslušných evropských norem v souladu s příslušnými národními předpisy pro požární bezpečnost. *Poznámka 1: Všechny výrobky podle této normy jsou odolné proti jiskrám a tepelnému sálání. Poznámka recenzenta: Vedle poznámky 1 není v normě žádná druhá poznámka uvedena.* ČSN EN 504 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 505 (třídící znak 74 7712) Střešní výrobky pro plechové krytiny. Podmínky pro celoplošně podepřené krytiny z ocelového plechu. Stanovuje požadavky na výrobky pro krytiny šikmých střech, které jsou zhotoveny z ocelového plechu, a které jsou nebo nejsou opatřeny dodatečným organickým povlakem. V čl. 4.3.3 stanoví požadavky na požární bezpečnost takto: "Bezpečnost výrobků opatřených organickými povlaky musí být až do zveřejnění příslušných evropských norem v souladu s příslušnými národními předpisy pro požární bezpečnost. *Poznámka 1: Všechny výrobky podle této normy jsou odolné proti jiskrám a tepelnému sálání. Poznámka 2: Všechny výrobky podle této normy bez organického povlaku jsou nehořlavé.*" ČSN EN 505 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 507 (třídící znak 74 7713) Střešní výrobky pro plechové krytiny. Podmínky pro celoplošně podepřené krytiny z hliníkového plechu. Stanovuje požadavky na výrobky pro krytiny šikmých střech, které jsou zhotoveny z hliníkového plechu, a které jsou nebo nejsou opatřeny dodatečným organickým povlakem. V čl. 4.3.3 stanoví požadavky na požární bezpečnost takto: "Bezpečnost výrobků opatřených organickými povlaky musí být až do zveřejnění příslušných evropských norem v souladu s příslušnými národními předpisy pro požární bezpečnost. *Poznámka 1: Všechny výrobky podle této normy jsou odolné proti jiskrám a tepelnému sálání. Poznámka 2: Všechny výrobky podle této normy bez organického povlaku jsou nehořlavé. Bod tavení slitin hliníku je přibližně 630 C, proto se může roztavit při intenzivním požáru. Je nezbytné hodnotit vliv požáru po prohlédnutí celé konstrukce.*" ČSN EN 507 byla vydána v listopadu 2000.

Třída 75 - Vodní hospodářství

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 296 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 17, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 17 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 34 norem.

ČSN 75 0146 Lesnickotechnické meliorace. Terminologie. Definuje termíny z oblasti lesnickotechnických meliorací. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví. Česky je definováno cca 415 hesel. ČSN 75 0146 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 900 (třídící znak 75 5834) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Chlornan vápenatý. Popisuje vlastnosti chlornanu vápenatého a stanoví požadavky a odpovídající zkušební metody pro chlornan vápenatý. Informuje o jeho použití při úpravě vody. Její text je v souladu se Směrnicí 67/548/EHS o postupném sblížení zákonů, nařízení a administrativních opatření týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, dnes v souladu i se

zákonem č. 157/1998 Sb. v platném znění. *Poznámka: Jde o jednu ze série norem, které jsou/mají být v souladu s evropskou (a nyní i českou) klasifikací a značením chemických látek, protože v tomto případě podle Směrnice 67/548/EHS (i podle zákona č. 157/1998 Sb. v platném znění) jde o nebezpečnou látku.* Norma v čl. 6.2 požaduje symbol O a C a dále věty R 8, R 31, R 34, S 2, S 26 a S 43, což ovšem není zcela v souladu s tabulkou C přílohy č. 1 nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kde se požadují poněkud jiné S-věty, a to: S (1/2)26-43-45. Norma dále obsahuje i číslo CAS 7778-54-3 a EINECS 231-908-7. Vynechává Indexové číslo ES, které je: 017-012-00-7. Dále v kapitole 4 - Kritéria čistoty je v čl. 4.3 uvedeno, že pro účel této normy jsou "toxické látky" definovány ve směrnici EU 80/778/EHS z 15. 7. 1980, která se týká pitné vody. Konkrétní údaje se normalizují takto: Obsah (v mg.kg⁻¹ aktivního chloru) As 5, 10; Cd 5, 10; Cr 15, 15; Hg 5, 7; Ni 8, 10; Pb 15, 15; Sb 15, 15; Se 20, 20. (První hodnota je pro druh 1, druhá pro druh 2.) Za pozornost stojí upozornění v čl. 5.2.3.3 - Obsah vody - kde je uvedeno toto **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: Při zahřívání výrobku (rozumí se chlornanu vápenatého) na příliš vysoké teploty vzniká nebezpečí exploze.** Podrobnosti k zacházení s chlornanem vápenatým (ve formě jakéhosi malého "výpisu" z bezpečnostního listu) obsahuje příloha B, kde jsou uvedena "všeobecná bezpečnostní pravidla". Jsou poměrně stručná - s ohledem na to že jde o nebezpečnou látku - a obsahují zejména první pomoc, opatření při náhodném vylití a při požáru. Za pozornost stojí také normativní příloha C (Stanovení As, Sb a Se pomocí AAS), kde již v úvodu je uvedeno toto **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: Arsen, antimon a selen a jejich hydridy jsou toxické. Být opatrný při manipulaci.** Dále pak čl. C. 4.2, kde se zmiňuje nutnost čištění křemenných kyvet kyselinou fluorovodíkovou je uvedeno toto další **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: S kyselinou fluorovodíkovou (HF), která je toxická a korozivní, je nutno zacházet s opatrností a bránit delšímu styku HF s křemenem.** ČSN EN 900 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 901 (třídící znak 75 5835) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Chlornan sodný. Popisuje vlastnosti chlornanu sodného a stanoví požadavky a odpovídající zkušební metody pro chlornan sodný. Informuje o jeho použití při úpravě vody. Její text je v souladu se Směrnici 67/548/EHS o postupném sblížení zákonů, nařízení a administrativních opatření týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, dnes v souladu i se zákonem č. 157/1998 Sb. v platném znění. *Poznámka: Jde o jednu ze série norem, které jsou/mají být v souladu s evropskou (a nyní i českou) klasifikací a značením chemických látek, protože v tomto případě podle Směrnice 67/548/EHS (i podle zákona č. 157/1998 Sb. v platném znění) jde o nebezpečnou látku.* Norma v čl. 6.2 požaduje symbol C a dále věty R 31, R 34, S 2 a S 28, což ovšem není zcela v souladu s tabulkou C přílohy č. 1 nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kde se požadují poněkud jiné R-věty, a to R 8-31-34 a jiné S-věty, a to: S (1/2)26-45-60. Norma dále obsahuje i číslo CAS 7681-52-9, ale neobsahuje ani číslo EINECS: 231-668-3 a zcela vynechává Indexové číslo ES: 017-011-00-1. Dále v kapitole 4 - Kritéria čistoty je v čl. 4.3 uvedeno, že pro účel této normy jsou "toxické látky" definovány ve směrnici EU 80/778/EHS z 15. 7. 1980, která se týká pitné vody. Konkrétní údaje se normalizují pouze takto: Obsah (v mg.kg⁻¹ aktivního chloru) As 1, 5; Cd 2,5, 5; Cr 2,5, 5; Hg 3,5, 5; Ni 2,5, 10; Pb 15, 15; Sb 20, 25; Se 20, 25. (První hodnota je pro druh 1, druhá pro druh 2.) Podrobnosti k zacházení s chlornanem sodným (ve formě jakéhosi malého "výpisu" z bezpečnostního listu) obsahuje příloha B, kde jsou

uvedena "všeobecná bezpečnostní pravidla". Jsou poměrně stručná - s ohledem na to že jde o nebezpečnou látku - a obsahují zejména první pomoc, opatření při náhodném vylití a při požáru. Za pozornost stojí také normativní příloha C (Stanovení As, Sb a Se pomocí AAS), kde již v úvodu je uvedeno toto **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: Arsen, antimon a selen a jejich hydridy jsou toxické. Být opatrný při manipulaci.** Dále pak čl. C. 4.2, kde se zmiňuje nutnost čištění křemenných květ kyselinou fluorovodíkovou je uvedeno toto další **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: S kyselinou fluorovodíkovou (HF), která je toxická a korozivní, je nutno zacházet s opatrností a bránit delšímu styku HF s křemenem.** ČSN EN 901 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 902 (třídicí znak 75 5836) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Peroxid vodíku. Popisuje vlastnosti peroxidu vodíku a stanoví požadavky a odpovídající zkušební metody pro peroxid vodíku. *Poznámka recenzenta: V normě je chybně uvedeno "pro chlornan sodný"!* Informuje o jeho použití při úpravě vody. Její text je v souladu se Směrnicí 67/548/EHS o postupném sblížování zákonů, nařízení a administrativních opatření týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, dnes v souladu i se zákonem č. 157/1998 Sb. v platném znění. *Poznámka: Jde o jednu ze série norem, které jsou/mají být v souladu s evropskou (a nyní i českou) klasifikací a značením chemických látek, protože v tomto případě podle Směrnice 67/548/EHS (i podle zákona č. 157/1998 Sb. v platném znění) jde o nebezpečnou látku.* Norma v čl. 6.2 požaduje symboly O a C a věty R 8, R 34 a S 3, S 28 a S 36/39 což ovšem není zcela v souladu s tabulkou C přílohy č. 1 nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kde se požadují poněkud jiné S-věty, a to: S (1/2)3-28-36/39-45. Norma dále obsahuje i číslo CAS 7722-84-1 a EINECS 231-765-0. Vynechává Indexové číslo ES: 008-003-00-9. Dále v kapitole 4 - Kritéria čistoty je v čl. 4.3 uvedeno, že pro účel této normy jsou "toxické látky" definovány ve směrnici EU 80/778/EHS z 15. 7. 1980, která se týká pitné vody. Konkrétní údaje se normalizují pouze takto: Obsah (v mg.kg-1 peroxidu vodíku) As 0,5, 1; Cd 0,5, 1; Cr 0,5, 1; Hg 0,5, 1; Ni 1, 5; Pb 0,5 1; Sb 0,5 1; Se 0,5 1. (První hodnota je pro druh 1, druhá pro druh 2.) Podrobnosti k zacházení s peroxidem vodíku (ve formě jakéhosi malého "výpisu" z bezpečnostního listu) obsahuje příloha B, kde jsou uvedena "všeobecná bezpečnostní pravidla". Jsou poměrně stručná - s ohledem na to že jde o nebezpečnou látku - a obsahují zejména první pomoc, opatření při náhodném vylití a při požáru. Za pozornost stojí také normativní příloha C (Stanovení As, Sb a Se pomocí AAS), kde již v úvodu je uvedeno toto **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: Arsen, antimon a selen a jejich hydridy jsou toxické. Být opatrný při manipulaci.** Dále pak čl. C. 4.2, kde se zmiňuje nutnost čištění křemenných květ kyselinou fluorovodíkovou je uvedeno toto další **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: S kyselinou fluorovodíkovou (HF), která je toxická a korozivní, je nutno zacházet s opatrností a bránit delšímu styku HF s křemenem.** ČSN EN 902 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 938 (třídicí znak 75 5837) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Chloritan sodný. Popisuje vlastnosti chloritanu sodného a stanoví požadavky a odpovídající zkušební metody pro chloritan sodný. Informuje o jeho použití při úpravě vody. Její text je v souladu se Směrnicí 67/548/EHS o postupném sblížování zákonů, nařízení a administrativních opatření

týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, dnes v souladu i se zákonem č. 157/1998 Sb. v platném znění. Poznámka: Jde o jednu ze série norem, které jsou/mají být v souladu s evropskou (a nyní i českou) klasifikací a značením chemických látek, protože v tomto případě podle Směrnice 67/548/EHS (i podle zákona č. 157/1998 Sb. v platném znění) jde o nebezpečnou látku. Norma v čl. 6.2 požaduje symbol X_n a dále věty R 22, R 31, R 41, S 14, S 17 a S 26. Poznámka recenzenta: Tato látka není v tabulce C přílohy č. 1 nařízení vlády č. 25/1999 Sb. Norma dále obsahuje i číslo CAS 7758-19-2 a EINECS 231-836-6. Dále v kapitole 4 - Kritéria čistoty je v čl. 4.3 uvedeno, že pro účel této normy jsou "toxické látky" definovány ve směrnici EU 80/778/EHS z 15. 7. 1980, která se týká pitné vody. Konkrétní údaje se normalizují pouze takto: Obsah (v mg.kg⁻¹) As 1,1 7,5; Cd 1,5 7,5; Cr 1,1 7,5; Hg 1,1 3,7; Ni 1,1 7,5; Pb 1,1 7,5; Sb 1,1 7,5 a Se 1,1 7,5. (První hodnota je pro druh 1, druhá pro druh 2.) Podrobnosti k zacházení s chloritanem sodným (ve formě jakéhosi malého "výpisu" z bezpečnostního listu) obsahuje příloha B, kde jsou uvedena "všeobecná bezpečnostní pravidla". Jsou poměrně stručná - s ohledem na to že jde o nebezpečnou látku - a obsahují zejména první pomoc a opatření při náhodném vylití a při požáru. Stojí za upozornění, že pro první pomoc při požití doporučuje "dát vypít velkou dávku vody nebo mléka". Za pozornost stojí také příloha C, která se týká stanovení As, Sb a Se pomocí AAS. V úvodu je uvedeno toto Bezpečnostní opatření: Arsen, antimon a selen a jejich hydridy jsou toxické. Být opatrný při manipulaci. Dále pak, v souvislosti s čištěním květ kyselinou fluorovodíkovou se uvádí toto Bezpečnostní opatření: S kyselinou fluorovodíkovou (HF), která je toxická a korozivní je nutno zacházet s opatrností a bránit delšímu styku HF s křemenem. ČSN EN 938 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 939 (třídící znak 75 5838) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Kyselina chlorovodíková. Popisuje vlastnosti kyseliny chlorovodíkové a stanoví požadavky a odpovídající zkušební metody pro kyselinu chlorovodíkovou. Informuje o jejím použití při úpravě vody. Je to rozsahem nevelká, ale svým dosahem z hygienického hlediska významná norma. Její text je v souladu se Směrnicí 67/548/EHS o postupném sblížování zákonů, nařízení a administrativních opatření týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, dnes v souladu i se zákonem č. 157/1998 Sb. v platném znění. Poznámka: Jde o jednu ze série norem, které jsou/mají být v souladu s evropskou (a nyní i českou) klasifikací a značením chemických látek, protože v tomto případě podle Směrnice 67/548/EHS (i podle zákona č. 157/1998 Sb. v platném znění) jde o nebezpečnou látku. Norma v čl. 6.2 požaduje symbol C a dále věty R 34, R 37, S 2 a S 26, což ovšem není zcela v souladu s tabulkou C přílohy č. 1 nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kde se požadují poněkud jiné S-věty, a to: S (1/2-)26-45. Norma dále obsahuje i číslo CAS 7647-01-0 (což je ale číslo chlorovodíku!) a EINECS 231-595-7. Vynechává Indexové číslo ES: 017-002-01-X. Dále v kapitole 4 - Kritéria čistoty je v čl. 4.3 uvedeno, že pro účel této normy jsou "toxické látky" definovány ve směrnici EU 80/778/EHS z 15. 7. 1980, která se týká pitné vody. Konkrétní údaje se normalizují pouze takto: Obsah (v mg.kg⁻¹) As 3, 10; Cd 1, 5; Cr 3, 10; Hg 0,5, 3; Ni 3, 10; Pb 3, 20; Sb 1, 10 a Se 5, 10. (První hodnota je pro druh 1, druhá pro druh 2.) Podrobnosti k zacházení s kyselinou chlorovodíkovou (ve formě jakéhosi malého "výpisu" z bezpečnostního listu) obsahuje příloha B, kde jsou uvedena "všeobecná bezpečnostní pravidla". Jsou poměrně stručná - s ohledem na to že jde o nebezpečnou látku - a obsahují zejména první pomoc a opatření při náhodném vylití a při požáru.

Za pozornost stojí také příloha C, která se týká stanovení As, Sb a Se pomocí AAS. V úvodu je uvedeno toto *Bezpečnostní opatření: Arsen, antimon a selen a jejich hydridy jsou toxické. Být opatrný při manipulaci.* Dále pak, v souvislosti s čištěním kyselou kyselinou fluorovodíkovou se uvádí toto *Bezpečnostní opatření: S kyselinou fluorovodíkovou (HF), která je toxická a korozivní je nutno zacházet s opatrností a bránit delšímu styku HF s křemenem.* ČSN EN 939 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 773 (třídící znak 75 6302) Všeobecné požadavky na stavební dílce hydraulicky provozovaných tlakových stok a kanalizačních přípojek. Stanovuje všeobecné požadavky na stavební dílce, které jsou určeny pro hydraulicky provozované tlakové stoky a kanalizační přípojky. Norma slouží jako všeobecný podklad pro vypracování nebo revizi norem výrobků, avšak nelze ji použít k oceňování výrobků. Některá ustanovení mohou být při návrhu harmonizovaných evropských norem modifikována. Není-li k dispozici norma výrobků, může být použito této normy jako podkladu k vypracování technických podmínek pro výrobky. Za stavební dílce jsou považovány trouby, tvarovky a trubní spoje. Tato norma obsahuje požadavky na označování, kontrolu jakosti a certifikaci. ČSN EN 773 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 1293 (třídící znak 75 6303) Všeobecné požadavky na stavební dílce pneumaticky provozovaných tlakových stok a kanalizačních přípojek. Stanovuje všeobecné požadavky na stavební dílce, které jsou určeny pro pneumaticky provozované tlakové stoky a kanalizační přípojky. Norma slouží jako všeobecný podklad pro vypracování nebo revizi norem výrobků, avšak nelze ji použít k oceňování výrobků. Některá ustanovení mohou být při návrhu harmonizovaných evropských norem modifikována. Není-li k dispozici norma výrobků, může být použito této normy jako podkladu k vypracování technických podmínek pro výrobky. Za stavební dílce jsou považovány trouby, tvarovky a trubní spoje. Tato norma obsahuje požadavky na označování, kontrolu jakosti a certifikaci. ČSN EN 1293 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12255-5 (třídící znak 75 6403) Čistírny odpadních vod. Část 5: Čištění odpadních vod v biologických nádržích. Stanovuje funkční požadavky na navrhování a provádění biologických nádrží. Tato pátá část se vztahuje na biologické nádrže pro čištění komunálních (městských) odpadních vod ze stokové sítě jednotné nebo oddílné soustavy, jakož i pro další (třetí) stupeň čištění. ČSN EN 12255-5 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12109 (třídící znak 75 6761) Vnitřní kanalizace. Podtlakové systémy. Stanovuje požadavky na systém a základní požadavky pro návrh a provádění, včetně příslušných kontrol a zkušebních metod pro podtlakové systémy vnitřní kanalizace sloužící k odvádění splaškových (domovních) odpadních vod z bytů a občanské vybavenosti, s výjimkou dešťových a povrchových vod. Předmětem této normy nejsou gravitační systémy vnitřní kanalizace, které odvádějí odpadní vody do podtlakového systému. ČSN EN 12109 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 1420-1 (třídící znak 75 7331) Vliv organických materiálů na vodu určenou k lidské spotřebě. Stanovení pachu a chuti vody v rozvodné trubní síti. Část 1: Zkušební metoda. Určuje zkušební metodu pro stanovení pachu a chuti vod zkušovaných po styku s organickými materiály používanými v rozvodných sítích; termín "výrobky" zahrnuje trouby, tvarovky a příslušenství včetně jejich opláštění a spojů. Zkušební metodu popsanou v této normě lze použít na výrobky používané za různých podmínek pro dopravu vody určené k lidské spotřebě a surové vody používané k úpravě vody určené k lidské spotřebě. Pro opláštění a ochranné povlaky výrobků, které nejsou určeny pro styk s těmito druhy vody, se tato metoda nepoužívá. Norma určuje zkušební metodu s řadou postupů s dezinfekční předúpravou i bez ní a pro možné teploty zkušované vody. ČSN EN 1420-1 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN ISO 7027 (třídící znak 75 7343) Jakost vod. Stanovení zákalu. Specifikuje čtyři metody stanovení zákalu ve vodě. V kapitole 5 jsou specifikovány dva semikvantitativní způsoby, které se používají např. v terénu: a) měření průhlednosti zkušební trubici (vhodné pro čisté a málo znečištěné vody), b) měření průhlednosti zkušební deskou (zvláště vhodné pro povrchové vody). V kapitole 6 jsou specifikovány dvě kvantitativní metody měření optickými turbidimetry: a) měření rozptýleného záření, vhodné pro vody s nízkým zákalem (např. pro pitnou vodu); Zákal měření touto metodou se vyjadřuje ve formazinových nefelometrických jednotkách (ZF_n); výsledky se obvykle pohybují v rozsahu 0 ZF_n až 40 ZF_n . Podle konstrukce přístroje lze metodu použít i k měření vod s vyšším zákalem. b) měření útlumu zářivého toku, vhodnější pro velmi zakalené vody (např. odpadní nebo znečištěné vody). Za pozornost v normě stojí v čl. 6.2.2 (příprava zásobní suspenze formazinu) tato **VÝSTRAHA - Síran hydrazinu je jedovatý a karcinogenní.** ČSN EN ISO 7027 byla vydána v prosinci 2000. Nahradila ČSN EN 27027 z června 1996.

ČSN EN ISO 14911 (třídící znak 75 7392) Jakost vod. Stanovení rozpuštěných kationtů Li^+ , Na^+ , NH_4^+ , K^+ , Mn^{2+} , Ca^{2+} , Mg^{2+} , Sr^{2+} , a Ba^{2+} chromatografií iontů. Metoda pro vody a odpadní vody. Určuje metodu stanovení rozpuštěných kationtů Li^+ , Na^+ , NH_4^+ , K^+ , Mn^{2+} , Ca^{2+} , Mg^{2+} , Sr^{2+} , a Ba^{2+} ve vodě (např. pitné, povrchové nebo odpadní). Použitelnost metody pro odpadní vody by měla být vždy prověřena. Podstata a postup při provádění normalizované zkoušky je popsán. ČSN EN ISO 14911 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN ISO 12020 (třídící znak 75 7402) Jakost vod. Stanovení hliníku. Metody atomové absorpční spektrometrie. Jsou popsány dvě metody stanovení hliníku ve vodě atomovou absorpční spektrometrií (AAS). ČSN EN ISO 12020 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN ISO 14402 (třídící znak 75 7567) Jakost vod. Stanovení fenolů průtokovou analýzou (FIA a CFA). Určuje dvě metody stanovení fenolů ve vodách různého původu (např. podzemních, povrchových, průsakových a odpadních) v hmotnostních koncentracích $0,01 \text{ mg.l}^{-1}$ až 1 mg.l^{-1} (neředěného vzorku). Ve zvláštních případech je dovoleno rozsah stanovení přizpůsobit změnou pracovních

podmínek. V kapitole 3 je popsáno stanovení fenolů (bez destilace), a v kapitole 4 je uvedeno stanovení fenolů (bez extrakce) po destilaci. Za pozornost stojí v čl. 3.3 Chemikálie uvedená tato **VÝSTRAHA: Fenol je toxický a snadno se absorbuje kůží. Trichlormethan je toxický a karcinogenní. Odpady s obsahem těchto látek by měly být náležitě likvidovány.** ČSN EN ISO 14402 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 12918 (třídící znak 75 7578) Jakost vod. Stanovení parathionu, parathion-methylu a některých dalších organofosforových sloučenin plynovou chromatografií po extrakci dichlormethanem. Určuje postup stanovení parathionu, parathion-methylu a některých dalších organofosforových sloučenin v pitné, povrchové a odpadní vodě plynovou chromatografií po extrakci. Tuto normu je možné použít i pro stanovení jiných organických sloučenin. Rozsah stanovitelných koncentrací závisí na sloučenině a na druhu vody. Obvykle se pohybuje do 1 $\mu\text{g/l}$ s uváděnou mezí detekce 0,01 $\mu\text{g/l}$ pro pitné vody při extrakčním poměru 1 000 : 1. Účinnost extrakce je zpravidla menší než 100 %. Strannost se mění podle extrakční účinnosti jednotlivých látek, druhu vody a použité metody. Za pozornost stojí čl. 6.2 - Standardní roztoky organofosforových sloučenin upozornění, které zní: **"VÝSTRAHA: Některé organofosforové pesticidy jsou velmi toxické. Při přípravě zásobních roztoků je nutné dodržovat příslušné bezpečnostní předpisy. Je třeba zabránit kontaktu s kůží, požití a vdechnutí."** ČSN EN 12918 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN ISO 9408 (třídící znak 75 7770) Jakost vod. Hodnocení úplné aerobní biologické rozložitelnosti organických látek ve vodním prostředí stanovením spotřeby kyslíku v uzavřeném respirometru. Specifikuje metodu pro hodnocení úplné biologické rozložitelnosti organických látek v dané koncentraci ve vodním prostředí aerobními mikroorganismy stanovením spotřeby kyslíku v uzavřeném respirometru. Metoda je použitelná pro organické látky, které mají následující vlastnosti: a) jsou rozpustné ve vodě v koncentracích použitých za podmínek zkoušky, b) jsou těžko rozpustné za podmínek zkoušky. V tomto případě lze pro jejich dobrou dispergaci použít postupy uvedené v ISO 10634, c) nekontaminují absorbér a nereagují s látkou absorbující CO_2 , d) jsou těkavé, jestliže se použije vhodný respirometr nebo vhodné podmínky (např. malý poměr objemu plynné a kapalně fáze), e) nepůsobí inhibičně na mikroorganismy v koncentracích zvolených pro zkoušku. Inhibiční vlivy mohou být stanoveny podle čl. 7.3, nebo se použije jiná metoda pro stanovení inhibičního účinku na bakterie (např. ISO 8192). V závěru předmluvy k normě je uvedena tato: **VÝSTRAHA - BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ** - Aktivovaný kal a splašková odpadní voda mohou obsahovat potenciálně patogenní organismy. Proto při manipulaci s nimi musí být přijata vhodná opatření. Se zkoušenými toxickými látkami nebo látkami neznámých vlastností se musí zacházet opatrně. ČSN EN ISO 9408 byla vydána v červenci 2000. Nahradila ČSN EN 29408 ze září 1995.

Třída 77 - Obaly a obalová technika

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 245 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 2, v druhém pololetí r. 2000 pak 10 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 12 norem.

ČSN EN 12710 (třídící znak 77 1035) Lepenkové bubny. Bubny s odnímatelným víkem se svěrnými kruhy se jmenovitým objemem od 15 l do 250 l. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12708 (třídící znak 77 1047) Uzavírací systémy se šroubovací zátkou pro plastové obaly se jmenovitým objemem od 20 l do 225 l. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12709 (třídící znak 77 1048) Plastové sudy. Sudy kruhového průřezu s neodnímatelným víkem se jmenovitým objemem od 20 l do 120 l. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12714 (třídící znak 77 1049) Plastové sudy. Sudy s odnímatelným víkem se jmenovitým objemem od 25 l do 220 l. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12707 (třídící znak 77 1051) Plastové sudy. Sudy s neodnímatelným víkem se jmenovitým objemem 210 l, 220 l a 225 l. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12712 (třídící znak 77 1054) Plastové kanystry. Kanystry se jmenovitým objemem od 20 l do 60 l, pro optimální ložení na palety půdorysných rozměrů 800 mm x 1 200 mm, 1 000 mm x 1 200 mm a 1 140 mm x 1 140 mm. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 13007 (třídící znak 77 1055) Ocelové sudy. Sudy s neodnímatelným víkem se jmenovitým objemem od 20 l do 60 l. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 13008 (třídící znak 77 1056) Ocelové sudy. Sudy s odnímatelným víkem se jmenovitým objemem od 15 l do 62 l. Vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 209 (třídící znak 77 1057) Ocelové sudy. Sudy s odnímatelným víkem s nejmenším úplným objemem 210 l. Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN EN 209 + A1 z října 1994.

ČSN EN 210 (třídící znak 77 1058) Ocelové sudy. Sudy s neodnímatelným víkem s nejmenším celkovým objemem 216,5 l. Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN EN 210 + A1 z října 1994.

Třída 79 - Průmysl kožedělný

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 113 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 4, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 7 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 11 norem.

ČSN EN 12782 (třídící znak 79 5207) Obuv. Zkoušení napínacích stélek. Odolnost proti vytržení stehu. Vydána v září 2000.

ČSN EN 12772 (třídící znak 79 5208) Obuv. Zkoušení podešví. Rozměrová stálost. Vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 12773 (třídící znak 79 5209) Obuv. Zkoušení podešví. Pevnost ve vytržení jehly. Vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 12771 (třídící znak 79 5205) Obuv. Zkoušení podešví. Pevnost v dalším trhání. Vydána v září 2000.

ČSN EN 12785 (třídící znak 79 5612) Obuv. Zkoušení kompletní obuvi. Připevnění podpatku. Vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12545 (třídící znak 79 8003) Stroje pro výrobu zboží a obuvi z usní a syntetických usní. Zkušební předpis pro hluk. Společné požadavky. Specifikuje společné požadavky, které jsou nezbytné k provedení efektivních a za standardních podmínek určených, deklarovaných a ověřovaných charakteristik emise hluku následujících strojních zařízení na výrobu zboží a obuvi z usní a syntetických usní: drásací, broušící a ořezávací stroje (viz EN 930:1997), napínací stroje (viz EN 931:1997), vysekávací a děrovací stroje (viz EN 12044:1998), tvářecí stroje (viz EN 1845:1998), hřebíkovací stroje (viz EN 12653:1999). *Poznámka recenzenta: V normě není uvedeno, zda jsou citované evropské normy převedeny do soustavy ČSN. Společné požadavky uvedené v této normě jsou doplněny specifickými požadavky týkajícími se hluku, které jsou uvedeny ve výše uvedených normách typu C. Charakteristiky emise hluku zahrnují hladiny emisního akustického tlaku na stanovištích obsluhy a hladiny akustického výkonu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici pro strojní zařízení 98/37/EHS. Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice - v tomto případě je citována směrnice nová.* ČSN EN 12545 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN 12653 (třídící znak 79 8004) Stroje pro výrobu obuvi z usní a syntetických usní. Hřebíkovací stroje. Bezpečnostní požadavky. Platí pro hřebíkovací stroje používané v obuvnickém průmyslu, a to stroje na připevnění podpatku, stroje na přibíjení podpatků a sdružené přibíjecí stroje. Norma neplatí pro

víceúčelové sdružené přibíjecí stroje, které odpovídají ve všech ohledech požadavkům platným pro stroje na tvarování pat svršků, jichž se týká ČSN EN 931 (79 8001). Tato norma specifikuje bezpečnostní požadavky na konstrukci, výrobu a používání strojů. Neuvádí požadavky týkající se přepravy, uvádění do provozu a vyřazení z provozu. Norma bere v úvahu předpokládané použití, předvídatelné nesprávné použití, poruchu součásti a systému. Tato norma zahrnuje všechna příslušná nebezpečí obuvnického průmyslu. Používáním strojů, které jsou uvedeny v předmětu této normy v jiných průmyslových odvětvích, mohou vznikat nebezpečí, která nebyla uvažována při přípravě této normy. Tato norma platí pro stroje vyrobené po datu vydání této normy. V seznamu nebezpečí (kapitola 4) jsou specifikována mechanická a elektrická nebezpečí, hluk, tepelné nebezpečí, funkční poškození a zanedbání ergonomických zásad. Při ověření bezpečnostních požadavků (kapitola 6) je tabelárně stanoven kontrolní seznam ověřovacích bodů, a to tak, že vedle ustanovení (článku této normy) a předmětu je citována příslušná (zkušební, kontrolní) norma a uveden způsob kontroly. (Nomenklaturně se norma úzkostlivě snaží nesměšovat pojmy "nebezpečí" a "riziko" - na rozdíl od mnohých jiných norem tohoto charakteru.) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici pro strojní zařízení 98/37/EHS. *Poznámka recenzenta: Strojírenská směrnice 98/37/ES nahradila Směrnici 89/392/EHS a její změny 91/368/EHS, 93/44/EHS a 93/68/EHS, které jsou dosud v některých normách uváděny místo dnes platné směrnice - v tomto případě jsou citovány směrnice staré.*** ČSN EN 12653 byla vydána v červenci 2000.

Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 490 položek), zahrnující nejrůznější textilní suroviny a výrobky textilního průmyslu, včetně zkušebních metod, např. vlákna (včetně chemických), nitě, příze, různé druhy tkanin, oděvy, prádlo, kloboučnické výrobky, ale i motouzy, stuhy a peří apod., se jen zcela ojediněle vyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 102 norem. V prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 451 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 35, v druhém pololetí r. 2000 pak dalších 15 dále recenzovaných (popř. jen zaznamenaných) norem. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 50 norem.

ČSN EN 250 (trídící znak 83 2242) Dýchací přístroje. Potápěčské autonomní dýchací přístroje na tlakový vzduch s otevřeným okruhem. Požadavky, zkoušení a značení. Platí pro potápěčský autonomní dýchací přístroj s otevřeným okruhem na tlakový vzduch a jeho montážní podskupiny. Účelem požadavků a zkoušek

obsažených v této evropské normě, je zajistit minimální vlastnosti pro bezpečnou funkci potápěčských přístrojů při nejvyšších ponorech do 50 m. Obsahuje laboratorní zkoušky a praktické zkoušky, kterými se provádí porovnání se stanovenými požadavky. Jsou definovány - v češtině i angličtině - např.: **Potápěčský autonomní dýchací přístroj s otevřeným okruhem na tlakový vzduch (SCUBA), Dýchací odpor, Minutová ventilace (RMV), Ústenka, Obličejová maska, Škodlivý prostor (mrtvý prostor)**. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích. ČSN EN 250 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN EN 250 ze září 1995.

ČSN EN ISO 13997 (třídící znak 83 2774) Ochranné oděvy. Mechanické vlastnosti. Stanovení odolnosti proti proříznutí ostrými předměty. Stanoví zkušební metody pro proříznutí a s nimi spojené výpočty, pro uplatnění u materiálů a jejich kombinací, určených pro použití na ochranných oděvech. Zkoušky stanoví odolnost proti proříznutí ostrými hranami předmětů, jako jsou např. nože, díly z kovových plechů, třísky při obrábění, sklo, nářadí s ostřím a odlitky. Zkoušky neposkytují údaje o odolnosti materiálů proti propíchnutí špičatými předměty, jako jsou jehly a trny. Zkoušky podle této mezinárodní normy nejsou vhodné pro zkoušení materiálů z drátěného kroužkového pletiva nebo z kovových destiček. Text této mezinárodní normy neobsahuje bezpečnostní opatření pro obsluhu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích. ČSN EN 13997 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 292 (třídící znak 83 3001) Bezpečnost strojních zařízení. Základní pojmy, všeobecné zásady pro konstrukci. *Skládá ze dvou částí: Část 1: Základní terminologie, metodologie, Část 2: Technické zásady a specifikace. Jde o dvě části základní normy v oblasti ochrany zdraví ve spojitosti se strojním zařízením. Byly vytvořeny, aby pomohly konstruktérům, výrobcům a dalším zainteresovaným osobám interpretovat základní bezpečnostní požadavky za účelem dosažení shody s evropskou legislativou, týkající se bezpečnosti strojních zařízení.* Normy, vydávané podle těchto - v podstatě kmenových norem, mají následující hierarchii: a) **Normy typu A** (základní bezpečnostní normy), poskytují základní pojmy a zásady pro konstrukci a všeobecná hlediska, která mohou být aplikována na všechny strojní zařízení; b) **Normy typu B** (skupina bezpečnostních norem), zabývající se jedním bezpečnostním hlediskem nebo jedním typem bezpečnostního zařízení, které může být použito pro větší počet strojních zařízení: - **Normy typu B1** se týkají jednotlivých bezpečnostních hledisek (např.: bezpečných vzdáleností, teploty povrchu, hluku); - **Normy typu B2** se týkají příslušných bezpečnostních zařízení (např.: dvouručního ovládacího zařízení, blokovacího zařízení, zařízení citlivých na tlak, ochranných krytů); c) **Normy typu C** (bezpečnostní normy pro stroje), určující detailní bezpečnostní požadavky pro jednotlivý stroj nebo skupinu strojů. Za pozornost - v obou částech stojí příloha, která obsahuje čtyřjazyčný abecední rejstřík cca 350 zvláštních termínů a výrazů, použitých v normě s tím, že uvádí jen čl. ČSN EN 292-1 anebo ČSN EN 292-2, kde je pojem (nebo spíše problém) blíže vysvětlen (definován). (Rejstřík je abecedně seřazen podle anglického znění hesla.) Doporučuje se, aby obě části normy byly zařazeny do školicích kurzů a příruček pro konstruktéry, aby se seznámili s technickými zásadami

a specifikacemi. Rozsáhlá norma, cca 87 stran. *Poznámka recenzenta: Některé normalizované pojmy (hesla) lze aplikovat i na termíny (pojmy, situace), běžně používané nebo se vyskytující v hygieně práce i mimo strojní zařízení. Pojem Hazard a také Danger je důsledně překládán Nebezpečí, pojem Risk - Riziko. To je - oproti normě z r. 1994 - význačná změna, protože dříve byly tyto pojmy směřovány a "riziko" bylo zpravidla nesprávně používáno spíše ve významu "nebezpečí".*

ČSN EN 292-1 (třídící znak 83 3001) Bezpečnost strojních zařízení. Základní pojmy, všeobecné zásady pro konstrukci. Část 1: Základní terminologie, metodologie. Definuje základní terminologii a specifikuje všeobecné konstrukční metody, aby při konstrukci stroje napomohly konstruktérům a výrobcům dosáhnout bezpečnosti strojního zařízení pro profesionální i amatérské účely. Je ji možno také použít pro jiné technické výrobky, u kterých se vyskytují podobná nebezpečí. Jsou definována např. tato hesla: **Bezpečnost stroje, Nebezpečí, Nebezpečná situace, Riziko, Posuzování rizika; posouzení rizika, Nebezpečná funkce stroje, Nebezpečný prostor, Bezpečný stav (minimalizace nebezpečné poruchy), Bezpečnostní ochrana, Informace pro používání, Obsluha, Ochranný kryt, Bezpečnostní zařízení, Ochranné zábrany/ochranné překážky**, apod. ČSN EN 292-1 byla vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN EN 292-1 z ledna 1994.

ČSN EN 292-2 + A1 (třídící znak 83 3001) Bezpečnost strojních zařízení. Základní pojmy, všeobecné zásady pro konstrukci. Část 2: Technické zásady a specifikace. Definuje technické zásady a specifikace, které při návrhu stroje pomohou konstruktérům a výrobcům dosáhnout bezpečné konstrukce strojního zařízení pro profesionální a amatérské účely. Je ji možno také použít pro jiné technické výrobky, u kterých se vyskytují podobná nebezpečí. Části 1 a 2 se mají používat společně pro posuzování řešení specifického problému. Mohou být použity nezávisle na jiných dokumentech nebo jako základ pro přípravu dalších norem typu A nebo norem typu B a C. ČSN EN 292-2 ve spojení s částí 1 by také měla napomáhat při předběžném hodnocení strojů, pokud jde o jejich bezpečnost tam, kde není k dispozici odpovídající norma typu C. Za pozornost z velké řady hesel stojí např. definice: **Dodržování ergonomických zásad**. ČSN EN 292-2 + A1 byla vydána v listopadu 2000 a nahradila ČSN EN 292-2 z listopadu 1994 a ČSN EN 292-2/A1 z května 1997.

ČSN EN ISO 10075-2 (třídící znak 83 3572) Ergonomické zásady ve vztahu k mentální pracovní zátěži. Část 2: Zásady projektování. Obsahuje doporučení pro projektování pracovních systémů včetně návrhů zadání a zařízení a projektování pracovního místa i pracovních podmínek s ohledem na mentální pracovní zátěž a její účinky. Týká se vhodného projektování práce a využití lidských kapacit s cílem zajistit optimální pracovní podmínky s ohledem na zdraví a bezpečnost, pohodlí, výkon a efektivnost práce a rovněž s cílem zabránit přetížení i nevytížení. Mentální pracovní zátěž je důsledkem komplexní interakce individuálních, technických, organizačních a sociálních faktorů. Osobní, technické a organizační faktory a vlivy jejich interakcí musí být tedy brány v úvahu při projektování pracovních systémů. Tato třetí část ČSN EN ISO 10075 však zahrnuje pouze návrh technických a organizačních faktorů a netýká se problematiky výběru, výcviku či sociálních faktorů. Norma poskytuje doporučení pro projektování systémů. Nezabývá se problematikou měření mentální zátěže nebo jejich účinků. Vztahuje se ke všem druhům lidských pracovních aktivit, nejen těch, které by byly popisovány jako poznávací nebo

mentální úkoly v omezeném smyslu, ale i těch, které jsou spojeny s primární fyzickou pracovní zátěží. Norma se tedy týká všech, kteří mají co činit s projektováním a využíváním pracovních systémů, například projektantů systémů a zařízení, představitelů zaměstnanců a zaměstnavatelů. Je použitelná v projektování nových pracovních systémů i při rekonstrukci stávajících systémů, v nichž dochází k podstatným změnám. ČSN EN ISO 10075-2 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN ISO 9241 (třídící znak 83 3582) Ergonomické požadavky na kancelářské práce se zobrazovacími terminály. ČSN EN ISO 9241 má následující části: Část 1: Obecný úvod. Část 2: Požadavky na pracovní úkoly - pokyny. Část 3: Požadavky na zobrazovací displeje. Část 4: Požadavky na klávesnice. Část 5: Požadavky na uspořádání pracovního místa a na pracovní polohu. Část 6: Požadavky na pracovní prostředí. Část 7: Požadavky na displeje z hlediska odrazů. Část 8: Požadavky na zobrazení barev. Část 9: Požadavky na vstupní zařízení - s výjimkou klávesnic. Část 10: Základní zásady vytváření dialogu. Část 11: Údaje o možnostech využití. Část 12: Zobrazení informací. Část 13: Vedení uživatelů. Část 14: Vedení dialogu s použitím menu. Část 15: Vedení dialogu pomocí povelových jazyků. Část 16: Vedení dialogu pomocí přímé manipulace. Část 17: Vedení dialogu pomocí obrazkových formulářů. Jak je z výčtu názvů jednotlivých částí patrné, orientují se na dvě, dosti rozdílné problematiky. První polovina jsou normy ve své podstatě ergonomické nebo fyziologické. Druhá polovina se týká softwarového vybavení. Celý soubor je vydáván postupně, několik let. Do listopadu 1997 byly vydány tři části, a to pod čísly: ČSN EN 29241-1, ČSN EN 29241-2 a ČSN EN 29241-3. Jejich recenze byly uveřejněny v Pracov. Lék., 48, 1996, č. 1, s. 29 - 30. V AHEM č. 1/1999 na s. 60 byly uveřejněny recenze již pod čísly ČSN EN 9241-1 (nahradila ČSN EN 29241-1), dále ČSN EN 9241-8 a ČSN EN 9241-10. Konečně recenze patnácté části ČSN EN 9241-15 byla publikována v č. 7/1999 AHEM na str. 46. V AHEM č. 4/2000 na str. 39 - 41 byly recenzovány části 4, 5, 7, 11, 12, 13 a 17, všechny již pod čísly ČSN EN 9241. Konečně v AHEM č. 7/2000 na str. 97 byla recenzována ČSN EN 9241-14. V druhé polovině r. 2000 byly doplněny tyto části:

ČSN EN ISO 9241-6 (třídící znak 83 3582) Ergonomické požadavky na kancelářské práce se zobrazovacími terminály. Část 6: Požadavky na pracovní prostředí. Uvádí základní zásady ergonomického řešení pracovního prostředí a pracovní soustavy s hlediska osvětlení, vlivu hlučnosti a mechanických vibrací, elektrických a magnetických polí a statické elektřiny, teplotních podmínek, prostorové organizace a uspořádání pracovního místa. Tato část se týká pracovního prostředí a pracovních soustav v pracovních systémech, kde se zobrazovacích terminálů používá pro kancelářskou práci. Nespecifikuje technické charakteristiky zařízení potřebných k vytvoření takového prostředí. Dále norma uvádí informativní Přílohu A, která se týká osvětlení, Přílohu B, která se týká měření a hodnocení zvuku, Přílohu C, která se týká měření a hodnocení a posuzování celkových vibrací, a konečně Přílohu D, která se týká tepelného prostředí. ČSN EN ISO 9241-6 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 9241-9 (třídící znak 83 3582) Ergonomické požadavky na kancelářské práce se zobrazovacími terminály. Část 9: Požadavky na vstupní zařízení - s výjimkou klávesnic. Obsahuje požadavky a doporučení pro konstrukci neklávesových vstupních zařízení. Zahrnuje pouze ta zařízení, pro která existují dostačující publikované ergonomické informace. Tato část se týká několika typů

neklávesových vstupních zařízení konstruovaných pro stacionární použití. Poskytuje návod založený na ergonomických faktorech pro následující vstupní zařízení: myši, puky, pákové ovladače (joystiky), kulové ovladače (trackbally), tabulky (destičky, digitizéry, tabletové digitizátory) a překryvné segmenty (overlaye), obrazovky citlivé na dotyk, stylusy (rydla) a světelná pera. Představuje základy pro navrhování těchto přístrojů používaných pro typicky kancelářské úkoly, přičemž nebere v úvahu možnosti a schopnosti uživatelů. ČSN EN ISO 9241-9 byla vydána v prosinci 2000.

ČSN EN ISO 9241-16 (třídící znak 83 3582) Ergonomické požadavky na kancelářské práce se zobrazovacími terminály. Část 16: Vedení dialogu pomocí přímé manipulace. Dává návod na tvorbu dialogů s přímou manipulací. U dialogů s přímou manipulací působí uživatel na objekty přímo na obrazovce; např. ukázáním na ně, jejich pohybem a/nebo změnou jejich fyzikálních vlastností (nebo hodnot) prostřednictvím nějakého vstupního zařízení. Takové objekty jsou typicky konkrétním, mnohdy grafickým, znázorněním abstraktních softwarových struktur nebo schopností a obecně se dělí do dvou kategorií: a) Objekty úkolu - metaforické znázornění artefaktů reálného světa, se kterými se manipuluje, aby se podpořilo řešení uživatelských úkolů (např. list papíru, pero, klíč, graf). b) Objekty rozhraní - objekty zavedené v rozhraní, které umožňují uživateli provádět úkoly vztahující se k použití počítačové aplikace nebo systému. Takový objekt může být objektem reálného světa, ale jeho vyjádření se přímo nevztahuje k reálnému pracovnímu úkolu uživatele (např. tlačítko, posuvný běžec, okno, obrazovka). Objekty a jejich znázornění na displeji jsou nazývány objekty, kromě těch případů, kdy je třeba provést jasné rozlišení. Rozhraní, které využívají stereoskopické prvky nebo rozhraní typu virtuální reality tato část ČSN EN ISO 9241 nezahrnuje. ČSN EN ISO 9241-16 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN ISO 13406-1 (třídící znak 83 3583) Ergonomické požadavky na práce se zobrazovacími displeji založenými na plochých panelech. Část 1: Úvod. Základem ČSN EN ISO 13406 jsou ergonomická zdůvodnění a zásady, uvedené v ČSN EN ISO 9241. ČSN EN ISO 13406 existuje ze tří důvodů: a) ČSN EN ISO 9241 nepostačuje vždy k tomu, aby bylo zajištěno, že displej odpovídá základním ergonomickým požadavkům na přední část obrazovky, pokud se používá namísto obvyklého vizuálního zobrazovacího terminálu založeného na CRT vizuální displej s plochým panelem; b) měřicí metody normy ČSN EN ISO 9241 nejsou pro vizuální displeje s plochými panely vždy vhodné; c) ČSN EN ISO 9241 se věnuje kancelářské práci, ale ČSN EN ISO 13406 umožňuje širší použití a aplikace. Tato první část normy uvádí důvody a zásady pro ergonomické požadavky na práci s vizuálními displeji založenými na plochých panelech. ČSN EN ISO 13406-1 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN ISO 13407 (třídící znak 83 3584) Postupy ergonomického projektování interakčních systémů. Poskytuje informace pro činnosti spojené s ergonomickým projektováním po celou dobu životnosti počítačových interaktivních systémů. Je určena těm, kteří řídí postupy projektování a uvádí odkazy na zdroje informací a na normy, které se vztahují k ergonomickému přístupu. Norma se týká jak hardwarových tak softwarových součástí interaktivních systémů. Tato norma poskytuje přehled činností ergonomického projektování. Neposkytuje podrobné informace o metodách a technikách, které ergonomické projektování vyžaduje, ani se

netýká nijak podrobně aspektů zdravotních a bezpečnostních. Hlavními uživateli této mezinárodní normy budou vedoucí projektu. Norma se týká technických a lidských faktorů a ergonomických problémů pouze v rozsahu nutném k tomu, aby vedoucí projektu porozuměli jejich důležitosti a významu pro projektování jako celku. Tyto problémy jsou řešeny podrobněji v ISO 9241 (v ČR většinou ČSN EN ISO 9241, která měla do konce r. 2000 celkem 17 částí). *Poznámka recenzenta: Pochopení všech základních souvislostí vyžaduje podrobnější studium normy i příloh, z nichž zejména Příloha A objasňuje vztah k ostatním příbuzným normám.* ČSN EN ISO 13407 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN ISO 11064-3 (třídicí znak 83 3586) Ergonomické navrhování řídicích center. Část 3: Uspořádání velínů. Uvádí ergonomické principy pro uspořádání velínů. Zahrnuje požadavky, doporučení a pokyny pro uspořádání velínů, pracovních soustav, použití zobrazovacích displejů umístěných mimo pracovní soustavu a pro údržbu velínů. Zahrnuje veškeré typy řídicích center, včetně těch, která jsou využívána ve zpracovatelském průmyslu, a také dopravní i dispečerské systémy používané v záchranných službách. Ačkoliv tato třetí část ČSN EN ISO 11064 je v první řadě určena pro nemobilní řídicí centra, mnohé z principů mohou být využitelné i pro mobilní centra, jaké jsou například na lodích či v letecké dopravě. ČSN EN ISO 11064-3 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12919 (třídicí znak 83 3628) Ovzduší na pracovišti. Čerpadla pro odběr vzorků chemických látek s objemovým průtokem nad 5 l/min. Požadavky a zkušební metody. Specifikuje požadavky na provedení čerpadel používaných v oblasti metod stanovení koncentrace chemických látek v ovzduší na pracovišti. Čerpadla uváděná v této normě jsou hlavně používána pro odběr aerosolu. Platí pro čerpadla s jmenovitým průtokem v rozsahu $5 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$ až $400 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$. Tato norma se vztahuje na elektricky poháněná čerpadla a také na systémy, kde průtok vzduchu je vyvoláván jiným mechanismem, jako např. tlakovým spádem v omezovací trysce. Norma se vztahuje na čerpadla, která - jsou připojena na pracovníka a spojena v průběhu odběru s odběrovým zařízením pomocí trubice; - jsou stacionární a připojena v průběhu odběru k odběrovému zařízení pomocí trubice; - jsou vestavěna do odběrového zařízení, které je buď připojeno na pracovníka nebo pracuje na stálém stanovišti. Tato norma se vztahuje na čerpadla, jejichž jmenovitý objemový průtok může být udržován automatickým zařízením na konstantní hodnotě v případě, že se v průběhu odběru změní průtokový odpor. Regulovaný rozsah musí být specifikován výrobcem. Tato norma se také vztahuje na čerpadla s konstantním jmenovitým objemovým průtokem, protože pracují za konstantního tlakového spádu daného průtokovým odporem v průběhu odběru (např. rotační čerpadla). Čerpadla, která jsou připojena k pracovníkovi v průběhu odběru, musí splňovat i ergonomické požadavky, jako např. maximální hmotnost. Tyto požadavky nejsou specifikovány v této normě detailně, ale výrobce je musí vzít v úvahu při návrhu a konstrukci čerpadla. ČSN EN 12919 byla vydána v červenci 2000.

ČSN 83 8034 Skládání odpadů. Odplynění skládek. Stanoví zásady pro navrhování, výstavbu, zkoušení a provoz souborů plynového zařízení povrchových

skládek odpadů, v nichž se tvoří skládkový plyn. Současně uvádí vlastnosti skládkového plynu. ČSN 83 8034 byla vydána v prosinci 2000.

Třída 84 - Zdravotnictví

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 42 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme neexcerpovali žádnou, v druhém pololetí r. 2000 jen 3 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 byly tedy v této třídě nově vydány (resp. jen novelizovány) 3 normy.

ČSN EN ISO 15225 (třídící znak 84 0000) Nomenklatura. Specifikace systému nomenklatury zdravotnických prostředků pro účely výměny správních dat. Specifikuje požadavky a pokyny pro tvorbu nomenklatury zdravotnických prostředků se záměrem usnadnění spolupráce a výměny správních dat na mezinárodní úrovni mezi zainteresovanými stranami, kterými jsou pověřené orgány, výrobci, dodavatelé, poskytovatelé zdravotní péče a koneční uživatelé. Požadavky obsažené v této normě jsou použitelné pro vývoj a správu evropské nomenklatury pro identifikaci zdravotnického prostředku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 93/42/EHS, týkající se zdravotnických prostředků** a příloha ZB, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 90/385/EHS, která se týká implantabilních zdravotnických prostředků**. ČSN EN ISO 15225 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 1985 (třídící znak 84 1010) Pomůcky pro chůzi. Všeobecné požadavky a metody zkoušení. Stanovuje požadavky a metody zkoušení pro pomůcky pro chůzi, ovládané jednou rukou (pomůcky pro chůzi používané jednotlivě nebo po dvojicích a ovládané vždy pouze jednou rukou, popř. horní částí těla), a pro pomůcky pro chůzi, ovládané oběma rukama (jednotlivé pomůcky pro chůzi, ovládané oběma rukama popř. podepřením horní části těla). Neplatí pro speciální, na míru vyráběné pomůcky pro chůzi nebo příslušenství pro zvláštní druhy zdravotního postižení. Za pozornost stojí Příloha Z, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 93/42/EHS, týkající se zdravotnických prostředků**. ČSN EN 1985 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN ISO 10535 (třídící znak 84 1050) Zvedáky pro přepravu osob se zdravotním postižením. Požadavky a metody zkoušení. Stanovuje požadavky a metody zkoušení pouze pro zvedáky a tělesné podpěry k přepravě osob se zdravotním postižením. Jde o: Pojízdné zvedáky s popruhovými/textilními sedačkami, Pojízdné zvedáky s pevnou sedačkou, Pojízdné zvedáky s lehátkem, Stacionární zvedáky upevněné ke stěně/stěnám, podlaze a/nebo ke stropu, Stacionární zvedáky připevněné k jinému (do jiného) výrobku nebo na něm, Stacionární zvedáky volně stojící a Systémy nesoucí tělo pro zvedáky. Neplatí pro zařízení k přepravě osob mezi dvěma podlažími budovy. Norma nestanovuje postup k určování stárnutí nebo opotřebení těchto zvedáků a technických zařízení. Požadavky této normy jsou formulovány s ohledem na potřeby jak osob se zdravotním postižením, tak i ošetřovatele, který zvedák používá. Za pozornost stojí Příloha Z, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 93/42/EHS, týkající se zdravotnických prostředků**. ČSN EN ISO 10535 byla vydána v srpnu 2000.

Třída 85 - Zdravotnictví

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 222 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 12, v druhém pololetí r. 2000 pak další 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 16 norem.

ČSN EN 13014 (třídící znak 85 2130) Připojení hadiček pro odběr vzorků plynu k anestetickým a respiračním přístrojům. Specifikuje požadavky na konstrukci, rozměry a značení spojek na hadičkách pro odběr vzorků plynu, které převádějí plyn z dýchacího systému anestetických a respiračních přístrojů do monitorů plynu s odbočením a zpět do dýchacího systému a/nebo do systému odvodu anestetického plynu (AGSS). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 93/42/EHS, týkající se zdravotnických prostředků.** ČSN EN 13014 byla vydána v říjnu 2000.

ČSN EN 13221 (třídící znak 85 2768) Vysokotlaká flexibilní připojení pro použití s medicínálními plyny. Platí pro vysokotlaká flexibilní připojení určená pro připojení k lahvím nebo svazku lahví na plyny s pracovním přetlakem do 23 000 kPa k použití s následujícími medicínálními plyny: kyslík, oxid dusný, vzduch, helium, oxid uhličitý, xenon, dusík, specifikované směsi výše uvedených plynů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 93/42/EHS, týkající se zdravotnických prostředků.** ČSN EN 13221 byla vydána v listopadu 2000.

ČSN EN 12006-1 (třídící znak 85 2929) Neaktivní chirurgické implantáty. Zvláštní požadavky na srdeční a cévní implantáty. Část 1: Náhrady srdečních chlopní. Stanoví zvláštní požadavky na náhrady srdečních chlopní. Tato evropská norma neplatí pro náhrady srdečních chlopní sestavených zcela nebo částečně z lidské tkáně. Z hlediska bezpečnosti uvádí požadavky na stanovené vlastnosti, konstrukční vlastnosti, materiály, hodnocení konstrukce, výrobu, sterilizaci, balení a informace poskytované výrobcem. Norma specifikuje řadu zkušebních metod a požadavků týkajících se vlastností a charakteristik zařízení, která se mají použít pro stanovení fyzikálních, biologických a chemických vlastností náhrad srdečních chlopní a materiálů a součástí, z nichž jsou vyrobeny. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 93/42/EHS, týkající se zdravotnických prostředků.** ČSN EN 12006-1 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12180 (třídící znak 85 2930) Neaktivní chirurgické implantáty. Implantáty tělesných tvarů. Specifické požadavky na prsní implantáty. Popisuje specifické požadavky na prsní implantáty používané v klinické praxi. Z hlediska bezpečnosti uvádí požadavky na stanovené vlastnosti, konstrukční vlastnosti, materiály, hodnocení konstrukce, výrobu, sterilizaci, balení a informace poskytované výrobcem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 93/42/EHS, týkající se zdravotnických prostředků.** ČSN EN 12180 byla vydána v prosinci 2000.

Třída 86 - Zdravotnictví

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 123 norem. V prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 87 - Telekomunikace

V této velmi rozsáhlé třídě (k 1. lednu 2000 cca 1909 položek), zahrnující např.: evropské telekomunikační normy, zkušební metody a specifikace, síťová hlediska, radiové zařízení a systémy, družicové a pozemské stanice, signalizační protokoly a měření, analogová a digitální koncová zařízení a přístup k síti, normy vytvořené společnou technickou komisí EBU/CENELEC/ETSI, propojování komunikačních systémů a další, se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. Pokud se v této třídě vyskytují normy, které se v názvu zabývají bezpečností, jde o ochranu dat, přístupu k nim apod., nikoliv o bezpečnost a ochranu zdraví. V SZÚ proto tato třída není systematicky sledována.

Třída 88 - Průmysl polygrafický

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 20 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme neexcerpovali žádnou, v druhém pololetí r. 2000 jen 1 dále recenzovaná (popř. jen zaznamenaná) norma. V r. 2000 byla tedy v této malé třídě nově vydána (resp. jen novelizována) 1 norma.

ČSN 88 4674 Dopisnice a pohlednice. Vydána v listopadu 2000. Nahradila ČSN 88 4674 ze srpna 1995.

Třída 89 - Hudební nástroje

V této třídě byla k 1. lednu 2000 celkem 1 (!) norma. Nepřekvapí, že v této třídě v prvním i druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby

V této malé třídě (k 1. lednu 2000 cca 25 položek), zahrnující např. tužky, pryže, pera, inkousty, pečetní vosky, ale také kancelářské sešívačky a děrovačky apod., se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není systematicky sledována.

Třída 91 - Vnitřní zařízení

Tato třída obsahovala k 1. lednu 2000 celkem 174 norem. V prvním pololetí r. 2000 jsme excerpovali 2, v druhém pololetí r. 2000 pak další 4 dále recenzované (popř. jen zaznamenané) normy. V r. 2000 bylo tedy v této třídě nově vydáno (resp. jen novelizováno) 6 norem.

ČSN EN 12227-1 (třídící znak 91 0607) Dětské ohrádky pro domácí použití. Část 1: Bezpečnostní požadavky. Stanoví požadavky vztahující se k bezpečnosti dětských ohrádek a skládacích dětských ohrádek pro bytové použití pro děti, jejichž hmotnost

je nižší než 15 kg. Jestliže má dětská ohrádka více funkcí nebo může být upravena pro jinou funkci, musí splňovat požadavky příslušných technických norem, např. pro dětské postýlky. Norma je zpracována do značných podrobností, Např. v kapitole 6 - Balení je uvedeno: Plastové obaly, použité pro balení dětské ohrádky, které plně nevyhovují ustanovením ČSN EN 71-1, musí být povinně označeny následujícím varováním: "**OBAL ZNIČTE NEBO ODSTRÁŇTE Z DOSAHU DĚTÍ, NEBEZPEČÍ UDUŠENÍ!**" Dále v kapitole 7 - Návod na použití je uveden: Návod musí být dodán v úředním jazyce země, kde je ohrádka prodávána. Návod musí obsahovat toto upozornění: "**DŮLEŽITÉ. USCHOVEJTE PRO POZDĚJŠÍ NAHLÉDNUTÍ. ČTĚTE POZORNĚ.**" Konečně kapitola 8 - Označení zní: "Všechny dětské ohrádky, které splňují požadavky této normy, musí být trvalým způsobem označeny následujícími informacemi: a) jménem, registrovaným obchodním jménem nebo registrovanou obchodní značkou výrobce, distributora nebo prodejce, společně s dalšími údaji umožňujícími identifikaci výrobku; b) maximální hmotností dítěte, pro kterou může být ohrádka používána." ČSN EN 12227-1 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 12227-2 (třídící znak 91 0607) Dětské ohrádky pro domácí použití. Část 2: Zkušební metody. Popisuje množství zkoušek, které kombinují použití různých sil a zatížení na různé části ohrádky, simulují zatížení při normálním používání, ale i nesprávném používání, pokud jej lze oprávněně předpokládat. Zkoušky jsou navrženy tak, aby ověřily vlastnosti ohrádek bez ohledu na materiál, konstrukční provedení a výrobní postupy. ČSN EN 12227-2 byla vydána v srpnu 2000.

ČSN EN 527-1 (třídící znak 91 1105) Kancelářský nábytek. Pracovní stoly. Část 1: Rozměry. Stanovuje rozměry kancelářských stolů a psacích stolů pro všeobecné použití. Nezahrnuje rozměry rýsovacích ani jiných stolů nebo recepčních pultů. Z normalizovaných rozměrů vyjímáme: Výšku pracovních stolů stanoví na 720 mm Ž 15 mm, prostor pro nohy min. šířka 600 mm, min. hloubka 600 mm a svislý volný prostor (výška) min. 650 mm. ČSN EN 527-1 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN 91 0850 z 26. 11. 1990.

ČSN EN 1047-2 (třídící znak 91 6030) Bezpečnostní úschovné objekty. Klasifikace a metody zkoušení odolnosti proti požáru. Část 2: Datové komory a datové kontejnery. Uvádí požadavky na požárně odolné datové komory a datové kontejnery. Obsahuje zkušební metodu pro stanovení schopnosti datových komor a datových kontejnerů chránit jejich obsah citlivý na teplotu a vlhkost a k němu přidružené hardwarové systémy před účinky požáru vně datové komory a datového kontejneru. Uvádí rovněž zkušební metodu pro stanovení odolnosti datových kontejnerů a některých datových komor vůči rázu. ČSN EN 1047-2 byla vydána v prosinci 2000.

Třída 93 - Výstrojné zboží

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 6 norem. V prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 94 - Výstrojné zboží

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 126 norem. Tato třída, zahrnující nejrůznější výstrojné zboží pod ní rozumí např.: sportovní a tělocvičné nářadí, potřeby pro vodní i zimní sporty, horolezeckou výstroj, ale také dětské hračky, potřeby pro osobní hygienu, nejrůznější kuchyňské nádoby z různých materiálů. V SZÚ je sledována teprve od r. 2000. V prvním pololetí jsme neobdrželi žádné nové nebo novelizované normy této třídy. V druhém pololetí 2000 bylo v této třídě vydáno těchto 9 nových nebo novelizovaných norem:

ČSN EN 1176 (třídící znak 94 0515) Zařízení dětských hřišť. *Sestává z následujících částí: Část 1: Všeobecné bezpečnostní požadavky a zkušební metody, Část 2: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro houpačky, Část 3: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro skluzavky, Část 4: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro lanové dráhy, Část 5: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro kolotoče, Část 6: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro kolébačky a Část 7: Pokyny pro zřizování, kontrolu, údržbu a provoz. V prosinci 2000 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 1176-1 (třídící znak 94 0515) Zařízení dětských hřišť. Část 1: Všeobecné bezpečnostní požadavky a zkušební metody. Stanovuje všeobecné bezpečnostní požadavky na zařízení dětských hřišť. Tyto požadavky byly formulovány s ohledem na rizikový faktor založený na dostupných údajích. Další specifické bezpečnostní požadavky na specifické části zařízení dětských hřišť jsou uvedeny v dalších částech normy, jichž je plánováno sedm. Norma stanovuje požadavky, které ochrání dítě před nebezpečím, jež nemusí být schopno předvídat, když používá zařízení k zamýšlenému účelu nebo způsobem, který lze logicky očekávat. Účelem této normy není vymezit hodnotu hry. Za pozornost stojí téměř dvacetistránková kapitola 4, která se zabývá jak materiály a jejich hořlavostí i obsahem nebezpečných látek, tak konstrukcí a výrobou jednotlivých zařízení. V této druhé části uvažuje např. ochranu proti pádu, ochranu proti zachycení, problematiku lan, řetězů, spojů apod. Poměrně rozsáhlá norma cca 62 stran. ČSN EN 1176-1 byla vydána v srpnu 2000. Nahradila ČSN EN 1176-1 z ledna 1999.

ČSN EN 1176-3 (třídící znak 94 0515) Zařízení dětských hřišť. Část 3: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro skluzavky. Specifikuje další bezpečnostní požadavky na pevné skluzavky pro děti. Nevztahuje se na vodní skluzavky, na dráhy pro uživatele kolečkových bruslí ani na instalace skluzavek, které vyžadují použití pomocných zařízení jako např. matrace nebo sánky. ČSN EN 1176-3 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 1176-3 z dubna 1999.

ČSN EN 1176-5 (třídící znak 94 0515) Zařízení dětských hřišť. Část 5: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro kolotoče. Stanovuje další bezpečnostní požadavky pro kolotoče o průměru větším než 0,5 m určené pro stálou instalaci pro užívání dětmi. Vztahuje se na kolotoče, které jsou užívány jako zařízení hřišť pro děti. Nevztahuje se na kolotoče s motorickým pohonem, kolotoče v zábavných parcích a šplhací válce. ČSN EN 1176-5 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 1176-5 z července 1999.

ČSN EN 1176-6 (třídící znak 94 0515) Zařízení dětských hřišť. Část 6: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro kolébačky. Specifikuje další bezpečnostní požadavky pro vahadlové houpačky a kolébačky trvale instalované

pro použití dětmi. Chrání uživatele proti případným nebezpečím při použití.
ČSN EN 1176-6 byla vydána v říjnu 2000. Nahradila ČSN EN 1176-6 z dubna 1999.

ČSN EN 893 (třídící znak 94 2015) Horolezecká výzbroj. Stoupací železa. Bezpečnostní požadavky a zkušební metody. Stanovuje bezpečnostní požadavky na stoupací železa, která se používají při horolezectví ve firmu a ledu, jakož i při lezení v kombinovaném terénu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** ČSN EN 893 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12221-1 (třídící znak 94 3425) Přebalovací jednotky pro domácí použití. Část 1: Bezpečnostní požadavky. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro všechny typy přebalovacích jednotek pro děti o hmotnosti do 15 kg. Norma se vztahuje pouze na funkci výrobku považovaného za přebalovací jednotku. Přebalovací jednotka může být skládací. Součástí přebalovací jednotky může být koupací vana nebo jiné příslušenství. Přebalovací podložky jsou zahrnuty do této normy, pokud tvoří část přebalovací jednotky. Za pozornost stojí upozornění, která jsou v kapitolách 6, 7 a 8. Konkrétně kapitola 6 - Balení zní: **Jakékoliv plastové obaly přebalovacích jednotek nebo podložek, které nesplňují požadavky určené normou ČSN EN 71-1 musí být označeny následujícím varováním: "OBAL ZNIČTE NEBO ODSTRANĚTE Z DOSAHU DĚTÍ. NEBEZPEČÍ UDUŠENÍ."** Dále v kapitole 7 - Návod k použití je nejen podrobná osnova tohoto návodu, ale i požadavek, aby obal byl takto nadepsán: **"DŮLEŽITÉ. USCHOVEJTE PRO POZDĚJŠÍ NAHLÉDNUTÍ. ČTĚTE POZORNĚ."** Konečně v kapitole 8 - Označení je uvedeno, že všechny přebalovací jednotky musí být - mimo jiné - trvale opatřeny tímto upozorněním: **"UPOZORNĚNÍ. NENECHÁVEJTE DÍTĚ BEZ DOZORU."** Je pozoruhodné, s jakou pečlivostí jsou - s ohledem na ochranu života dětí - tyto normy formulovány. ČSN EN 12221-1 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 12221-2 (třídící znak 94 3425) Přebalovací jednotky pro domácí použití. Část 2: Zkušební metody. Popisuje zkušební metody pro posouzení bezpečnosti přebalovacích jednotek pro domácí použití. Zkoušky jsou určeny pro přebalovací jednotky zcela sestavené a připravené k použití. V případě konstrukcí, které nebyly hodnoceny podle daných zkušebních metod, se zkouší pokud možno s co nejmenšími odchylkami od daného postupu a seznam odchylek se uvede do protokolu o zkoušce. ČSN EN 12221-2 byla vydána v září 2000.

ČSN EN 12586 (třídící znak 94 3428) Výrobky pro péči o dítě. Držáky šidítek. Bezpečnostní požadavky a zkušební metody. Předepisuje bezpečnostní požadavky pro materiál, konstrukci, provedení, balení a značení držáků šidítek. Obsahuje zkušební metody pro mechanické a chemické požadavky. Všechny výrobky určené k použití dítětem pro spojení šidítka s dalšími výrobky jsou předmětem této normy. Některé výrobky jsou konstruovány pro více než jeden účel, např. držáky šidítek mohou plnit funkci chraštítka nebo měkké hračky. Případně může být spojovací šňůra z dekorativních barevných korálek. Všechny tyto výrobky by měly vyhovovat požadavkům této normy. Nicméně, tyto výrobky jsou také hračky a výrobek jako celek by měl vyhovovat požadavkům normy ČSN EN 71. ČSN EN 12586 byla vydána v červenci 2000.

ČSN EN 12868 (třídící znak 94 3450) Výrobky pro péči o dítě. Metody stanovení uvolněných N-nitrosaminů a N-nitrosovatelných látek z elastomerních a pryžových sosáků a saviček. Udává metody pro izolaci, identifikaci a stanovení N-nitrosaminů a N-nitrosovatelných látek uvolněných pomocí umělých slin ze saviček a sosáků vyrobených z elastomerů a pryže. Za pozornost stojí na konci kapitoly 4 toto **VAROVÁNÍ: N-nitrosaminy mohou díky své toxicitě ohrožovat lidské zdraví. Zkušební laboratoře by měly věnovat zvláštní pozornost zdravotním a bezpečnostním předpisům.** ČSN EN 12868 byla vydána v září 2000. Nahradila ČSN EN 12868 z května 2000.

Třída 96 - Výstrojné zboží

V této třídě byla k 1. lednu 2000 celkem 1 (!) norma. Nepřekvapí, že v prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 97 - Výměna dat

V této třídě (k 1. lednu 2000 cca 152 položek), zahrnující nejrůznější normy, vztahující se k výměně dat, např. sborníky datových prvků, sborníky zpráv, popis datové základny, čárové kódy, bankovníctví, elektronickou výměnu dat apod., se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví. V SZÚ proto není sledována.

Třída 99 - Metrologie

V této třídě bylo k 1. lednu 2000 celkem 27 norem. V prvním ani v druhém pololetí r. 2000 do ní nebyla doplněna žádná norma.